

॥ आथर्वणोमर्जीयटिप्पणीप्रारंभः ॥

श्रीमद्भुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ श्रीपांडुरंगं सर्वांतरंगं सर्वांगमंगलं ॥ इंदिरामंदिरं
 वंदे वरेदीवरसुंदरं ॥ १ ॥ गुरुश्रीतिर्मलाचार्यसूर्योमेशर्मयच्छतु ॥ स्वांतध्वांतध्वंसकर्ता धर्ममार्गप्रदर्शकः ॥ २ ॥ गुरुश्रीति
 र्मलाचार्यसूनुनाकृष्णशर्मणा ॥ आथर्वणोपनिषदः श्रीमद्भाष्यमनूच्यते ॥ ३ ॥ इह खलु संसारपारावारे निपतितमधिकारिजनं
 जननीतनयमिव परमात्मतत्त्वज्ञानप्लवेनोद्दिधीर्षुरियमाथर्वणीमंत्रोपनिषदितिकर्तव्यतामंतरेण न तत्त्वज्ञानकारणतामापद्यते । अ
 तस्तदितिकर्तव्यतारूपन्यायगर्भभाष्यं करिष्यन्नाचार्यः प्रारिप्सितपरिसमाख्यादिप्रयोजनामेतदुपनिषत्प्रतिपाद्यदेवताप्रणतिमादौ
 निबध्नाति ॥ आनंदेति ॥ नानिर्धारितस्वरूपस्य प्रणामो युक्तः । नचांतरेण लक्षणं वस्तुनिर्धारणमित्यतः पुरुषोत्तमस्य लक्षणमाह ॥
 अनंतशक्तिमिति ॥ अनंता देशतः कालतो वस्तुतश्चांतशून्याः शक्तयः सृष्टिस्थित्याद्यनुकूलशक्तयो यस्य स तथा तमित्यर्थः ।
 अनेन स्रष्टृत्वादीनि बहूनि लक्षणान्युक्तानि । तत्र स्रष्टृत्वं संवर्तृत्वं च प्रजायते तत्रैवापि यंतीत्यत्रोच्यते । स्थितिहेतुत्वं
 यस्मिन् द्यौरित्यत्र । नियामकत्वं तु एष सर्वभूतांतरात्मेत्यत्र । ज्ञानहेतुत्वं ततस्तु तं पश्यते निष्कलं ध्यायमान इत्यादौ । अज्ञान
 हेतुत्वं मनीषया शोचति मुह्यमान इत्यत्र । बंधकत्वं मोचकत्वं च समाने वृक्ष इति मंत्रे । बाह्यप्रकाशजनकत्वं च तमेव भांत
 मित्यादौ । एवं स्रष्टृत्वादिकं यथायथमेतदुपनिषत्प्रतिपाद्यमित्यूहनीयं । न च सृष्ट्यादिकरणेनास्य किमपि प्रयोजनं शंक्नीयं । आ
 नंदरूपत्वादित्याह ॥ आनंदमिति ॥ एतच्चा नंदरूपमित्यादिनावक्ष्यते । नचैवं प्रवृत्त्यनुपपत्तिः । तत्स्वाभाव्यादिति भावेनानं

भाष्यं । आनंदमजरं नित्यमजमक्षयमच्युतं । अनंतशक्तिः सर्वज्ञानमस्ये पुरुषोत्तमं ।

आथर्व०

॥ २ ॥

दमितितत्तादात्म्यमुक्तं । सृष्ट्यादिकर्त्रासर्वज्ञेनभवितव्यं । तदप्यस्तीत्याह ॥ सर्वज्ञमिति ॥ इदमपि यः सर्वज्ञ^{११९}इत्यादिनोच्यते । लक्षणांतरमाह ॥ पुरुषोत्तममिति ॥ एतच्चेदं^{११८}वरिष्ठ^{११९}मित्यत्रोच्यते । एवं षड्भावविकारराहित्यमपिलक्षणांतरमितिभावेनजननाभावंतावदाह ॥ अजमिति ॥ स्वरूपोत्पत्तिरहितंभावविकारोत्पत्तिरहितंचेत्यर्थः । एतच्चसंबो^{११७}ह्याभ्यंतरोह्यजइत्यनेनोच्यते । भावविकाराः षट् । उपादानधर्मिणोधर्म्यंतरात्मनापरिवर्तनरूपंजननं कलेवरवियोगरूपंमरणं अवयवोपचयोवृद्धिः अवयवापचयोद्भासः धर्मावस्थाद्यंतरापत्तिर्विपरिणामः स्वोपादानमात्रत्वापत्तिरूपोविनाशश्चेति । तत्राजइत्यनेनभावविकाराख्योत्पत्तिर्निषिद्धा । इदानींमरणाभावमाह ॥ अच्युतमिति ॥ देहाच्च्युतो^{११६}नभवतीत्यच्युतः तमित्यर्थः । एतदप्याह । यत्रामृत^{११५}तइत्यादिना । वृद्धिरप्यस्यनास्तीत्याह ॥ नित्यमिति ॥ नित्यैकप्रकारमित्यर्थः । एतदप्याह नित्यंविभुमिति । नित्यंनाशशून्यमितिव्याख्यानेनस्वरूपनाशाभावोप्यनेनैवसिद्ध्यतीतिबोध्यं । हासाभावमाह ॥ अक्षयमिति ॥ अवयवापचयरहितमित्यर्थः । एतदप्युक्तं ब्रह्मैवेदं^{११४}मृतंपुरस्तादित्यादिना । अत्रमंत्रे सर्वव्यापकंब्रह्मेत्युच्यते । तेनहासाभावोवृद्ध्यभावश्चसिद्धइतिज्ञेयं । विपरिणामाभावमाह ॥ अजरमिति ॥ जरोपलक्षितकालकृतसर्वावस्थाशून्यमित्यर्थः । एतच्च दिव्योही^{११३}त्यादिनोक्तं । विनाशरूपविकाराभावोपि नित्यमित्यनेनैवसिद्धः । एवमनेकविशेषणविशिष्टंपुरुषोत्तमंनमस्ये । नमोवरिवश्चित्रङःक्यजितिसूत्रेणक्यचप्रत्ययः । कर्तरिकर्मव्यतिहारइतियोग्यकरणरूपेकर्मव्यतिहारेआत्मनेपदं । तेनक्यजंतस्यपरस्मैपदित्वात्कथमात्मनेपदित्वमितिनिरस्तं । तथाचयोग्यंनमस्कारादिकंकरोमीतियोज्यं । अत्रोपनिषदिपुरुषोत्तमःप्रतिपाद्यइत्येतैर्विशेषणैःसूचितं । आनंदरूपताकथनेनचानंदाविर्भा

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ २ ॥

GDF

वलक्षणं अजरमित्यादिनाऽशेषानिष्टनिवृत्तिलक्षणंचैतदुपनिषत्प्रतिपादितं भगवज्ज्ञानफलंच सूचितं । तं यथा यथोपासते तदेव भवतीति श्रुतेः । वक्ष्यते च सुकृतो ब्रह्मलोक इत्यादिना । अतो युक्तमेव विषयप्रयोजनवदेतदुपनिषदो व्याख्यानमिति ॥ अधिकारिणां मोक्षार्थं ब्रह्मविद्यां वक्तुकामो वेदपुरुषः ऋषीनाह ॥ ब्रह्मा देवानामित्यादिना ॥ यद्यपि ऋषिवद्देवतादिकमपि वक्तव्यं । यो ह वा अविदितार्थं छंदो देवतब्राह्मणेन मंत्रेण यजतियाजयत्यधीते ध्यापयति वा स्थाणुं वर्च्छति गर्ते वा पद्यते प्रवामीयते पापीयान् भवतीत्यनेनार्थपदोदितं षि संबन्धज्ञान इव छंदो देवताद्यज्ञानेऽप्यध्यापकादेरनर्थोक्तेः । तथाप्यक्षरपरिगणनया छंदो ज्ञानस्य यथा तदक्षरमधिगम्यत इत्यादिना देवताज्ञानस्य अर्थप्रकाशनसामर्थ्यरूपमंत्रलिङ्गेन ब्राह्मणपदोदितविनियोगज्ञानस्य च संभवाद्दृष्य एवात्रोक्ता इति ज्ञेयं ॥ ननु ब्रह्मा देवानां प्रथमः संबभूवेति विरिंचः प्रथमपुत्र इत्युक्तं । सकस्य प्रथमः पुत्रः । किंचाथर्वायज्येष्ठपुत्रायेति अथर्वणो ज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तं । सकिमपेक्षया ज्येष्ठपुत्रः । किंच अथर्वणो विरिंचज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तमयुक्तं । शिवस्य सनकादीनां वा विरिंचज्येष्ठपुत्रत्वप्रतिपादकतत्तदागमविरोधादित्याशंकां प्रमाणेनैव परिहरति ॥ मनोरिति ॥ अंतरइति शेषः । अथर्वा ब्रह्मणो विरिंचादादौ प्रथमं अजनिजातः । अथो अथर्वोत्पत्त्यनंतरमेव । मित्रश्च वरुणश्च प्रहेति हेतिश्चोत्पन्नाः । तेन मित्राद्यपेक्षया ज्येष्ठपुत्रत्वमथर्वण इति द्वितीयशंका निरासः । ब्रह्मण इति पादत्रयेण तृतीयशंका निरस्ता । कल्पभेदविवक्षया शिवादीनां प्राथम्योपपत्तेरिति । प्रथमशंका निरासाय ब्रह्मा विष्णो रग्रजः सुत इत्युक्तमिमांसा ॥ मनोर्वैवस्वतस्यादावथर्वा ब्रह्मणोऽजनि । मित्रश्च वरुणश्चाथो प्रहेति हेतिरेव च । ब्रह्मणः प्रथमे कल्पे शिवः प्रथमजः स्मृतः । सनकाद्यास्तु वाराहे ब्रह्मा विष्णो रग्रज इति ब्रह्मांडे ।

तिविवेचनीयं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ विश्वस्य सर्वस्य । भुवनस्य जगतः । कर्तागोप्ताच । ब्रह्मा विरिंचः । देवानांमध्ये । प्रथमो विष्णो
ज्येष्ठपुत्रः सन् । संबभूव उत्पन्नः । स ब्रह्मा सर्वविद्याप्रतिष्ठां प्रतिष्ठित्यनयेतिप्रतिष्ठा । प्रतिपूर्वात्प्राधातोरातश्चौपसर्गइतिसूत्रेणक
रणेडप्रत्ययः । सर्वविद्यानांप्रतिष्ठासर्वविद्याप्रतिष्ठातां सर्वविद्याप्रतिष्ठापिकां । ब्रह्मविद्याज्ञानेसर्वविद्यानांसफलत्वादितिभावः ।
ब्रह्मविद्यां विदंतिअनयेतिविद्या । संज्ञायांसमजनिषदनिपतमनविदेतिविदधातोःकरणेक्यप्रत्ययः । ब्रह्मणोविद्याब्रह्मविद्यातां । अ
थर्वायअथर्ववेद(वेत्रे)वक्त्रे । वैवस्वतमन्वंतरेज्येष्ठपुत्राय । अथर्वणइतिवक्ष्यमाणस्यात्रापिसंबंधः । प्राहेतियोज्यं । अकारांता
थर्वशब्दप्रयोगेणेदं सूचयति । तथाहि । अथर्वणाप्रोक्तोवेदोऽथर्वा । अथर्वन्शब्दात्तेनप्रोक्तमित्यर्थेवसंतादिभ्यष्टगितिठक्प्रत्यये
तस्य प्रोक्ताल्लुगितिलुक्सतिवेदविशेषोऽथर्वेत्युच्यतइतिमहाभाष्येव्युत्पादितं । अथर्वावक्तव्यत्वेनास्यास्तीत्यथर्वः । अर्शआदि
भ्योजितिसूत्रेणमत्वर्थेऽच्प्रत्ययेनस्तद्धितइतिटिलोपेचसतिवेदविशेषवक्तेतिअकारांताथर्वशब्दाल्लभ्यते । तेनाथर्वणोमुनेस्तत्त्वज्ञा
नयोग्यत्वंसूचितं । अन्यथाअथर्ववेदव्याख्यातृत्वायोगात् । ज्येष्ठपुत्रायेत्यनेनब्रह्मप्रेमास्पदत्वंसूचितं । ज्येष्ठपुत्रस्यपितृप्रेमास्प
दतायाःसुप्रसिद्धत्वात् । एवंचानेनविशेषणद्वयेनश्रोत्रानुकूल्यंदर्शितं । श्रोतुः वक्तृप्रेमास्पदत्वं तत्त्वज्ञानयोग्यत्वंचे त्येतद्वय
स्यैवश्रोत्रानुकूल्यशब्दार्थत्वात् । प्राहेत्यनेनचश्रोतुःप्रयोजनोद्देशरूपंप्रसंगानुकूल्यंचसूचितं । अन्यथाअथर्वाणंप्रतिब्रह्मणोवेद
व्याख्यानायोगात् । कर्तागोप्तेत्यनेनतुवक्रानुकूल्यंसूचितं । तत्रकर्तेत्यनेनब्रह्मणोविवक्षितार्थतत्त्वज्ञानं करणपाठवंचसूचितं ।

उप० । ब्रह्मादेवानांप्रथमस्संबभूवविश्वस्यकर्ताभुवनस्यगोप्ता । स ब्रह्मविद्यांसर्वविद्याप्रतिष्ठामथर्वायज्येष्ठपुत्रायप्राह ॥ १ ॥

तदुभयाभावेब्रह्मणोविश्वकर्तृत्वायोगात् । गोप्तेत्यनेनतुविवक्षाअविप्रलिप्साचसूचिता । तद्वयाभावेतत्त्वज्ञानतज्जन्यपुरुषार्थाभा
वेनपालनायोगात् । विवक्षितार्थतत्त्वज्ञानादिचतुष्टयमेवचवक्रानुकूल्यं । तदनेनब्रह्मविद्यास्तूयते । यस्मादनुकूलेनवक्रानुकूलं
श्रोतारंप्रतितत्प्रयोजनोद्देशेनोपदिष्टा तस्मादियंब्रह्मविद्याऽतिप्रशस्ताऽवश्यंश्रोतव्याऽध्येतव्याऽध्यापनीयाचेति । एवंसर्वज्ञसंप्र
दायागतत्वाच्चेयंब्रह्मविद्यावश्यंप्रेक्षावदुपादेयेतिसूचयितुंब्रह्मणःपरमात्मज्येष्ठपुत्रत्वमुक्तं । तेनविष्णुनाब्रह्माणंप्रतिब्रह्मविद्योपदि
ष्टेतिसूच्यते । ज्येष्ठायपुत्रायपिताब्रह्मप्रब्रूयात् प्रणाय्यायचां(वां)तेवासिनइतिश्रुतेरित्यलंपलवितेन ॥ १ ॥ एवंब्रह्मणाअथर्वणे
ब्रह्मविद्योपदिष्टेत्युक्तं । इदानींमहातिशयद्योतनार्थंविरिंचोपदिष्टाब्रह्मविद्याअथर्वमुनिनास्वशिष्यायोपदिष्टेत्याह ॥ अथर्वणइ
ति ॥ स्पष्टार्थोयंमंत्रः । प्रवदेतप्रावदत् । व्यत्ययोबहुलमितिलकारव्यत्ययः ॥ अंगिरइति ॥ अंगीःअंगिरौअंगिरइतिरेफांतशब्दस्य
चतुर्थ्यंतरूपमिदं । भरद्वाजस्यापत्यंपुमान्भारद्वाजः । अपत्यार्थेअतइजितिइत्प्रत्ययंवाधित्वाऋष्यंधकवृष्णिःकुरुभ्यश्चेतिऋष्य
ण् । सत्यवहोनामतः ॥ परावरामिति ॥ पराचसावराचपरावरा तामित्यर्थः । ऋगादिविद्यानामेवविवक्षाभेदेनपरावरविद्या
त्वं । नतुपरावरविद्ययोर्भेदोस्तीतिदर्शयितुंपरावरामितिकर्मधारयनिर्देशः । अभेदेकर्मधारयइतिप्रसिद्धेरितिबोध्यं ॥ २ ॥ शूनकस्याप
त्यंपुमान्शौनकः ॥ महाशालइति ॥ सम्यक्प्रत्यब्दंयज्ञकृतित्यर्थः । प्रत्यब्दंयज्ञकृतसम्यक्महाशालःप्रकीर्तितइतिछांदोग्यभा

उप० । अथर्वणेयांप्रवदेतब्रह्माअथर्वातांपुरोवाचांगिरेब्रह्मविद्यां । सभारद्वाजायसत्यवहायप्राहभारद्वाजोंगिरसेपरावरां ॥ २ ॥ शौनकोहवैमहाशालोंगिरसंविधिवदुपसंपन्नः
पप्रच्छ । कस्मिन्नुभगवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातंभवतीति ॥ ३ ॥

आथर्व०

॥ ४ ॥

प्योक्तेः ॥ विधिवदुपसन्नइति ॥ समित्पाणिरित्यादिविध्युक्तप्रकारेणविनयपूर्वप्राप्तइत्यर्थः । प्रश्नप्रकारमेवाह ॥ कस्मिन्निव
ति ॥ नुवितर्के । हेभगवः । मतुवसोरुःसंबुद्धौछंदसीतिरुत्वेविसर्गः । हेभगवन्पूज्य । इदं कर्मदेवतादिकंसर्वकेनप्रमाणेनवि
ज्ञातंभवति । विज्ञातंचकर्मादिकंकस्मिन्विज्ञातेसतिविज्ञातफलंभवति । विज्ञातस्याप्यस्यफलंकस्मिन्विज्ञातेसतिभवतीति याव
त् । एतज्ज्ञानमात्रस्यैवाफलत्वादित्यर्थः । इतिप्रच्छेद्यन्वयः ॥ ३ ॥ सर्वकर्मादिकमपरविद्ययाविज्ञातंभवति । विज्ञातंचपरवि
द्याविषयपरमात्मज्ञानेनसफलंभवति । अतोद्वेविद्येवेदितव्येइत्याशयेनप्रश्नद्वयस्याप्युत्तरमाह ॥ तस्मैसहोवाचेति ॥ एवंप्र
श्नद्वयंकृतवतेतस्मैशौनकाय । क्रिययायमभिप्रैतिसंप्रदानमितिसंप्रदानसंज्ञायांचतुर्थी । सअंगिराः । हेतिहर्षे । हृष्टःसन्नुवाचे
त्यर्थः । अपराचेत्यनंतरमितिशब्दोध्याहार्यः । चशब्दौपरस्परसमुच्चयार्थौ । एवशब्दउक्तविभागस्यावधारणार्थः । परैवपरमु
ख्ययावृत्त्याभगवत्प्रतिपादकत्वोपाधिनापरैवसतीविद्याअमुख्यवृत्त्याकर्मादिप्रतिपादकत्वेनापराचभवति । नवस्तुतोव्यक्तिभेदो
स्तीतिसूचयितुंचैवशब्दः । तथाचअवस्थाभेदेनैवविद्याद्वैविध्यं नवस्तुतइतिभावः ॥ ४ ॥ अपरविद्यांदर्शयति ॥ तत्रापरेति ॥
तत्रतयोर्मध्यइत्यर्थः । वर्णानांस्थानप्रयत्नादिनिरूपकंशास्त्रंशिक्षा । कर्मणांसिद्धप्रयोगबोधकोबोधायनाश्वलायनग्रंथःकल्पः ।
तदुक्तंतत्रवार्तिके । सिद्धरूपप्रयोगोयैःकर्मणामनुगम्यते । तेकल्पालक्षणार्थानिसूत्राणीतिप्रचक्षतइति । शब्दानुशासनपरंशा

उप० । तस्मैसहोवाच । द्वेविद्येवेदितव्येइतिहस्मयद्ब्रह्मविदोवदंति । पराचैवापराच ॥ ४ ॥ तत्रापरा । ऋग्वेदोयजुर्वेदस्सामवेदोऽथर्ववेदश्शिक्षाकल्पोव्याकरणंनिरुक्तंछंदो
ज्यौतिषमिति ॥ ५ ॥

उमर्जी०

मंत्रार्थे.

खं० १

॥ ४ ॥

SGDF

स्त्रं व्याकरणं । शब्दनिर्वचनपरं शास्त्रं निरुक्तं । गायत्र्युष्णिगादिछंदसालक्षणनिरूपकं शास्त्रं छंदः । कालनिर्णयकरं शास्त्रं ज्यौतिषं ॥ ५ ॥ अथ भाष्यार्थः ॥ एतदेव ऋगादिशास्त्रं अक्षराधिगतिहेतुत्वोपाधिना परविद्येति भावेनाह ॥ अथ परेति ॥ अत्रोपनिषदः परविद्या इति व्याख्यानमसत् । ऋगादिग्रहणेनैव गृहीतत्वात् । ब्राह्मणपरिव्राजकन्यायश्चागतिकागतिः । तज्जन्यं ज्ञानं परविद्येत्यप्यसत् । अक्षराधिगतिकरणत्वाभावात् । उभयत्रापि प्रमाणविरोधाच्चेति भावेनोपनिषदं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ ऋगाद्या इति ॥ यदा विष्णोर्नवाचका इति ॥ त्रेतादिकालबलेन विष्णोरन्यत्रादरेण स्वकीययोग्यतावशेन च यदा ऋगाद्याः न विष्णोर्वाचकाः किंतु कर्मादिप्रतिपादकाः तदा ऋगाद्याः अपरविद्याः । यदा तु ऋगाद्याः ब्रह्ममीमांसाशास्त्रव्युत्पादितन्यायोपकृताः संतो विष्णोर्वाचकास्तदा ता एव परमाविद्याः । परविद्या इत्यर्थः । विद्या इत्येतदनुसारेण ता इति स्त्रीलिंगं । णेरणौ यत्कर्म णौ चेत्सकर्ताना ध्यान इति सूत्रे यत्कर्म सकर्तेति वत् शैत्यं हियत्सा प्रकृतिर्जलस्येत्यादिवच्चेति ध्येयं । अत्रानुभवसिद्धत्वादुपनिषदुक्तत्वाच्चेवेदादीनां कर्मादिप्रतिपादकत्वमपरविद्यात्वं च नोपपादनीयं । किंतु विष्णुप्रतिपादकत्वं परविद्यात्वं च । तत्राद्यं प्रमाणांतरेणोपपादयति ॥ ऋग्भिरिति ॥ हौत्रेणेति तृतीयासप्तम्यर्थे । ये होतारः हौत्रेण हौत्रे । यज्ञे ऋग्वेदमंत्रशंसनकर्ता होता । अध्वर्यूद्गातृ होतारो यजुःसामर्ग्विदः क्रमादितिको शात् । तस्येदं हौत्रं । तस्मिन् हौत्रे कर्मणि ऋग्भिः शंसन्ति । ते विष्णुमेव शंसन्ति । तथा ये औद्गात्रे उद्गातुः सामवेदविदः इदं औद्गात्रं ।

भा० । ऋगाद्या अपरविद्या यदा विष्णोर्नवाचकाः ॥ ता एव परमाविद्या यदा विष्णोस्तु वाचका इति परमसंहितायां । ऋग्भिर्हौत्रेण शंसन्ति तथौद्गात्रेस्तु वन्ति । विष्णुमेव तथा तस्मै यजुर्भिरपि जुह्वति । स्तुवंत्यार्थवर्णेनैव संतिहासपुराणकैः ।

तस्मिन्कर्मणि । सामभिरितिशेषः । स्तुवंति । तेविष्णुमेवस्तुवंति । अत्रहोतारोऽप्रगीतमंत्रैःस्तुवंति । उद्गातारस्तुप्रगीतमंत्रैरिति विवेकः । तथा ये यजुर्भिर्जुहति तेपितस्मैविष्णवएवजुहति । क्रिययायमभिप्रैतिसंप्रदानमिति संप्रदानत्वे तस्मादित्यत्रचतुर्थीति ध्येयं । सेतिहासपुराणकैः आथर्वणैश्च एनंविष्णुंस्तुवंति । भागवताइतिशेषः । ननुसर्वेपिभागवताःऋगादिभिर्विष्णुमेवकुतस्तुवंतीत्यत आह ॥ नविष्णोरिति ॥ हिशब्दोहेतौ । यस्मात्तेहोत्रादयोभागवतोत्तमाः अतिशयितभगवद्भक्तियुक्ताः तस्मादतिशयितभक्तिरूपकारणेनतंविष्णुं । वेदादिकरणैरितिशेषः । सर्वोत्तमंजानंतःसंतोविष्णोःसदृशंततःपरमंचनमन्वते । तस्माद्धोत्रादयोविष्णुमेवस्तुवंतीत्यर्थः । ननुतथापिनसर्वेषांऋगादीनांविष्णुवाचकत्वसिद्धिः । उक्तप्रमाणेनहोत्रादिकर्मणिनियुक्तानामेवऋगादीनांभगवद्वाचकत्वलाभादित्यत आह ॥ वेदइति ॥ चतथाशब्दाःपरस्परसमुच्चयार्थाः । एवशब्दस्यविष्णुरेवेत्यन्वयः । सर्वत्रेत्येतद्वेदादीनांचतुर्णामपिविशेषणं । नन्वेनेनप्रमाणेनसर्वेषांवेदादीनांविष्णुपरत्वमेवसिद्धं । ननुब्रह्मपरत्वं । विष्णुब्रह्मणोःशबलशुद्धभेदेनभिन्नत्वादित्याशंकांतुष्यत्वितिन्यायेनपरिहरन्सर्वेषांब्रह्मपरत्वेप्रमाणमाह ॥ एतदंतेचेति ॥ ऋगादिपंचधासंस्थं । ऋग्यजुःसामाथर्वेतिहासपुराणाख्यपंचमवेदभेदेनपंचधास्थितंशब्दब्रह्म शब्दजातं । विजानतां विशेषेणउपक्रमादिश्रुतिलिंगादियुक्त्यनुसंधानविशेषेणजानतांवेदार्थज्ञानिनां संबंधमात्रेपष्टी तान्प्रति । आदावंतेचमध्येचएतद्ब्रह्मैवोक्त्वाप्रशाम्यति पूरिता

भा० । नविष्णोस्सदृशंकिंचित्परमंचापिमन्वते । सर्वोत्तमंजानंतस्तेहिभागवतोत्तमाः । वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा । आदावंतेचमध्येचविष्णुस्सर्वत्रगीयते । एतदंतेचमध्येचब्रह्मैवोक्त्वाविजानतां । ऋगादिपंचधासंस्थंशब्दब्रह्मप्रशाम्यति ।

कांक्षंभवतीत्यर्थः । ननुसर्ववेदानांविष्णुपरत्वप्रतिपादनायतत्रतस्तुवंतीत्युक्तं । साचाविद्यमानस्तुतिःकिंनस्यादित्याशंकांपरिहर्तुमुक्तार्थेप्रमाणांतरमाह ॥ यंवाकेष्विति ॥ वाकानुवाकौ यजुर्वेदगतप्रकरणविशेषौ । निषदुनिषदा वथर्ववेदगतप्रकरणविशेषौ । सत्येष्वितिवाकादीनांसर्वेषांहेतुगर्भविशेषणं । अबाधितार्थकेष्वित्यर्थः । तथाचभागवताःसत्यकर्माणं अबाधितसर्जनादिकर्मविशिष्टं । सत्यंसाधुगुणपूर्णं । यंविष्णुं । सत्येष्वबाधितार्थकेषुवाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सुसामस्तुवंतीतियोज्यं । यमित्यस्यप्रमाणगतेनपूर्वेणोत्तरेणवातच्छब्देनान्वयः । अनेनवेदैर्विद्यमानगुणकर्मस्तुतिरेवक्रियते । अन्यथाबाधितार्थकत्वेनवेदानामप्रामाण्यप्रसंगात् । नचेष्टापत्तिः । वेदानामबाधितार्थकत्वादित्युच्यते । तेनवेदानांनाविद्यमानस्तुतिपरत्वंशंकाणीयमितिभावः । ननुवेदानांकर्मादिवाचकत्वमनुभवसिद्धं । विष्णुवाचकत्वंतुप्रमाणैःसाधितं । अतस्तात्पर्यविषयवाक्यार्थभेदाद्वाक्यभेदप्रसंगइत्याशंक्यमहावाक्यभेदोनास्त्येव । वेदमहातात्पर्यविषयार्थस्यैकत्वात् । अवांतरवाक्यभेदस्तुदोषएवभवति । अन्यथातिप्रसंगादित्याशयेनवेदानांविष्णौमहातात्पर्यकर्मदाववांतरतात्पर्यमित्यर्थप्रतिपादकंप्रमाणांतरंपठति ॥ सर्वेवेदाइति ॥ सर्वेवेदायत्पदं आ सम्यक् महातात्पर्येणेतियावत् । मनंतिप्रतिपादयंति । म्नाअभ्यासइतिधातोः । यत्प्रति यज्ज्ञानोद्देशेन । सर्वाणि कायिकवाचिकमानसानितपांसिवदंति । ननुवेदाःभगवज्ज्ञानोद्देशेनतपांसिप्रतिपादयंतीत्येतदेवकुतइत्यत उक्तं ॥ यदिच्छंतइति ॥

भा० । यंवाकेष्वनुवाकेषुनिषत्सूपनिषत्सुच । स्तुवंतिसत्यकर्माणंसत्यंसत्येषुसामसु । सर्वेवेदायत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयद्वंदति । यदिच्छंतोब्रह्मचर्यचरंति तत्तेपदंसंग्रहेणप्रवक्ष्ये ।

आथर्व०

॥ ६ ॥

यद्भगवत्स्वरूपं ज्ञातुमिच्छंतो धिकारिणः ब्रह्मचर्यं उपलक्षणमेतत् त्रिविधं तपश्चरन्ति कुर्वन्ति यत्पदं गम्यं तत् ते संग्रहेण प्रवक्ष्यइत्यन्वयः । अत्र यत्पदमित्यस्यान्वयप्रदर्शनार्थमुत्तरार्धोदाहरणं । तेन तद्वैयर्थ्यमिति शङ्कानिरासः । ननु यदि वेदानां विष्णुवद्देवतां तरेपि महातात्पर्यस्यात्तर्हि महावाक्यभेदोऽपि स्यादेव । महातात्पर्यविषयार्थभेदादित्याशङ्कां परिहर्तुं वेदानां विष्णावेव महातात्पर्येनान्यत्रेत्यर्थप्रतिपादकं भगवद्गीतावाक्यं पठति ॥ वेदैश्चेति ॥ अहमेव वेद्यइत्येवकारेण भगवदन्यस्य वेदवेद्यत्वं निषिध्यते । न च तद्युक्तं । अवांतरतात्पर्येण भगवदन्यस्यापि वेदवेद्यत्वाङ्गीकारादतो महातात्पर्येणाहमेव सर्वैरपि वेदैर्वेद्यः । अन्यस्त्ववांतरतात्पर्येणेति लभ्यते । तथा च महातात्पर्यविषयस्यैकत्वान्न महावाक्यभेद इति भावः । एवं सर्ववेदानां विष्णुवाचकत्वं यदा विष्णोस्तु वाचका इत्यनेन युक्तं तत्प्रमाणैरुपपादितं । इदानीं ता एव परमाविद्या इत्युक्तमृगादीनां परविद्यात्वं प्रमाणेनैवोपपादयति ॥ चतुर्दशेति ॥ स्थानशब्दो निमित्तार्थः । निग्रहस्थानमिति यथा । विद्याशब्दो ज्ञानवाची । विद्यायाः स्थानानीति तत्पुरुषः । ततो महच्छब्देन कर्मधारयः । तथा च महाविद्यास्थानानि परविद्या इत्येकोऽर्थः । तथा च ऋगादिचतुष्टयमितिहासः पुराणं शिक्षादिषडङ्गानि मन्वादिस्मृतिः मीमांसा चेति चतुर्दश परविद्यावेदितव्या इति श्रुत्यर्थः । ऋग्यजुःसामाथर्वाख्याः पञ्चरात्रं च भारतं ॥ मूलरामायणं चैव पुराणं भगवत्परं ॥ वेदा इत्युच्यते सद्भिः शिक्षाद्याः स्मृतयस्तथा । अङ्गानि सत्यं मीमांसा तद्विद्यायतनं त्रयमिति स्मृतौ ऋगादीनामेव विद्यास्थानत्वरूपविद्यायतनत्वाभिधानादिति भावः । चतुर्दशेति मूलश्रुतौ चतुर्दशत्वेनोक्तानां परविद्यानां ऋग्यजुरिति स्मृतौ

भा० । वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदांतं कृद्वेदविदेव चाहमिति भारते । चतुर्दश महाविद्यास्थानानि वेदितव्यानि भवन्तीति च मूलश्रुतिः ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ६ ॥

SGDF

विवक्षाविशेषवशेन त्रित्वमुक्तमतो न विरोधः । न च पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः ॥ वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दशेत्यनेन विरोध इति वाच्यं । तत्र न्यायशब्देन नीयते निर्णीयते वेदार्थोऽनेनेति व्युत्पत्त्या इति हासग्रहणात् । एतेन ऋग्यजुःसामाथर्वाख्याः पंचरात्रं च भारतं ॥ मूलरामायणं चैव पुराणं भगवत्परमिति तलवकारभाष्ये पंचरात्रादीनां पृथग्ग्रहणात्तद्विरोध इत्यपास्तं । पंचरात्रादीनामपीति हासपदेनैव ग्रहणसंभवात्तेषामपीति हासत्वात् । तदुक्तं । भारतं पंचरात्रं च मूलरामायणं तथा ॥ इति हास इति प्रोक्तमिति । यदा विष्णोस्तु वाचका इति कालविशेषे ऋगादीनां विष्णुवाचकत्वमुक्तं । यदा शब्दप्रयोगात् । तत्प्रमाणेनैवोपपादयति ॥ पंचरात्रमिति ॥ पंचरात्रमृगाद्याश्चेति सर्वं पुरा कृतयुगे एकं एकविषयमभवदित्यर्थः । तदुपपादयति ॥ मूलवेद इतीति ॥ हिशब्दो हेतौ । तदेत्यस्यैव विवरणं कृतयुग इति । काल इति स्वरूपकथनं । यस्माद्दृगादेः सर्वस्य कृतयुगे मूलवेद इति आख्या संज्ञा तस्मात्तत्सर्वं एकविषयमभवदित्येव योजना । अयमाशयः । मूलं वेदयतीति मूलवेदः । मूलशब्दोपपदात्पुण्यं तात्विदज्ञान इत्यस्माद्भातोः कर्मण्यणितिसूत्रेण कर्तर्यणप्रत्ययः । णेरनिटीति णिलोपः । उपपदमतिङितिसमासः । ततश्च मूलवेदशब्दो मूलकारणज्ञापकमाचष्टे । मूलकारणं च विष्णुरेव । मुख्यामुख्ययोर्मुख्येसंप्रत्यय इति न्यायात् । अतो मूलवेद इति संज्ञाबलाद्दृगादिकं सर्वमेकविषयमितिकल्प्यते । न च मूलवेदशब्दोरूढ एवास्त्विति वाच्यं । योगसंभवे रूढिकल्पनस्य प्रोक्ष्यधिकरणन्यायविरुद्धत्वात् । तदुक्तं । भवेतां यदि वृक्षस्य वाजिकर्णौ कथंचन । अदृष्टांसमुदायस्य कः शक्तिं जातुकल्पयेदिति । ननु ऋगादिसंज्ञांतरसद्भावात्कथं मूलवेद इति

भा० । पंचरात्रमृगाद्याश्च सर्वमेकं पुराभवत् । मूलवेद इति ह्याख्या काले कृतयुगे तदा ।

ह्याख्येत्युक्तमित्यत आह ॥ नैव कर्सा मेति ॥ विभक्तानामेव वेदानामृगादिसंज्ञा । कृतयुगे च न वेदविभागः । तस्माद्ग्रादिसंज्ञानास्ति किंतु मूलवेद इत्येव संज्ञेति भावः । नन्वेवं पंचरात्रमृगाद्यांश्चेति कृतयुगे कथमृगादिव्यवहार इति वाच्यं । सूत्रशाटकन्यायेन भाविभावेन व्यवहारोपपत्तेरिति । युक्त्यंतरेणापि सर्वमेकविषयकमित्येतमर्थमुपपादयितुमाह ॥ नैव चेति ॥ किंचेति चार्थः । इंद्रादिशब्दप्रवृत्ति निमित्तानां परमैश्वर्यादीनां विष्णोरन्यत्र निरवधिकानामनन्यायत्तानां चाभावादिति भावः । तर्हींद्रादिशब्दानां निरर्थकत्वेन पदत्वं न स्यादित्यत आह ॥ ब्रह्मरुद्रेति ॥ नामानि सर्वाण्यमाविशंति । इंद्रं मित्रं वरुणमग्निमाहुरित्यादि श्रुतेरिति भावः । नैव चेत्यादिवाक्यद्वयस्यायं भावः । इंद्रादिशब्दवाच्यत्वमन्येषां नास्ति किंतु विष्णोरेव । अतः इंद्रादिसूक्तात्मको वैश्वानरादिविद्यात्मकश्च सर्वोपिवेदो विष्णवेकविषयः । अन्यथा अप्रामाण्यप्रसंगादिति । सर्वमेकविषयकमित्यर्थे हेत्वं तरेणाप्युपपादयितुमाह ॥ देवतात्वेनेति ॥ कार्तियुगैर्जनैस्तावद्विष्णुर्देवतात्वेनेज्यः । यागो नाम मंत्रपूर्वदेवतामुद्दिश्य द्रव्यत्यागः । तथा च मंत्रोच्चारणपूर्वकं विष्णुद्देशकयागे कृते मंत्राणां विष्णुविषयकत्वं सिद्ध्यति । अन्यविषयकमंत्रेणान्ययजनासंभवादिति भावः । ननु विष्णुरेव यदि देवतात्वेनेज्यः तर्हि ब्रह्मादियजनाभावप्रसंग इत्याशंक्य किं सर्वथा यजनाभावः अपाद्यते किं वा देवतात्वेनेति विकल्प्याद्यं निराकरोति ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ ब्रह्माद्यामनुनामकाः सर्वा देवताः वक्तृत्वेन भगवत्स्वरूपोपदेष्टृत्वेन गुरुत्वेन पितृत्वेन कारित्वेन करोतीति कारी । नन्दिग्रह्यादिसूत्रेण ग्रह्यादित्वाणि

भा० । नैव कर्सा मादिनामानितदावेदस्य चाभवन् । नैव चेन्द्रादिनामानि विष्णोरन्यत्र कुत्रचित् । ब्रह्मरुद्रेद्रपूर्वेस्तु नामभिः प्रोच्यते हरिः । देवतात्वेन पूज्यस्सः ब्रह्माद्यामनुनामकाः । वक्तृत्वेन पितृत्वेन कारित्वेनैव चादरात् । इज्यंते देवतास्सर्वाननुदेवतया क्वचित् ।

निः । तस्य भावः कारित्वं । तेन भगवत्पूजाकारित्वेन च । आदरात् । ल्यब्लोपनिमित्तापंचमी । आदरं विधाय इज्यंत एव । तथा हि यथा इतरयुगेषु गुर्वादयः न देवतात्वेनेज्यंते किंतु गुरुत्वेनैव । तथा कृतयुगेऽपि ब्रह्मादयो गुरुत्वेनेज्यंते । अतः सर्वथा यजनाभावापादनं न युक्तमिति भावः । अत्र ब्रह्माद्या इत्येवोक्ते अपभ्रष्टदेवानामपि प्रतीतिः स्यात् । तेषामपि ब्रह्मादिनामकत्वात् देवत्वाच्च । तथा च इज्यंत इत्युक्तमयुक्तं स्यात् । अपभ्रष्टा अदेवाश्च ब्रह्माद्याख्यायुता अपि । देवसंज्ञाश्च दीनत्वात् पूजयेयुर्न तान् क्वचिदिति तत्पूजानिषेधादित्यत उक्तं मनुनामका इति । मनवो बोधवैशिष्ट्याद्देवा ब्रह्मादयः स्मृता इति स्मृत्या ब्रह्मादीनां मनुनामकत्वं बोध्यं । मनुनामका इत्येवोक्ते स्वायंभुवादिमनूनां प्रतीतिः स्यात् । तथा च ब्रह्मादीनामिज्यत्वासिद्धिरित्यत उक्तं ब्रह्माद्या इति । देवता इति तु ब्रह्मादीनां केन चिद्रूपेण पूज्यत्वसमर्थनाय । तथा हि । ब्रह्मादयस्तावद्देवत्वात् पूज्याः । देवान्भावयतानेनेत्याद्युक्तेः । न च ते देवत्वेन रूपेण पूज्याः । उत्तरत्र निषेधात् किंतु वक्तृत्वादिना प्रकारांतरेणेति बोध्यं । देवतात्वेन यजनाभावः अपाद्य इति द्वितीयपक्षमिष्टापत्त्या दूषयति ॥ न तु देवतयेति ॥ विप्रक्षत्रियविदूशूद्रवर्णभेदेन सर्वशः । मनवो मानवाश्चैव संपूज्या नैव देवता इति स्मृतौ ब्रह्मादिदेवताः नैव संपूज्या इति तावदुक्तं । न च सर्वथा तत्र पूजाभावोभिप्रेतः । इज्यंते देवताः सर्वा इत्यादिविरोधात् । अतः सविशेषणे हीति न्यायेन देवतात्वेन नैव संपूज्या इत्यर्थस्य वक्तव्यत्वादिति भावः । ननु कार्तियुगैर्जनैर्विष्णुरेव देवतात्वेनेज्य इत्युक्तमयुक्तं । बीजाभावात्प्रयोजनाभावाच्चेत्यत आह ॥ अनन्ययाजिन इति ॥ तुशब्दोयस्मादित्यर्थः । ये विष्णुं यजंति ते कार्तियुगाजनाः । यस्मादनन्ययाजिनः अन्ययजनं विना विष्णुयजनस्व

आथर्व०

॥ ८ ॥

भावाः तस्मात्तंहरिमेवप्राप्नुवन्ति । मद्भक्तायांतिमामपीतिगीतोक्तेरितिभावः । अत्रअनन्ययाजिनइत्यनेनयोग्यताख्यंनिमित्तमुक्तं ।
णिनिप्रत्ययस्यसुप्यजातौणिनिस्ताच्छील्यइतिसूत्रेणस्वभावार्थत्वावगमात् । स्वभावोयोग्यतेत्यनर्थातरं । तदुक्तं । स्वभावाख्या
योग्यतायाहठाख्येति । प्राप्नुवन्तीतिफलमुक्तं । तथाचबीजप्रयोजनसद्भावात् देवतात्वेनचेज्यःसइत्युक्तमुपपन्नमितिभावः । अ
स्तुसर्वमेकविषयकं । ततःकिमित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ कृतयुगेसर्वस्यापिवेदस्यविष्णवेकविषयकत्वात्किंचन व्यपदेशभेदप्रयु
क्तंवा प्रतिपाद्यभेदप्रयुक्तंवा पूज्यभेदप्रयुक्तंवा पारावर्यं परापरविद्याभेदः वेदेनास्तीत्यर्थः । तथापिवक्तृभेदाद्वेदेपारावर्यंभविष्यती
त्यतआह ॥ हरेरिति ॥ यस्माद्द्वागाद्याःअनुव्याख्यांताः निश्वसितमेतद्द्वेदोयजुर्वेदःसामवेदोऽथर्वागिरसइतिहासःपुराणः
श्लोकाःसूत्राण्यनुव्याख्यानानीतिश्रुत्युक्तग्रंथाःतुरगाननात्हरेरुत्थितास्तस्माद्वेदेपारावर्यंनास्तीत्यन्वयः । अस्त्वेवंवेदेपारावर्या
भावस्ततःकिमित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मात्वेदेपारावर्यंनतस्मात्कार्तयुगोजनःसर्वैर्वेदैर्हरिंयजेत्पूजयेत्जानीयाच्चेत्य
र्थः । तथाआचारोप्यस्तीत्याह ॥ तस्मादिति ॥ अत्रापभ्रष्टव्यावृत्त्यैमनवइति ॥ स्वायंभुवादिमात्रप्रतीतिव्यावृत्त्यैब्रह्मादय
इति । एवंमरीच्यादिनामकापभ्रष्टव्यावृत्त्यैमानवाइत्युक्तं । मनुपुत्रमात्रप्रतीतिव्यावृत्त्यैमरीच्याद्याइत्यध्याहार्यं । मरीच्यादीनां
मानवनामकत्वंतु मरीच्याद्यास्तुतत्पुत्रामानवानामतःस्मृताइतिस्मृतिसिद्धं । ननुयदिकृतयुगेसर्ववेदैर्हरिःपूज्योज्ञेयश्च तर्हिहरि

भा० । तस्मात्कार्तयुगाजनाः । प्राप्नुवन्तिहरितंचतस्माद्वेदेनकिंचन । पारावर्यं हरेर्यस्मादुत्थितास्तुरगाननात् । ऋगाद्याअनुव्याख्यांतास्तस्मात्सर्वैर्हरिंयजेत् । तस्माद्ब्रह्मा
दयस्सर्वेमनवोमानवास्तथा । यजतिसर्ववेदैस्तंजानंतचविनिश्चयात् ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ ८ ॥

S G D F

यजनादावशक्तस्यतूष्णींभावःप्राप्तइत्यतआह ॥ अशक्तइति ॥ सर्ववेदैर्हरियजनादावशक्तइत्यर्थः । कर्तयुगोजनस्त्रिविधः ।
उत्तममध्यमाधमभेदात् । तत्रोत्तमःसर्वैर्यजेत् । मध्यमोऋगाद्यैस्तंयजेत् । अधमस्तुपंचरात्रेणेत्येवंव्यवस्थितविकल्पसूचनार्थम
थवेत्युक्तं । एवंकृतयुगेहरियजनप्रकारमुक्त्वात्रेतादौतमाह ॥ ऋगाद्यैरेवेति ॥ ऋगाद्यैस्त्रिभिरेवेत्यर्थः ॥ त्रैतैरिति ॥
त्रेतायांभवास्त्रैताःतैरित्यर्थः । कर्तयुगजनापेक्षयावैलक्षण्यसूचनायभिन्नैरितिजनविशेषणं । योग्यताभेदवद्भिरित्यर्थः ।
इदंचऋगाद्यैरित्यस्यापिविशेषणं । तत्रविभक्तैरित्यर्थः । तथाचभिन्नैर्योग्यताभेदवद्भिस्त्रैतैर्जनैः सहारिः भिन्नैःविभक्तैः
ऋगाद्यैस्त्रिभिरेवेष्टः पूजितोज्ञातश्चभवतीतियोज्यं । एवंद्वापरीयैरित्यादिभाष्यमपियोज्यं । ननुयुगचतुष्टयेचतुर्विधंयजना
दिकमुक्तं । तत्रकिंनिमित्तमितिचेत् । योग्यतावैचित्र्यमितिब्रूमः । एतच्चभिन्नैरित्यादिनासूचितं । निमित्तांतरमप्याह ॥
एकइति ॥ कृतयुगेहरियजनाद्यंगवेदस्याविभक्तत्वं त्रेतायांत्रेधाविभक्तत्वं द्वापरेपंचधाविभक्तत्वं कलौप्रायेणोत्सन्नत्वं
चेतिनिमित्तचतुष्टयेनकृतयुगादौहरियजनादिचातुर्विध्यमितिभावः । ननुयदित्रेतादियुगेऋगाद्यैरेवेत्यादिनियमस्तर्हिस्वर्वेदैर्ह
रियजनादौशक्तानांब्रह्मादीनांत्रेतादौतदभावःस्यात् । अन्यथोक्तनियमभंगप्रसंगइत्यतआह ॥ मुख्यइति ॥ कृतयुगेउत्तम

भा० । अशक्तःपंचरात्रेणऋगाद्यैर्वाथतंयजेत् । ऋगाद्यैरेवसत्रैतैर्भिन्नैरिष्टोजनैर्हरिः । द्वापरीयैर्जनैर्विष्णुःपंचरात्रैस्तुकेवलैः । कलौतुनाममात्रेणपूज्यतेभगवान्हरिः । एको
वेदःकृतेह्यासीन्नेमायांसत्रिधाभवत् । सएवपंचधाजातोद्वापरंप्राप्यवैयुगं । उत्सन्नस्सकलिंप्राप्यवेदःप्रायेणसर्वशः । मुख्योधर्मःकर्तयुगोवर्तितव्यःकलावपि । त्रेतादौतदशक्त्या
हिधर्मोन्यःसंप्रकीर्तितः ।

S GDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

मध्यमाधमभेदेनहरियजनादित्रैविध्यस्योक्तत्वात्तत्रोत्तमाधिकारिकर्तव्यधर्मसंग्रहार्थमुख्यइत्युक्तं ॥ वर्तितव्यइति ॥ अंतर्णी
तण्यर्थोयं । प्रवर्तयितव्यइत्यर्थः । कलावपीत्यपिशब्देनत्रेताद्वारपरयोःसमुच्चयः । एवंतर्हिऋगाद्यैरेवसत्रैरित्यादिनियमभंगइत्य
तआह ॥ त्रेतादाविति ॥ तथाचोक्तनियमस्याशक्तविषयत्वान्नोक्तनियमभंगइतिभावः ॥ तदशक्त्येति ॥ मुख्यकार्तयुगधर्मा
नुष्ठानाशक्त्येत्यर्थः ॥ अन्यइति ॥ ऋगाद्यैरेवेत्यादिनोक्तइत्यर्थः । कृतयुगेऋगादिकंसर्वविष्णुप्रतिपादकमित्युक्तं । तत्रनिमित्त
माह ॥ कृतइति ॥ चशब्दोयस्मादित्यर्थः । तथाशब्दस्तस्मादित्यर्थः । यस्मात्कृतेसर्वेपिपुरुषाःभागवताःभगवद्भक्ताः त
स्मात्कृतेसर्वेपिवेदाः भगवताःभगवत्प्रतिपादकाः । तथाचकार्तयुगानांसर्वेषांभगवद्भक्तिरूपनिमित्तसद्भावात्कृतेसर्ववेदेभ्योपि
भगवत्प्रतीतिर्भवितुमर्हति । योहियत्रादरवानूतस्यैवतद्वस्तुविद्यमानमपिस्फुरतीतिन्यायादितिभावः । एवंकृतयुगेसर्ववेदानां
विष्णुप्रतिपादकत्वेनिमित्तमुक्त्वा त्रेतादौतदभावेनिमित्तमाह ॥ त्रेतायामिति ॥ पुरुषपक्षेविषयशब्देनादरविषयोग्राह्यः ।
वेदपक्षेतुतत्प्रतिपाद्योविषयः ॥ त्रैविद्यतामिति ॥ त्रिविधाविद्यात्रिविद्या । तामधीयतेविदंतिवात्रैविद्याः । तदधीतेतद्वेदे
तिसूत्रेणाणप्रत्ययः । उक्थादित्वात् ठक्प्रत्ययस्तुनभवति । विद्याचानंगक्षत्रधर्मत्रिपूर्वेतितन्निषेधात् । वेदाध्ययनतदर्थज्ञानवंतः
तेषांभावस्त्रैविद्यतातामित्यर्थः । तदयमर्थः । यस्मात्त्रेतायांपुरुषाभिन्नविषयाःभिन्नभिन्नार्थविषयकादरवंतः तस्मात्त्रैविद्यतामु
क्तरूपां गताः । अतःसर्ववेदाःभिन्नविषयाः भिन्नभिन्नार्थप्रतिपादकाइति । तदनेनत्रेतायांसर्ववेदानांभिन्नभिन्नार्थप्रतिपादकत्वे

भा० । कृतेभागवतास्सर्ववेदाश्चपुरुषास्तथा । त्रेतायांभिन्नविषयास्ततस्त्रैविद्यतांगताः ।

पुरुषनिष्ठान्यादरोनिमित्तमित्युक्तंभवति । नन्वेवंसतित्रेतायुगस्थानामेवजनानांत्रैविद्यतांगताइतिविशिष्योक्तिरयुक्ता । त्रिविधवेदा
ध्ययनतदर्थज्ञानवत्त्वरूपत्रैविद्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य कृतयुगस्थभागवतेष्वपिसद्भावादितिचेत् उच्यते । त्रेतायुगस्थाजनास्त्रि
विधाः । मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमोयोग्यभेदात् । तत्रमुक्तियोग्याःविष्णोस्सर्वप्रकारेणाधिक्यरूपवेदार्थज्ञानवंतः । नित्यसंसा
रिविशेषाःराजसराजसास्तुविष्णोःकिंचिदुत्तमत्वरूपवेदार्थज्ञानवंतः । द्वेषिणस्तुब्रह्मादिसाम्यतद्धीनत्वरूपवेदार्थज्ञानवंतः ।
तेषामापाततो जनितोतविष्णोरित्यादिवेदेभ्यस्तस्यैवार्थस्यप्रतीतेः । तदेवमुक्तप्रकारेणत्रेतायुगस्थजनानांभिन्नभिन्नवेदार्थज्ञान
वत्त्वात्त्रैविद्यतांगताइतिविशिष्योक्तिर्घटते । नचैवंकार्तयुगाजनाइति तत्रतदनुक्तिः । एवंत्रेतायांवेदानांभिन्नभिन्नार्थप्रतिपादक
त्वाद्देवास्त्रिविधतांगताइत्यपिबोध्यं । एवमुपपादितमर्थमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ यस्मान्मुख्यःकार्तयुगधर्मःसर्वदाक
र्तव्यः यस्माच्चसर्ववेदाःभगवद्विषया स्तस्मात्सर्वैःपुरुषैःसर्वदाएकःसनातनोविष्णुरेवसर्ववेदैर्विद्यःस्तुत्यः । वदिअभिवादनस्तुत्योरि
त्युक्तेः । स्तुतिपूर्वकंसोपचारैरर्घ्यपाद्यादिषोडशोपचारसहितैर्यज्ञैःपूज्यः । ततोऽष्टष्टद्वाराअंतःकरणशुद्धौसत्यांज्ञेयः । श्रोतव्योमं
तव्योध्येयश्चेत्यर्थः । प्रागृगाद्यैरेवसत्रैर्भिन्नैरिष्टोजनैर्हरिरित्यादिनापुरुषशक्त्यल्पत्वापेक्षयात्रेतादौसर्वप्रकारेणविष्णुसर्वोत्तमत्वप्र
तिपादकत्वाभावउक्तः । त्रेतायांभिन्नविषयाइत्यनेनतुभिन्नविषयकादरान्निमित्ताद्भिन्नभिन्नप्रतिपादकत्वमित्युक्तं । इदानींकालब
लादपितथेत्याह ॥ वेदवादाइति ॥ वेदानांवादाःमुखतोवचनानि । वादोविषयकत्वंचमुखतोवचनंस्मृतमित्युक्तेः । आपात

भा० । तस्मादेकस्सर्ववेदैर्ज्ञेयोविष्णुस्सनातनः । पूज्योयज्ञैस्सोपचारैर्घ्यैर्व्योवंद्यश्चसर्वदेत्यादिनारायणसंहितायां । वेदवादाश्चानुयुगंहसंतीतिचनःश्रुतिरितिभारते ।

आथर्व०

॥ १० ॥

तोविष्णुप्रतिपादनशक्तयइत्यर्थः ॥ अनुयुगं हसतीति ॥ कृतयुगेतत्सामर्थ्यात्सर्ववेदानांविष्णुप्रतिपादनशक्तिराविर्भूता । त्रे
तायांतुतत्कालबलाद्विष्णुप्रतिपादनशक्तिर्हसिताभवति । द्वापरादौतुततोप्याधिक्येनहसिताभवतीत्येवं वेदवादाः अनुयुगं युग
गशब्देनकृतादिचतुर्युगं ग्राह्यं । युगस्यानुपूर्व्येणानुयुगं । अव्ययंविभक्तीत्यादिसूत्रेणानुपूर्व्येऽव्ययीभावः । युगक्रमेणेत्यर्थः । वे
दवादाः युगक्रमेणहसंतीतिनःश्रुतिः । अस्मत्कर्तृकंश्रवणमस्तीत्यर्थः । श्रुतमितिपाठेतुभावेक्तप्रत्ययइतिबोध्यं । ननूक्तप्रमाणैः
सर्ववेदानांविष्णुपरत्वमुपपाद्यपरविद्यात्वंसमर्थितं । तदयुक्तं । सर्ववेदवद्ग्रंथांतरस्यापिविष्णुप्रतिपादकत्वेकिंऋगाद्याःपरविद्याः
किंवाग्रंथांतरमितिसंदेहापातात् । ययातदक्षरमधिगम्यतइत्युक्ताक्षराधिगतिकरणत्वस्योभयत्रसाम्यादित्यतआह ॥ वेदैश्चेति ॥
तथाचान्यस्यविष्णुप्रत्यायकत्वाभावाद्धेदादीनामेवविष्णुप्रत्यायकत्वेनपरविद्यात्वनिर्णयोपपत्तिरितिभावः । वेदैश्चपंचरात्रैश्चेति
करणेतृतीया । चशब्दौपरस्परसमुच्चयार्थौ । पंचरात्रैरितिसंहिताभेदाद्बहुवचनं । भक्त्यायज्ञैरितिहेतौतृतीया । तथाशब्दउप
मायां । यथावेदादिभिर्दृश्यस्तथाभक्त्यादिभिरिति । एवशब्दोवेदैरेवेत्यवधारणार्थः । चशब्दइतरेतरयोगे । भक्त्यादि
मिलितानामेववेदादीनांज्ञानकरणत्वात् । वेदैरेवेत्यवधारणव्यावर्त्यमाह ॥ नान्यथादृश्यइति ॥ वेदादिव्यतिरिक्तग्रंथेनभ
क्त्याद्यन्यसाधनेनचज्ञेयोनेत्यर्थः । स्यादेतत् । यदिपरापरविद्याविभागकर्तुरंगिरसोमुनेःऋगादीनामेवावस्थाभेदेनपरविद्या

भा० । वेदैश्चपंचरात्रैश्चभक्त्यायज्ञैस्तथैवच । दृश्योहंनान्यथादृश्योवर्षकोटिशतैरपीत्यादिवाराहे ।

उमर्जी०

भाष्यार्थे.

खं० १

॥ १० ॥

त्वमपरविद्यात्वंचेत्यत्रतात्पर्यस्यात् । तदेवकुतइत्याशंकांपरिहरन्नेवापव्याख्यानद्वयेदोषांतरंसूचयति ॥ अत्रापीति ॥ यदि ऋगाद्याएवपरविद्याअपरविद्याश्चेत्यत्रभगवतोमुनेस्तात्पर्यनस्यात्तर्ह्युत्तरत्रकर्मविषयाणांब्रह्मविषयणांचमंत्राणामुपन्यासोनुपपन्नः स्यात् । द्वेविद्येवेदितव्येइतियेद्वेविद्येप्रतिज्ञातेतयोरेवाग्रेवक्तव्यत्वात् । नचैवं । अतःकर्मब्रह्मविषयाणांमंत्राणामेवपरापरविद्या त्वसिद्धिः । अनेनोपनिषदादेःपरविद्यात्वंनिरस्तं । उत्तरग्रंथपर्यालोचनयामंत्राणामेवपरविद्यात्वात् । तेषांचोपनिषदादिभिर्भिन्नत्वादितिभावः ॥ कर्मविषयामिति ॥ अत्रमंत्रात्मिकामेवेतिग्राह्यं । आथर्वणानेवेत्येवशब्दस्यमंत्रानेवेत्यन्वयः । तेनमंत्राणामेवकर्मविद्यात्वंब्रह्मविद्यात्वंच । अतोमंत्रेष्वेवपरापरविभागोनत्वन्यथेति सूचितं । इतोपिऋगादयएवपरविद्याः नोपनिषदादिकमित्याह ॥ चतुर्वेदेति ॥ चतुर्वेदाध्ययनव्याख्यानाद्यंगसंस्कारवतामित्यर्थः । स्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारवतामितितुपरमार्थः । विद्यायामित्यस्यसर्ववेदगतब्रह्मविद्यायामित्यर्थः । अतःऋगादीनांब्रह्मविद्यानांचैकाधिकारिकत्वात्तेषामेवपरविद्यात्वमितिशेषः । अयंभावः । अंगिरसातावदुपसंहारेऋगादीनांब्रह्मविद्यायाश्चैकाधिकारिकत्वमुक्तं । तच्चऋगादीनामेवब्रह्मविद्यात्वरूपपरविद्यात्वेसंभवति । नान्यथा । विषयभेदेअधिकार्यैक्यायोगात् । अतस्तदन्यथानुपपत्त्याऋगादीनांपरविद्यात्वेतात्पर्यमवगम्यतइति । किंतदधिकारैक्यप्रतिपादकवाक्यमित्यतआह ॥ तेषामिति ॥ ननुशिरोव्रतमित्यथर्ववेदसंस्कार

भा० । अत्रापितदेतत्सत्यंमंत्रेषुकर्माणिकवयोयान्यपश्यन्नित्यादिनाकर्मविषयामपरविद्यामुक्त्वा येनाक्षरंपुरुषंवेदसत्यंप्रोवाचतांतत्वतोब्रह्मविद्यामित्यारभ्याथर्वणानेवमंत्रान्परविद्यात्वेनाह । चतुर्वेदसंस्कारवतामेवचविद्यायामधिकारउक्तः । तेषामेवैतांब्रह्मविद्यांवदेतशिरोव्रतंविधिवद्यैस्तुचोर्णमिति ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

आथर्व०
॥ ११ ॥

उक्तः । तेनाथर्ववेदसंस्कारवतामथर्ववेदरूपब्रह्मविद्यायामधिकारःसिद्धयति । नतुस्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारवतांसर्ववेदगतब्रह्मविद्यास्वधिकारइत्यतआह ॥ शिरोव्रतमित्युपलक्षणत्वेनेति ॥ उपलक्षकत्वसमर्थनायस्वस्ववेदाध्ययनाद्यंगसंस्कारस्यैवसर्वविद्याधिकारत्वेप्रमाणमाह ॥ स्ववेदेति ॥ इतिश्रीमदथर्वणोपनिषद्भाष्यादिप्यण्यांउमर्जीकृष्णाचार्यविरचितायांप्रथमःखंडः ॥ १ ॥ ततश्चायमथपरेत्युपनिषद्भाष्यार्थः । यदाययाऋगादिरूपयाविद्ययातत्प्रसिद्धंअक्षरंविष्णुरधिगम्यतेअथतदासैवपरविद्येति । यदिदंअथपराययातदक्षरमधिगम्यतइतिऋगादिवेदानामेवविष्णुबोधकत्वमुक्तंतत्समर्थयन्नेवाक्षरमहिमानमाह ॥ यत्तदिति ॥ अत्रमंत्रेयच्छब्दद्वयंयस्मादित्यर्थः । आद्यस्तच्छब्दःप्रकृताक्षरपरामर्शकः । तस्मादित्यर्थकश्च । द्वितीयस्तच्छब्दःप्रसिद्धार्थकः । तृतीयस्त्वक्षरपरामर्शकः । तथाचेयंयोजना । यत्तस्मात् तत्अक्षरं अद्रेश्यमदृश्यं प्रत्यक्षावेद्यं । अग्राह्यंअनुमानपौरुषेयागमावेद्यं । अगोत्रं यमधिकृत्यप्रवराध्यायेप्रवराउच्यंतेतद्गोत्रमित्युच्यते । तद्रहितं । अवर्णब्राह्मणादिवर्णरहितं । प्राकृतभौतिकशुक्लादिवर्णरहितमितिवा । अचक्षुःश्रोत्रंजडज्ञानेन्द्रियरहितं । अपाणिपादंजडकर्मेन्द्रियरहितमिति तत्प्रसिद्धं । यद्यस्माच्चधीराःधैर्यवंतः । तत्अक्षरं नित्यंआद्यंतशून्यं विभुंसर्वेश्वरं सर्वगतंव्याप्तं सुसूक्ष्मंअत्यन्ताणुरूपं अव्ययं

भा० । शिरोव्रतमित्युपलक्षणत्वेन । स्ववेदव्रतयुक्तस्यसर्ववेदगतास्वपि । अधिकारोस्तिविद्यासुनावेदव्रतितिनःकचिदितिव्यासस्मृतौ । एतद्ब्रह्मचतुर्मुखः ॥ आथर्वणोपनिषद्भाष्येप्रथमःखंडः ॥ १ ॥

उप० । अथपरा ययातदक्षरमधिगम्यते यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रंजडपाणिपादंनित्यंविभुंसर्वगतंसुसूक्ष्मं तदव्ययंयद्भूतयोनिपरिपश्यंतिधीराः ॥ ६ ॥

उमर्जी०
मंत्रार्थे.
खं० १

॥ ११ ॥

व्येतिविविधंविकारंप्राप्नोतीतिव्ययं । तस्मादन्यदव्ययं । जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते विनश्यतीति वार्ष्ण्याणिवाक्योक्तषड्भावविकाररहितं । उपादानधर्मिणोधर्म्यतरात्मनापरिवर्तोजनिः । देहाद्यधिष्ठानेनावस्थानमस्तित्वं । अवयवोपचयोवृद्धिः । धर्मलक्षणावस्थानामन्यथात्वंविपरिणामः । अवयवापचयोपक्षयः । स्वोपादानमात्रत्वापत्तिर्विनाशः । एतेचविकाराःभावस्यैवेतिषड्भावविकाराइतिप्रसिद्धिरितिबोध्यं । नचनित्यमित्यनेनांशेनपुनरुक्तिः । तत्रस्वरूपलाभतन्नाशयोर्निषेधात् । अत्रतुभावविकाररूपोत्पत्तिविनाशौनिषिध्येतेइतिनोक्तदोषः । भूतयोनिंसर्वभूतोत्पत्तिस्थितिलयकारणं । परिपश्यंतिजानंति । तस्मात्तदक्षरंऋगादिपरविद्ययैवाधिगम्यतइतियुक्तमित्यर्थः । अत्रसामान्यसिद्धिपरिशेषाभ्यामक्षरस्यागमैकवेद्यत्वंसमर्थितं । तथाहि । धीरास्तावदक्षरंनित्यत्वादिनाजानंति तत्रज्ञानंनप्रत्यक्षजन्यं । अक्षरस्यातीन्द्रियत्वात् । तदाह अदृश्यमिति । नाप्यनुमानेनवापौरुषेयागमेनवाजन्यं । अक्षरस्याग्राह्यत्वात् । तदप्याह अग्राह्यमिति ॥ किंतुऋगादिपरविद्याजन्यं । तदयंप्रयोगः । अक्षरज्ञानंपरविद्याजन्यं । तदन्याजन्यत्वेसतिजन्यत्वादितिबोध्यं । अत्रविभुमितिपुल्लिङ्गसमर्थनायनित्यमित्यादिपदानिद्वितीयांतत्वेनयोजितानीतिज्ञेयं ॥ ६ ॥ भूतयोनिमित्युक्तंसर्वोत्पत्तिकारणत्वंदृष्टांतपूर्वकमाह ॥ यथेति ॥ यथोर्णनाभ्युपभुक्तान्नपरिणततच्छरीरधातवस्तंत्वाकारेणपरिणताभवन्ति । तत्रोर्णनाभिःकर्ताभवति । तथामहाप्रलयेपरमेश्वरेण निगीर्णमहदादिकार्यंतच्छरीररूपकप्रधानतांगच्छति । तत्रप्रधानंपुनर्महदाद्याकारेणपरिणमते तत्रेश्वरःकर्ताभवतीत्याशयेनो

उप० । यथोर्णनाभिस्सृजतेगृह्णतेचयथापृथिव्यामोषधयस्संभवन्ति । यथासतःपुरुषात्केशलोमानितथाक्षरात्संभवतीहविश्वं ॥ ७ ॥

आथर्व०

॥ १२ ॥

र्णनाभिदृष्टांतोपादानं । उत्पद्यमानंचकार्यंतदाश्रिततयैवोत्पद्यते । ननुघटादिवदन्याश्रिततयेत्यभिप्रेत्य (यथापृथिव्यामिति) द्वितीयदृष्टांतोक्तः । नकेवलमीश्वरःकुलालादिवत्कर्ता । अपितुयथाजीवोदेहाधिष्ठातृत्वेनकेशादिकर्तातथेश्वरोधिष्ठातृत्वेनापिकर्तेतिभावेनोक्तं ॥ यथासतइति ॥ यद्वाकुलालवत्क्लेशेनस्रष्टृत्वंनास्तीतिभावेनोक्तं ॥ यथासतइति ॥ ततश्चायमक्षरार्थः । यथोर्णनाभिःकीटविशेषः ऊर्णरूपंस्वकार्यंसृजते । आत्मनेपदंछांदसं । उत्पादयति । गृह्णते । अत्रबहुवचनंछांदसं । गृह्णातिविनाशयतीतियावत् । तथाक्षरमपिविश्वंसृजतिगृह्णातिच । यथौषधयःपृथिव्यांतदाश्रयेणसंभवन्ति तथाविश्वमपिइहाक्षरेसंभवति । उत्पन्नंसत्तदाश्रितमेवतिष्ठतीतियावत् । यथासतोजीवतः मृतव्यावृत्त्यर्थमिदं । पुरुषात्केशलोमानि शिरोरुहाःकेशाः । कचःकेशःशिरोरुहइतिकोशात् । तनूरुहाणिलोमानि । तनूरुहंरोमलोमेतिकोशात् । भवन्ति । तथाऽक्षराद्विश्वमपिसंभवतीति ॥ ७ ॥ यथापृथिव्यामितिदृष्टांतोक्त्याप्राप्तपरिणामिकारणत्वशंकांनिरस्यन्नक्षराद्विश्वसंभवक्रमंदर्शयति ॥ तपसेति ॥ ब्रह्म अक्षराख्यं । तपसाआलोचनेन चीयतेसंबध्यते । ब्रह्म विश्वमहंस्रक्ष्यामीत्यालोचयामासेतियावत् । आलोचनवतोनपरिणामिकारणत्वमितिभावः । ततः आलोचनानंतरं । ततस्तस्माद्ब्रह्मणइतिवा । अन्नमभिजायते । अन्नात्प्राणःमनःसत्यंलोकाःकर्माणीतिशेषः । जायन्ते । कर्मसुजातेषुनिमित्तप्राप्त्याअमृतं तत्फलभूतंस्वर्गादिकंचजायतइत्यनुषंगः । अत्रान्नादिपदैःदेवाःजडानिचग्राह्याणि ॥ ८ ॥ ननुतपसाचीयतइतंब्रह्मणआलोचनमुक्तं । तदयुक्तं ॥ १२ ॥

उमर्जी०

मंत्रार्थे.

खं० १

उप० । तपसाचीयतेब्रह्मततोन्नमभिजायते । अन्नात्प्राणोमनस्सत्यंलोकाःकर्मसुचामृतं ॥ ८ ॥

भूत्वा भवनं गीताभाष्यादावुपपादितं । तदभिप्रायेण तपसा चीयत इत्यादौ ज्ञानात्मकतपसः कादाचित्कत्वोक्तौ बाधकाभावादिति ज्ञेयं । तस्मादुक्तविशेषणविशिष्टादक्षरात् एतद्ब्रह्म नाम रूपादिकंच जायत इति योज्यं । ननु तपसा चीयते ब्रह्मेत्युक्तमेव ब्रह्म तस्मादेतद्ब्रह्म नामेत्युच्यते । न चैतद्युक्तं । एकस्यैव जन्यजनकभावायोगादित्यतः एतद्ब्रह्मेत्यनूद्य व्याचष्टे ॥ एतद्ब्रह्म चतुर्मुख इति ॥ तत्र निर्विशेषणब्रह्मशब्दप्रयोगात् ब्रह्मशब्दस्य परब्रह्मार्थकत्वेऽपि प्रकृतेः विशेषणब्रह्मशब्दप्रयोगात् चतुर्मुखार्थकत्वमंगीकार्यमिति भावः ॥ ॥ ९ ॥ इति श्रीमदार्थवर्णोपनिषद्भाष्यटिप्पण्यां उमर्जीकृष्णाचार्यविरचितायां मंत्रार्थप्रथमः खंडः ॥ १ ॥ ननु कर्मादिकं केन प्रमाणेन विज्ञातं भवतीति प्रश्ने अपरविद्याया विज्ञातं भवतीति प्रत्युत्तरमभिप्रेत्यापरविद्या निरूपिता । एवं विज्ञातं च कर्मादिकं कस्मिन् विज्ञाते सति सफलं भवतीति प्रश्ने परविद्याविषयपरमात्मज्ञानेन सफलं भवतीति प्रत्युत्तरमभिप्रेत्यपरविद्यामुक्त्वा तद्विषयः परमात्मा संक्षेपविस्तराभ्यां निरूपितः । तत्र कर्मादिकं भगवज्ज्ञानेन सफलं भवतीत्युक्तं । अन्यज्ञानेनान्यस्य साफल्ये परमात्मज्ञानेन निषिद्धकर्मणोपि साफल्यं स्यादित्यतिप्रसंगादित्याशंक्य कर्मादिकं परमात्मज्ञानमुत्पाद्य तत्फलेन सफलं भवति । न च निषिद्धकर्म परमात्मज्ञानोत्पादकं । तद्विरोधात् । अतो नातिप्रसंग इति भावेन परमात्मज्ञानोद्देशेन स्ववर्णाश्रमोचितकर्माणि कर्तव्यानीति विधातुं भगवत्स्तुतिरूपं मंगलमाचरति ॥ तदेतदिति ॥ तत्परविद्यागम्यं एतत् अदृश्यत्वादिगुणमक्षरं सत्यमेव न त्वर्थान्तरमित्यर्थः । अत्र सत्यवचनादि

उप० । तदेतत्सत्यं । मंत्रेषु कर्माणिकवयोऽन्यपश्यंस्तानि त्रेतायां बहुधा संततानि । तान्याचरथनियतं सत्यकामा एषवः पंथाः सुकृतस्य लोके ॥ १ ॥

रूपार्थीतरप्रतीतिनिरासायसत्यशब्दव्याचष्टे ॥ तदेतत्सत्यं भगवानिति ॥ अत्रसत्यं भगवानित्येव वक्तव्येयदधिकमुक्तं तदुक्तवा
क्यस्थसत्यशब्दव्याख्यानमेतदितिप्रदर्शनार्थं । सत्यशब्दस्य भगवद्विचित्वेप्रमाणत्वग्रेवक्ष्यतइतिध्येयं । एवंमंगलंकृत्वा इदानीं पर
मात्मप्रीत्युद्देशेनविहितकर्माणि कर्तव्यानीत्याह ॥ मंत्रेष्विति ॥ अत्रसत्यवचनकामा इतिप्रतीतिनिरासायसत्यकामा इत्येतद्व्याकुर्वन्ने
वव्यवहितत्वादन्वयमपिदर्शयति ॥ तत्कामाः कर्माण्याचरथेति ॥ तत्कामाः भगवत्प्रीतिकामा इत्यर्थः । तदुक्तं । भगवत्प्रीतिका
मैस्तुकार्थं कर्माखिलैर्नृभिरिति । सत्यवचनकामा इत्यर्थीङीकारेप्रकृतपरित्यागाप्रकृतस्वीकारप्रसंगइतिभावः । यद्यप्याचरथेतिलट्प्र
त्ययांतनविधानानुकूलं तथापिव्यत्ययेनविध्यर्थकंभवति । आचरतेतिलोट्प्रत्ययांतपाठस्तुस्पष्टएवेतिज्ञेयं । प्राक्कृगाद्याः यदावि
ष्णोर्वाचकाः तदापरविद्याइत्युक्त्वासमर्थितं । इदानींमृगादीनामेवपरविद्यात्वेएतन्मंत्रसूचितंयुक्त्यंतरमप्याह ॥ तदेति ॥ यदाभग
वत्प्रीत्यर्थं कर्माणिविधत्तेतदेत्यर्थः ॥ सापीति ॥ कर्मविधायकविद्यापीत्यर्थः ॥ परविद्येति ॥ वाक्यसमन्वयेनब्रह्मप्रतिपादक
त्वादितिभावः । अयमाशयः । परविद्यानामब्रह्मतात्पर्यकविद्या । प्रोवाचतांतत्वतोब्रह्मविद्यामितिज्ञापकात् । कर्मविधायकवि
द्यापिब्रह्मण्येवमहातात्पर्यवती । ब्रह्मप्रीत्युद्देशेनकर्मविधानात् । अतःकर्मविद्यायाः अवांतरतात्पर्येणकर्मविधायकत्वेपिब्रह्मण्ये
वमहातात्पर्यवत्त्वात्कर्मप्रतिपादककृगादीनामेववाक्यसमन्वयेनपरविद्यात्वंसिद्ध्यतीति । ननुतथापिकर्माण्याचरथेतिविधानमयु
क्तं । प्लवाह्येतइतिवक्ष्यमाणमंत्रैः कर्मणानिर्दिष्टत्वादित्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ कर्मणां भगवद्विषयकत्वाभावइत्यर्थः । यज्ञरू

भा० । तदेतत्सत्यं भगवान् । तत्कामाः कर्माण्याचरथ । तदासापिपरविद्या । अन्यथाप्लवाह्येतेअहदायज्ञरूपाः ।

पाइत्यतःपरमित्युच्यंतइतिशेषः । तथाचभगवद्विषयककर्मनिर्दिष्टत्वात्प्लवाह्यादिमंत्रैः क्रियते । अतोभगवद्विषयककर्मविधानेपि
नोक्तदोषइतिभावः । अत्रमंत्रकृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानीत्याद्युत्तरभाष्यानुसारेणप्रथमार्धे कृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानीत्याद्यध्या
हार्यं । यद्यपितथापीतिच ॥ तदयंमंत्रार्थः ॥ कवयोज्ञानिनो मंत्रेषु यानि कर्माणि समाधौमनसाऽपश्यन् प्रतिपाद्यत्वेनज्ञा
तवंतः । तानियद्यपि त्रेतायांत्रेतायुगे बहुधाभागवतैःप्रतिक्षणंभगवद्विषयत्वेन त्रैविद्यैरन्तेभगवत्समर्पणेन द्वेषिभिरन्तेसमर्पणंवि
नैवेत्येवंप्रकारत्रयेण संततानिप्रवर्तितानि । तथाचस्मृतिः । एवंत्रेतायांकेचिदन्येपृथक्तानिष्ठाविष्णावर्पयन्तेनचान्यइति । कृत
युगेतुनैवं । किंतुसर्वाण्यपिकर्माणिभगवद्विषयत्वेनैवप्रवर्तितानीत्यपिग्राह्यं । तथापि हेसत्यकामाः भगवत्प्रीतिकामाः शौनकाद्याः
सर्वेषांगृहस्थाश्रमवतांसंग्रहायसत्यकामा इतिनिरंकुशबहुवचनेनसंबोधनमिदं । अन्यथासंबोध्यस्यशौनकस्यैकत्वाद्बहुवचनांतसं
बोधनानुपपत्तिः । यूयं तानि मंत्रोक्तसकलकर्माणि अग्निहोत्रादिगृहस्थकर्माणि शमादियतिकर्माणिच । एषांचकर्मत्वंश्रुत्या
दिनाकर्तव्यतयोक्तत्वं ननुपरिस्पंदत्वं । शमादीनांतदभावात् । नियतमितिक्रियाविशेषणं । नियमेनभगवद्विषयत्वेनैव । आच
रथ । लकारव्यत्ययःछांदसः । कुरुतेत्यर्थः । नन्वेतावता यथाकृतादियुगेभागवतैः कर्माणि कृतानि तथैवभवद्भिरपिकर्माणिक
र्तव्यानीत्युक्तं । तत्कुतः । यानित्रेतायांबहुधासंततानितान्येवकुतो नकर्तव्यानीत्याशंक्यत्रेतायुगानुष्ठितद्वितीयतृतीयप्रकाराभ्यां
कर्मानुष्ठानेमोक्षो नभवति । अनर्थस्यवक्ष्यमाणत्वात् । किंतुकृतयुगानुष्ठितप्रकारेणत्रेतायुगेभागवतानुष्ठितप्रकारेणचानुष्ठानेमो
क्षोभवति । अतोभगवद्विषयत्वेनैवकर्माणिकर्तव्यानीतिभावेनाह ॥ एषइति ॥ एषः भगवत्प्रीत्युद्देशेनकर्माचारः । पंथाइति

आथर्व०

॥ १४ ॥

विधेयानुसारेणैष इत्युक्तं । वः युष्माकं । सुकृतशब्दो भगवदर्थः । तदात्मानं स्वयमकुरुतस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इत्यादि श्रुतेः ।
लोकशब्दस्तु ज्ञानार्थः । लुक्दर्शन इत्यस्माद्धातोर्भावे घञिकृते तदर्थलाभात् । लोकस्तु भुवने जन इति कोशानुसारेण रूढ्या लोकशब्दः
प्रसिद्धलोकवाची च । तदयमर्थः । सुकृतस्य ब्रह्मणः । लोक इति षष्ठ्यर्थे सप्तमी । लोकस्य ज्ञानस्य तद्वारा श्वेतद्वीपादि परब्रह्म
लोकस्य च । पंथाः हेतुरित्यर्थः । त्रैविद्यानुष्ठितप्रकारेण द्वेष्यनुष्ठितप्रकारेण च कर्मानुष्ठानं त्विमं लोकं ^{२१९०} हीनतरं वा विशंतीति वक्ष्यमाण
रीत्यानर्थहेतुरित्येतत्सूचनाय च तानि त्रेतायामित्याद्युक्तं । अतः परब्रह्मलोककामैर्भवद्भिस्तज्ज्ञानद्वारा तल्लोकप्राप्तिहेतुत्वाद्भगव
द्विषयत्वेनैव कर्माणि कर्तव्यानीति भावः ॥ १ ॥ कर्माण्याचरथेत्यत्र कर्मशब्देन कर्तव्यतया श्रुत्याद्युक्तधर्ममात्रं विवक्षितं ।
अन्यथा शमादियति धर्माणामसंग्रहापत्तेः । तच्च कर्मानेकविधं । देवयज्ञब्रह्मयज्ञादिभेदात् । तत्र देवयज्ञो नाम अग्निहोत्रादि
होमः । तंसंप्रकारं प्रपंचयति ॥ यदेति ॥ अत्र समिद्ध इत्यनेन आधारादिसमिधनांतमंगजातं सूचयति । ततश्च समिद्धे आधारा
दिसमिधनांतंगयुक्ते हव्यवाहने अग्नौ यदार्चिर्ज्वाला । वह्नेर्द्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिरित्यमरोक्तेः । लेलायते दीप्यते । लेलादी
ष्ठावित्यस्मात्कंडूदिभ्यो यगितियक्प्रत्यये सनाद्यन्ताधातव इति धातुसंज्ञायां लट्प्रत्यये व्यत्ययेन तस्यात्मनेपदे च सति रूपमेतत् ।
तदा आज्यभागावन्तरेण । अथांतरं तरा । अंतरेण च मध्ये स्युरिति कोशादंतरेणेत्यस्य मध्य इत्यर्थः । तद्योगे आज्यभागाविति द्वि
तीया । अंतरांतरेण युक्त इति तद्विधानात् । ततश्चाज्यभागयोर्मध्य इत्यर्थः । अनेन पूर्वमाज्यभागो होतव्यः । ततश्च र्वाद्याहुतिः ।

उप० । यदालेलायते ह्यर्चिस्समिद्धे हव्यवाहने । तदाज्यभागावन्तरेणाहुतीः प्रतिपादयेत् ॥ २ ॥

उमर्जी०

२।२

॥ १४ ॥

S G D F

ततः पुनराज्यभागो होतव्य इति होमप्रकारं सूचयति । आहुतीः आहूयंते दीयंते एता इत्याहुतयः । होमांगद्रव्याणि । तत्र समिधो ब्रह्मचारिकर्तृकहोमांगद्रव्याणि । ब्रीहियवपयो दध्यादीनि गृहस्थादिकर्तृकहोमांगानि । तानि द्रव्याणि यथा यथं प्रतिपादयेत् । दानपर्यायेषु स्पर्शनं प्रतिपादनमिति पाठात् दद्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ एवं ब्रह्मचर्याद्याश्रमत्रययोग्या अग्निकार्याँपासनाग्निहोत्रादिहोमाविहिताः । तेषां च नित्यत्वं विधिपूर्वकत्वं च समर्थनीयं । एवमग्निहोत्रस्य दर्शादिसाहित्य एव सफलत्वं नान्यथा । अतस्तदपि समर्थनीयं । तदर्थं विपक्षे बाधकमाह ॥ यस्येति ॥ कर्तरि षष्ठीयं । अहुतमित्यत्र हुतमिति भावे क्तः । अर्थाभावे व्ययीभावोऽयं । होमाभाव इत्यर्थः ॥ सप्तमानिति ॥ सप्तजिह्वा अस्य संतीति सप्तमानग्निः । मादुपधायाश्चमतोर्वोऽयवादिभ्य इति मतुप्प्रत्ययमकारस्य वत्त्वाभावः । यवादिशब्दात्तन्निषेधात् । ततश्च यवमानिति वत्सप्तमानिति मतुप्प्रत्ययांतरूपं युक्तं । तदयमर्थः । सप्तमानग्निः यस्याधिकारिणः अहुतं होमाभावः येनाधिकारसत्त्वेऽपि अग्निकार्यादिहोमो न क्रियत इति यावत् । तस्य लोकान् स्वर्गादीन् । आसम्यक् । हिनस्ति नाशयति । प्रतिबंधको भवतीति यावत् । तदुक्तं । नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतो न्यः कुरु सत्तमेति । एवं सप्तमान् अग्निः यस्य येन अविधिना हुतं गृह्याद्युक्तविधिना अहुतं । भावे क्तः । अग्निकार्यादिहोमो न कृतः । तस्य लोकान् हिनस्ति । एवं यस्याग्निहोत्रं अदर्शमपौर्णमासं च । दर्शश्च पौर्णमासश्च यागौ पक्षांतयोः पृथक् इति कोशात् । दर्शयागरहितं पौर्णमासयागरहितं च । अनाग्रयणं आग्रयणोऽष्टिरहितं आग्रयणनामकनूतनधान्यद्रव्यकेऽष्टिरहितं । अतिथिर्वर्जितं । स्वयमेव गृहं प्रत्यागतो तिथिः । अतिथिर्ना गृहागत इति कोशात् । तत्पूजारूपम

उप० । यस्याग्निहोत्रमदर्शपूर्णमासमनाग्रयणमतिथिर्वर्जितं च । अहुतमवैश्वदेवमविधिना हुतमासप्तमास्तस्य लोकान् हिनस्ति ॥ ३ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

आथर्व०
॥ १५ ॥

नुष्ययज्ञरहितं । अवैश्वदेवं वैश्वदेवपदमुपलक्षणं । वैश्वदेव वरुणप्रघास साकमेध सुनासीरीयाख्य चातुर्मास्येष्टिरहितं । यद्वैश्वदेवहोमरहितं । उपलक्षणमेतत् । श्राद्धादिपितृयज्ञरहितं । बलिहरणाख्यभूतयज्ञरहितं । वेदाभ्यासाख्यब्रह्मयज्ञरहितं च । तस्यलोकाग्निहोमस्तीतिपूर्ववत् । तथाचाग्निकार्यौपासनाद्यकरणे विधिर्विनाहोमकरणेचानर्थसद्भावादग्निकार्यादिहोमानित्याविधिपूर्वकं कर्तव्याश्च ॥ ३ ॥ एवंदर्शादिहोमाख्यदेवयज्ञं वेदपाठाख्यब्रह्मयज्ञं श्राद्धादिपितृयज्ञं बलिहरणरूपभूतयज्ञं अतिथिपूजात्मकमनुष्ययज्ञं च विना ऽग्निहोत्रकरणेऽनर्थसद्भावात् दर्शादिसहितमेवाग्निहोत्रं कर्तव्यमिति भावः । यदालेलायतइत्युक्तं विशदयन्नेवकर्मफलमप्याह ॥ कालीतिमंत्रद्वयेन ॥ या सुधूम्रवर्णा साचेतियोज्यं । देवीद्योतमाना विश्वरुचीचेत्यन्वयः । इति अनेन प्रकारेण । सप्त लेलायमानाः दीप्यमानाः अग्नेर्जिह्वाः याः संति । भ्राजमानेषु भ्राजमानासु एतेषु एतासु जिह्वासु लिंगव्यत्ययश्छांदसः । सामान्येन पुंसकंवा । यः पुरुषः यथाकालं तत्तत्कर्मागत्वेन विहितकालमनतिक्रम्य आहुतयः व्यत्ययेन द्वितीयार्थे प्रथमा आहुतीः । आददायन् आसम्यकमंत्रोच्चारणादिपूर्वकं ददायन् ददत्सन् । गणरत्नमहोदधौ कंड्वदिराकृतिगणइत्युक्तं । तेन कंड्वदिगणेऽपठितादपि ददाइत्यस्मात् आङ्पूर्वकात् कंड्वदिभ्यो यगितियक्प्रत्यये सनाद्यन्ताधातव इति धातुसंज्ञायां लट्प्रत्यये तस्य शत्रादेशो चाददायन्तिरूपं बोध्यं । चरते करोति । कर्माणीति शेषः । तंनयंतीत्यन्वयः । तत्र द्वे वाक्ये । सूर्यस्य रश्मय इत्येतद्विनैकं वाक्यं फल

उमर्जी०

२।४-५

॥ १५ ॥

उप० । कालीकरालीचमनोजवाचसुलोहितायाचसुधूम्रवर्णा । स्फुलिङ्गिनी विश्वरुची च देवी लेलायमाना इति सप्त जिह्वाः ॥ ४ ॥ एतेषु यश्चरते भ्राजमानेषु यथाकालं वाहुतयो ह्याददायन् । तंनयंते तास्सूर्यस्य रश्मयो यत्र देवानां पतिरेकोधिवासः ॥ ५ ॥

कथनार्थं । अपरं वाक्यं एता इत्येतत्पदं विना तत्साधनकथनार्थं । तथाहि । भागवतकर्मकर्तारो द्विविधाः । अप्रतीकालंबनाः प्रतीकालंबनाश्चेति । तत्राद्याः व्यासदर्शिनो देवादयः । यथोक्तं । अप्रतीकादेवता हि ऋषीणां शतमेव च । राज्ञां च शतमुद्दिष्टं धर्वाणां शतं तथा । एते धिकारिणो व्यासदर्शनेन न्येन तु कचिदिति । प्रतीकालंबनास्तु द्विविधाः । देहालंबनाः प्रतीकालंबनाश्चेति । तत्र ये देहांतर्गतभगवद्दर्शिनः ऋचादयो मध्यमाधिकारिणस्ते देहालंबनाः । मध्यमाधिकारिणां देहांतदर्शित्वं चोक्तं तत्त्वप्रकाशिकायां । आत्मन्येवात्मानं पश्येदित्यनेन मध्यमाधिकारित्वं सूचितमिति । मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । तत्रैता आहुतयः । आहुतिशब्दो भावसाधनः । होमा इत्यर्थः । स्ववर्णाश्रमोचितयज्ञदानतपःकर्माणीति परमार्थः । तंनयमानं । अप्रतीकालंबनमिति यावत् । यत्र वैकुण्ठे देवानामेकः पतिः मुख्यस्वामी विष्णुः अधिवासः अधिको वा सोयस्य सः इतरलोकापेक्षया आधिक्येन वसति । तं विष्णुलोकं नयंति प्रापयंति । अप्रतीकाश्रया ये हिते यांति हरिमेव त्वित्युक्तेः । एवंतं देहालंबनं प्रतिमालंबनं च यजमानं । यत्र सत्यलोके देवानां पतिः चतुर्मुखोऽधिवासः । उक्तार्थमेतत् । तं सत्यलोकं नयंति । तदुक्तं । प्रतीकं देहादिकं तद्गतमेव येन राः उपासते ते पुरतः समाप्नुयुः । ब्रह्माणमिति । इयांस्तु विशेषः । देहालंबनः सत्यलोकमेव गच्छति । स्वदेहे ब्रह्मदृष्ट्वैव गच्छेद्ब्रह्मसलोकतामित्युक्तेः । प्रतिमालंबनास्तु महारादिलोके वसन्ति । अपक्रायेन ते यांति वायुं वा हरिमेव वा । स्थानमात्राश्रिता इत्युक्तेः । प्रतिमालंबनोपि महारादिलोके बहुकालमुषित्वा संकर्षणमुखाग्निना भूलोकादिदाहे जायमाने सत्यलोकमेव गच्छति । तेन देहादिकमित्यनुव्याख्याने प्रतिमालंबनस्य विष्णुलोकप्राप्तेः पूर्वचतुर्मुखलोकप्राप्त्युक्तावपि निविरोध इति ध्येयं । ज्ञानफलेनैव कर्मणां सफलत्वमिति दर्शयितुं कर्म

॥ ३६ ॥

F
Foundation

आथर्व०

॥ १६ ॥

णांविष्णवादिलोकप्राप्तिहेतुत्वोक्तिरितिध्येयं । ननुकथमुक्तयजमानस्यविष्णवादिलोकप्राप्तिः । देहाद्यनिष्ठवत्वभावादित्यतोद्वितीयंवाक्यंचरमदेहनाशोपपादनार्थंप्रवृत्तं । तत्रसूर्यस्यसूरिप्राप्यत्वेनसूर्यनामकस्यविष्णोःरश्मयःतेजांसियत्रहृदयदेशेदेवानामेकः पतिःविष्णुरधिवसति । तंहृदयदेशंनयंति । धातूनामनेकार्थत्वात्प्रकाशयंति । तदादेवानामित्याद्युक्तोहृदयस्थोविष्णुस्तंत्रिविधं यजमानमादायस्वतेजःप्रकाशितहृदयाग्रद्वारेणनयंति । वचनव्यत्ययः नयति । हृदयाद्वहिर्निष्क्रामति । यथोक्तं । तदाविष्णोः स्वतेजसा । द्योततेहृदयाग्रंचतेनद्वारेणकेशवः । निष्क्रामेज्जीवमादायेति ॥ ४-५ ॥ एवंहृदयादुक्रमणमुक्तं । इदानींहृदयादुक्रांतस्यदेहादुक्रांतिंविष्णवादिलोकप्राप्त्यर्थमर्चिरादिमार्गंचाह ॥ एह्येहीतीति ॥ अत्रापिवाक्यद्वयं । तमाहुतयःसुवर्चसःसूर्यस्य रश्मिभिर्यजमानंवहंतीत्येकवाक्यं देहादुक्रांतिप्रतिपादकं । तस्यायमर्थः । सुवर्चसःशोभनंवर्चोयासांतथाविधाःआहुतयः । भागवतकर्माणीतियावत् । तंत्रिविधंयजमानं । सूर्यस्यप्रसिद्धस्य । रश्मिभिःनाडीस्थरश्मिभिः । तदुक्तं । सहस्रंवाआदित्यस्यरश्मयःआसुनाडीष्वातताः तत्रश्वेतःसुषुम्नोब्रह्मयानः । सुषुम्नायामाततःतेनप्रकाशेनैवनिष्क्रामतीति । ततश्चनाडीस्थरश्मिप्रकाशितनाड्यंतर्मार्गेणेतिलभ्यते । देहादुक्रांतंत्रिविधंयजमानं । तंबुद्धिस्थंतुरीयंवहंतिप्रापयंति । भागवतकर्मसामर्थ्येनहृदयादुक्रांतोजीवःसूर्यरश्मिप्रकाशितनाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्देहादुक्रम्यतुरीयंप्राप्नोतीतियावत् । तदुक्तं । विष्णुस्तुरीयरूपेणद्वादशांतैववस्थितः । मुक्तानांप्राप्यरूपोसाविति । अत्रनाडीष्वपि विशेषोस्ति । सुषुम्नापंचप्रभेदयुक्ता । मध्येसुषुम्नाविज्ञेयावज्रिकार्याप्रकाशिनी । वैद्युताब्र

उप० । एह्येहीतितमाहुतयस्सुवर्चसःसूर्यस्यरश्मिभिर्यजमानंवहंति । प्रियांवाचमभिवदत्योर्वयंत्सएषवःपुण्यःसुकृतोब्रह्मलोकः ॥ ६ ॥

उमर्जी०

२।६

॥ १६ ॥

ह्यनाडीतिसैवपंचप्रभेदिनी । पृष्टवामाग्रदक्षांतर्भेदादिति । तथाचाप्रतीकालंबनःसुषुम्नामध्यगतब्रह्मनाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्मूर्ध्नो
 निष्क्रामति । तदुक्तं । विष्णोर्लोकं परं गच्छन्निष्क्रमेन्मूर्ध्ने एव त्विति । अत्र गच्छन्नित्यतः प्राक् ब्रह्मनाड्यंतर्मार्गेणेति शेषः । तेनाभिमतार्थसिद्धिः । देहालंबनस्तु ब्रह्मनाडीभिन्नसुषुम्नाप्रभेदनाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्देहादुक्रामति । तथैव ब्रह्मणोलोकं सुषुम्नायाविभेदतइत्यु
 क्तेः । प्रतिमालंबनस्तु पिंगलानाड्यंतर्मार्गेणगच्छन्देहादुक्रामति । देवयानं पिंगलाभिर्विषुवत्तांसुषुम्नयेति भागवते । सुषुम्नया के
 चिद्गच्छंतीत्येवं सुषुम्नयायेगच्छंतितद्भिन्नानां पिंगलानाड्यागमनोक्त्यापरिशेषादिति ज्ञेयं । एवं देहादुक्राम्यतुरीयं प्राप्तस्य ज्ञानिनोऽ
 र्चिरादिमार्गं प्रतिपादयितुं सूर्यरश्मिभिरित्येतद्विना अपरं वाक्यं । तस्यार्थः । सुवर्चसः मार्गं प्रापकत्वं सूचयितुं विशेषणमेतत् ।
 आहुतयः आहूयते हविरादिकमाभ्यइतिसंप्रदानेक्तिन्प्रत्ययः होमसंप्रदानदेवता अर्चिराद्याः केषांचिद्धोमसंप्रदानत्वाभावेपिच्छत्रि
 न्यायेन होमसंप्रदानत्वं युक्तमिति बोध्यं । अर्चिरादिदेवाश्च । उक्तांतस्तु शरीरात्स्वाद्वच्छत्यर्चिषमेव तु । ततो हि वायोः पुत्रं च यो सौ ना
 म्नातिवाहिकः । ततो हः पूर्वपक्षंचाप्युदकसंवत्सरंतथा । तद्वितंवरुणंचैव प्रजापंसूर्यमेव च । सोमंवैश्वानरंचेंद्रं ध्रुवं देवीं दिवं तथा ।
 ततो वायुं परंप्राप्य तेनैति पुरुषोत्तममिति सूत्रभाष्योक्ताः ज्ञेयाः । ततश्चार्चिराद्याः प्रधानवाय्वं ताः देवताः । ब्रह्मलोकः परब्रह्मलोकः
 यस्मात्सुकृतः पुण्यः भगवद्विषयत्वेन कृतं यत्पुण्यं तेन साध्यः यूयंच भागवतकर्माणः तस्माद्भो युष्माकमप्रतीकालंबनानां । एषः अ
 स्मदधिष्ठितलोकमार्गेण गम्यः । वइति बहुवचनं गौरवात् । अन्यथा तमित्येकवचनानुपपत्तेः । एवं ब्रह्मलोकश्चतुर्मुखलोकः ।
 वः देहालंबनानां । एषः अस्मदधिष्ठितलोकमार्गेण गम्यः । एवमेव महरादिलोकः । वः प्रतिमालंबनानां । एषः अस्मदधिष्ठि

तलोकमार्गेणगम्यः । तस्मात्हेअप्रतीकालंबन । हेदेहालंबन । हेप्रतिमालंबन । त्वंअस्मल्लोकमेहि । आदराद्विर्वचनं । संभ्रमस्त्वादरेभयइतिआदरभयरूपसंभ्रमेणप्रवृत्तौद्वेवाच्येइतिवार्तिकात् । एह्येहीतितंयजमानंप्रति । प्रियांवाचमभिवदंत्यः अर्चयंत्यःस्वलोकप्राप्तंयजमानंपूजयंत्यश्चसत्यस्तंबुद्धिस्थंउत्तरोत्तरलोकस्थंअतिवाहिकादिदेवविष्णवादिदेवंचवहंतिप्रापयंति । अत्रप्रधानवायोःसाक्षादेवपरापरब्रह्मप्रापकत्वं । अर्चिरादीनांत्वातिवाहिकादिदेवताप्राणद्वारापरब्रह्मादिप्रापकत्वं । तेनवहंतीत्यादिबहुवचनोपपत्तिरितिविवेचनीयं । नन्वेतन्मंत्रचतुर्थपादेपुण्यःसुकृतइतिपुनरुक्तिः । पुण्यश्रेयसीसुकृतंवृषइतिपुण्यसुकृतशब्दयोःपर्यायत्वाभिधानादित्यतोव्याचष्टे ॥ भगवद्विषयत्वेनकृतएषवःपुण्यःसुकृतइति ॥ एषवःपुण्यःसुकृतइति सुकृतशब्दस्यभगवद्विषयत्वेनकृतइत्यर्थइतियोज्यं । वाक्यशेषस्थसुकृतशब्दव्याख्यानमेतदितिज्ञापयितुमेषवःपुण्यइत्यधिकांशो दाहरणं । अत्रभगवद्विषयत्वेनकृतत्वंनामनाहंकर्ताहरिःकर्तातत्पूजाकर्मचाखिलं । अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच । तत्कुरुष्वमदर्पणं । इत्याद्युक्तप्रकारेणनाहंकर्ताकिंतुभगवानेवकर्ता इदंसर्वकर्मभगवत्पूजात्मकं भगवानेवसर्वयज्ञानांभोक्तास्वामीचेत्याद्यनुसंधानपूर्वकंभगवदर्पणबुद्ध्याकृतत्वमितिबोध्यं । पुण्यशब्दस्यपुंस्त्वच्छांदसं । तेनचस्ववर्णाश्रमोचितंसर्वपुण्यं विवक्षितं । नन्वेवंतर्हिब्रह्मलोकःसुकृतःपुण्यइतिपुण्यब्रह्मलोकयोस्तादात्म्यंप्रतीयते । तच्चबाधितमित्यतोलांगलंजीवनमिति वत्भगवद्विषयकंपुण्यंब्रह्मलोकसाधनमिति व्याख्येयं । तत्रविवक्षितंब्रह्मलोकशब्दार्थमाह ॥ ब्रह्मलोकःपरब्रह्मलोक

भा० । भगवद्विषयत्वेनकृतएषवःपुण्यःसुकृतः । ब्रह्मलोकःपरब्रह्मलोकः ।

इति ॥ स्यादिदं व्याख्यानं । यदिभगवद्विषयत्वेनकृतंसर्वकर्मपरब्रह्मलोकसाधनमित्येतत्प्रमितंस्यात् । तदेवकुतइत्यतस्तत्रप्रमाणमाह ॥ निष्काममिति ॥ स्वर्गादिफलकामनाशून्यमित्यर्थः ॥ ज्ञानपूर्वमिति ॥ नाहंकर्तेत्याद्युक्तप्रकारेणभगवज्ज्ञानपूर्वकमित्यर्थः । अत्रकर्मेतिविशेष्यमध्याहार्यं । तत्रैवनिष्कामत्वादिविशेषणसंभवादितिबोध्यं । ननुयदिभगवद्विषयत्वेनकृतस्यकर्मणो विष्णुलोकहेतुत्ववत्स्वर्गादिहेतुत्वमपिस्यात्तदासुकृतःपुण्योब्रह्मलोकइतिविशिष्योक्तिरयुक्तास्यादित्याशंक्यउक्तकर्मणःस्वर्गाद्यहेतुत्वेश्रुतिमाह ॥ सयइति ॥ सःप्रसिद्धःयोधिकारीलोकंप्रसिद्धं(लोकंसर्वाश्रयं)आत्मानंभगवंतं । एवेतिनियमसूचकः । उपास्तेजानातिच । अस्यज्ञानिनःकर्म ज्ञानपूर्वकंस्ववर्णाश्रमोचितंकर्मेतियावत् । नक्षीयते । तदक्षयिमोक्षफलकं क्षयिस्वर्गादिफलकंभवतीतिहप्रसिद्धमित्यर्थः । ननुकर्मेवनकर्तव्यं फलाभावात् । अकरणेऽनर्थाभावाच्च । ततःकुतोभगवद्विषयत्वेनकर्मकरणं । कुतस्तरांचभगवद्विषयत्वेनकृतस्यकर्मणःपरब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वमित्याशंक्यकर्मणःकर्तव्यत्वंतावद्भगवद्गीतावाक्येनसमर्थयते ॥ सहयज्ञाइति ॥ इतिचेत्यतःपरंनिंदनादितिशेषः । ततश्चेत्युक्त्वाइतिनिंदनादित्यन्वयसंभवेनक्त्वाप्रत्ययोपपत्तिः । समानकर्तृकयोःपूर्वकालइतिसूत्रेणक्त्वाप्रत्ययविधानादितिज्ञातव्यं । सहयज्ञाइतिश्लोकेनकर्मणःफलमुक्त्वाएवंप्रवर्तितमितिश्लोकेन कर्माकरणेऽनर्थउक्तः । अतःफलाभावस्याकरणेऽनर्थाभावस्यचासत्त्वात्स्ववर्णाश्रमोचितंकर्मकर्तव्यमेवेतिभावः । सहयज्ञाः

भा० । निष्कामज्ञानपूर्वयन्निवृत्तमिहचोच्यते । निवृत्तंसेवमानस्तुब्रह्माभ्येतिसनातनमिति व्यासस्मृतौ । सयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतइतिचश्रुतिः । सहयज्ञाःप्रजाःसृष्टेत्युक्त्वा एवंप्रवर्तितंचक्रानाचुवर्तयतीहयः । अवायुरिन्द्रियारामोमोघंपार्थसजीवतीतिच ।

आथर्व०

॥ १८ ॥

प्रजाःसृष्ट्वापुरोवाचप्रजापतिः । अनेनप्रसविष्यध्वमेषवोस्त्विष्टकामधुगितिश्लोकस्यायमर्थः । सह यज्ञेनविहितकर्मकलापेनवर्ततइ
तिसहयज्ञाः । कर्माधिकृताइतियावत् । वोपसर्जनस्येतिसहशब्दस्यपक्षेसादेशाभावः । प्रजाः त्रीन्वर्णान् । पुरा कल्पादौसृष्ट्वाउ
वाचप्रजापतिःविष्णुः । प्रजानांपालनाद्विष्णुःप्रजापतिरितीरितइत्युक्तेः । किमुवाचेत्यतआह ॥ अनेनेति ॥ हेप्रजाःयूयंअने
नयज्ञेनस्ववर्णाश्रमोचितधर्मेणप्रसविष्यध्वंइष्टकामानुत्पादयत । एतदेवविवृणोति ॥ एषइति ॥ एषयज्ञःवःयुष्माकंइष्टकाम
धुक् इष्टान्अभिमतान्कमान्काम्यानिफलानिदोग्धिप्रापयतीतितथा अभीष्टभोगप्रदोस्त्वित्यर्थः । एवंप्रवर्तितमितिश्लोकस्या
यमर्थः । हेपार्थ । इहअधिकारिवर्गे । यःप्राणी । एवंअन्नाद्भवन्तिभूतानिपर्जन्यादन्नसंभवः । यज्ञाद्भवतिपर्जन्योयज्ञःकर्म
समुद्भवः । कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवमितिपूर्वोक्तप्रकारेणपरमेश्वरेणप्रवर्तितंचक्रं । भूतव्यंग्याःवेदाः तद्व्यंग्यंब्रह्म
तज्जन्यंकर्म तज्जन्योयज्ञः । मंत्रपूर्वदेवतोद्देशेनद्रव्यत्यागोयज्ञः । तदितरक्रियाकर्मेतिविवेकः । यज्ञजन्यःपर्जन्यः तज्जन्यमन्नं अन्न
जन्यानिभूतानीत्येवं वेदब्रह्मादिचक्रं नानुवर्तयति स्वविहितकर्माकरणेननप्रवर्तयति । सप्राणी । अघायुःअघजनकमायुर्यस्य
सतथा । स्ववर्णाश्रमोचितकर्माकरणेनपापस्यैवप्राप्तेः । नकेवलमेतावत् । किंतुमोघंव्यर्थंजीवति । तज्जीवनमपिव्यर्थं । अधि
कारदेहप्राप्तावपितद्देहेकस्यापिधर्मस्याननुष्ठानात् । नन्वधिकारेप्राप्तेपिस्वविहितकर्मकरणेनचक्रंकुतोनानुवर्तयतीत्याशंक्यकर्मा
करणहेतुगर्भविशेषणमुक्तंइंद्रियारामइति । आरमणंआरामः । विषयोपभोगइतियावत् । इंद्रियैरारामोयस्यसतथा । विषयभो
गासक्तइतियावत् । तथाचविषयासक्त्याकर्मनकरोति । तेनपुण्याभावःप्रत्यवायप्राप्तिश्चभवतीतिभावः । नन्वस्त्वेवंकर्मणःकर्त

उमर्जी०

२।६

॥ १८ ॥

व्यत्वं । तथापितस्य भगवद्विषयत्वेन कर्तव्यत्वे भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वे च न स्फुटं प्रमाणमस्ति । निष्काममिति स्मृतेरुपपादनसापेक्षत्वात् । तत्र निष्काममिति विशेषणबलेन कर्मेत्यस्याध्याहार्यत्वात् । सहयज्ञादिति गीतावाक्यं तु कर्ममात्रस्याभीष्टहेतुत्वं प्रतिपादयति । नतु भगवद्विषयत्वेन कृतस्येत्याशंक्य भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं तादृशकर्मणः कर्तव्यत्वं च श्रुत्यर्थाभ्यां साधयत्प्रमाणमाह ॥ यांतीति ॥ मद्याजिन इत्यत्र सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्य इति सूत्रेण ताच्छील्ये णिनिप्रत्ययः । अपिरभिव्याप्तौ साकल्येनेत्यर्थः । तथा च मां यजंति तच्छीलाः मद्याजिनः भगवानेव कर्तेत्याद्यनुसंधानपूर्वकं स्वोचितकर्मणा साकल्येन मत्पूजनशीलाः मां यांतीति कृष्णवाक्यं । तेन भगवद्विषयत्वेन कृतस्य कर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं स्फुटमवगम्यते । कृष्णस्य परब्रह्मतायाः विश्वरूपाध्याये सम्यगुपपादितत्वात् । मद्याजिन इति श्रुत्यर्थापत्त्यैव भगवद्विषयत्वेन कर्मकर्तव्यमित्यपिलभ्यते । ततो भगवद्विषयत्वेन कर्मणः कर्तव्यत्वे तादृशकर्मणः परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वे च स्फुटं प्रमाणं नास्तीति यदुक्तं तन्नेति भावः । न केवलं श्रुतार्थापत्त्या भगवद्विषयत्वेन कर्मणः कर्तव्यत्वं सिद्ध्यति । किंतु गीतायामेव भगवद्विषयत्वेन स्वोचितकर्माकरणे अनर्थोक्तेश्चेति भावेनाह ॥ अहं हीति ॥ हिशब्दो यस्मादित्यर्थः । भोक्ता चेति च शब्देन कर्ता समुच्चीयते । अहमेवेत्येव शब्दान्वयः । अंत्यचशब्देन पूज्यसमुच्चयः । तुशब्दोऽपिशब्दार्थः । तेन तथापीतिलभ्यते । तेषामेव कौंतेय यजंत्यविधिपूर्वकमिति पूर्ववाक्यमत्रानुषंजनीयं । तदयमर्थः । ये अन्यदेवताः यजंते तेऽपि मामेव अविधिपूर्वकं यजंति । अविधिपूर्वकं स्वकृतं कर्म अंते मय्ये

भा० । यांति मद्याजिनोऽपि मामिति च । अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च । नतु मामभिजानंति तत्त्वेनातश्च यवंति तदिति च ।

वसमर्पयंतीति यावत् । अविधिपूर्वकमित्येतद्विवृणोति ॥ अहंहीति ॥ अहमेव सर्वयज्ञानां भोक्ता कर्ता प्रभुः स्वामी पूज्यश्चेति श्रुत्यादिप्रसिद्धं । तथापि यस्मात्ते अन्यदेवतायाजिनः । मां तत्वेन सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना नानाभिज्ञानंति अतश्च यवंति स्वर्गभोगानंतरमधःपतंतीत्यर्थः । नन्वेवं तर्हि सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिना भगवज्ज्ञानं यस्यास्ति तेनापि स्वविहितं कर्म कर्तव्यमेव । फलसद्भावात् विपक्षे अनर्थप्राप्तेऽप्येति प्राप्तं । न च तद्युक्तं । यस्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥ आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यत इति गीतायामेव भगवज्ज्ञाने सति कर्मन कर्तव्यमित्युक्तत्वादित्यत आह ॥ यस्त्विह तत्त्वादिना । उक्तत्वादित्यंतेन ॥ यस्त्विह तत्त्वादिगीतायां न ज्ञानिनः सर्वदा विहितकर्माकरणमुच्यते । कुर्याद्विद्वानित्यनेन ज्ञानिनः कर्मविधानात् । किं त्वसंप्रज्ञातसमाधिदशायामेव । आत्मरतिरेवेत्यादि विशेषणानां तत्रैव संभवात् । तथा चासंप्रज्ञातसमाधिदशायां भेरीताडनादावपि बाह्यानुसंधानाभावात् तदा ज्ञानिनः कर्माकरणेऽपि प्रत्यवायः । अन्यदा तु ज्ञानिनापि स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कर्तव्यमेव । अतो भगवद्विषयत्वेन कर्म कर्तव्यमित्युक्तावपि नोक्तदोष इति भावः । अयमेव पदार्थां यस्त्विह तत्त्वादिना कस्यस्यासंप्रज्ञातसमाधियुक्तज्ञानिपरत्वाभावे भगवद्विषययोर्विरोधापत्तिः । न हि व्याहृतभाषी भगवानिति सूचितं । यस्वात्मरतिरेवेति श्लोकस्यायमर्थः । यस्तु पुरुषः आत्मरतिरेव आत्मनः परमात्मनः रतिः दर्शनादिनिमित्तं सुखं यस्य स तथा । तथा च परमात्मदर्शनादिनिमित्तं सुखं प्राप्त एवेत्यर्थः । एवमशब्दपर्यवसितार्थमाह ॥ आत्मतृप्त इति ॥ आत्मना परमात्मप्रसादेनेति यावत् । तृप्तः परमात्मनो न्यत्र सर्वात्मना लब्धुर्द्विप्राप्त इत्यर्थः । आत्मन्ये

भा० । यस्वात्मरतिरेवेत्युक्त्वापि कुर्याद्विद्वान्स्थित्या सक्त इत्येवोक्तत्वाच्च ।

वसंतुष्टश्चेति च शब्दः पूर्वविशेषणसमुच्चयार्थः । आत्मनि परमात्मनि स्थित्येत्येति शेषः । असंप्रज्ञातसमाधिलक्षणया परमात्मनि स्थित्यैव संतुष्टः अन्यत्र सर्वात्मनाऽलब्धुर्द्विप्राप्तः । तथा च यः परमात्मदर्शनादिनिमित्तं सुखं प्राप्तः । परमात्मप्रसादेनासंप्रज्ञातसमाधिरूपया परमात्मनिष्ठया च परमात्मनो न्यत्र सर्वत्रालं बुद्धिप्राप्तः । तस्यासंप्रज्ञातसमाधिपरित्यज्य स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कार्यं न विद्यत इति । स्वकर्मणा असंप्रज्ञातसमाधिसमानस्य तदधिकस्य वा फलस्यानुत्पादादित्यर्थः । ननु यद्यपि कुर्याद्विद्वानिति ज्ञानिनः कर्मविधीयते । तथापि न फलार्थः । किंतु लोकसंग्रहार्थमेव । कुर्याद्विद्वान्स्थित्या सक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहमिति विशेषणात् । तथा च कुर्यादिति विधिवलेन ज्ञानिनोऽपि कर्मावश्यं कर्तव्यमेवेति कथमुच्यत इत्यत आह ॥ येत्वेतदिति ॥ मयि सर्वाणि कर्माणि सद्यस्याध्यात्मचेतसा ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्व विगतज्वर इति पूर्वश्लोके ज्ञानिनमर्जुनं प्रति युद्धोपलक्षितस्ववर्णाश्रमोचितं सर्वकर्म भगवद्विषयत्वेन कर्तव्यमित्युक्त्वा येमेतमिदं नित्यमनुतिष्ठंति मानवाः ॥ श्रद्धावंतो न स्यूयंतो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिरिति तदुत्तरश्लोके भगवद्विषयत्वेन स्ववर्णाश्रमोचितं कर्मानुष्ठाने मोक्षरूपं फलमुक्त्वा येत्वेतदभ्यस्यूयंत इति श्लोके भगवद्विषयत्वेन कर्माकरणे अनर्थ उक्तः । अतो ज्ञानिरपि न केवलं लोकसंग्रहार्थं किंतु स्वपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं प्रत्यवायपरिहारार्थं च स्ववर्णाश्रमोचितं कर्म कर्तव्यमेव । ततश्चोक्तं युक्तमेवेति भावः । मयि सर्वाणीत्यादि श्लोकत्रयस्यायमर्थः । हे पार्थ त्वं निराशीः विष्णुभक्तिज्ञानाद्यतिरिक्तफलकामनाशून्यः । निर्ममः ममेतिसुबंतप्रतिरूपकमव्ययं स्वामित्वाभिमानार्थकं । निर्गतं मम यस्मात्सः निर्ममः । स्वामित्वाभिमानशून्य इति यावत् । विगतज्वरः संतापहेतुत्वाच्छो

भा० । येत्वेतदभ्यस्यूयंतो नानुतिष्ठंति मे मतं । सर्वज्ञानविमूढांस्तान् विद्वान्प्रानचेतस इति च ।

आथर्व०

॥ २० ॥

कएवज्वरशब्देनोक्तः । ऐहिकपारत्रिकदुर्यशोनरकपातादिहेतुशोकरहितश्चभूत्वा सर्वाणिकर्माणिमयिसंन्यस्य भगवानेवसर्वाणि
कर्माणिकरोति तानिभगवत्पूजात्मकानिचेत्यनुसंधानरूपसंन्यासंकृत्वा । अध्यात्मचेतसा आत्मन्यधिकृत्यविद्यमानमध्या
त्मं । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः । अधिकरणशक्तिप्रधानकस्याप्यध्यात्मशब्दस्यात्मविषयकपरत्वं यथादोषाभूतमहःदिवाभूतारा
त्रिरित्यादावधिकरणशक्तिप्रधानकस्यापिदोषादिशब्दस्यशक्तिमत्परत्वंतद्वत् । तथाचाध्यात्मंपरमात्मविषयकंचतच्चेतश्चअध्यात्म
चेतः । यद्वाअधिकश्चासावात्माचअध्यात्मा । अध्यात्मनिचेतःअध्यात्मचेतः । पक्षद्वयेपिभगवद्विषयकचेतसेत्यर्थः । परमात्मा
स्वामीअहंतुतदधीनःसन्नराजाधीनभृत्यवत्सर्वकरोमीत्येवंभगवदधीनत्वबुद्ध्येतितुपरमार्थः । युध्यस्व । उपलक्षणमेतत् । स्वव
र्णाश्रमोचितंसर्वकर्मकुर्वित्यर्थः । ज्ञानिभिरपिस्वविहितंकर्मकर्तव्यमित्युक्त्वातत्रप्रवृत्त्यर्थतदनुष्ठानफलमाह । येमइति । येमानवाः
ज्ञानिनः आत्मतृप्तश्चमानवइतिगीताभाष्येमानवशब्दस्यज्ञानिपरत्वेनव्याख्यातत्वात् । श्रद्धावंतः शास्त्राचार्योपदिष्टेऽर्थेऽननु
भूतेप्येवमेवैतदितिविश्वासः श्रद्धाआस्तिक्यंनिष्ठेतिचोच्यते । तद्युक्ताःसंतः । अनसूयंतः गुणेषुदोषारोपोसूया । साचदुःखात्म
केकर्मणिप्रवर्तयन्नयंनकारुणिकइतिसर्वसुहृदिवासुदेवेगुरौचप्रसक्ता तामसूयांअकुर्वंतःसंतः । मेमम मतंसंमतं इदंस्वविहितंकर्म
नित्यंअनवरतं अनुतिष्ठति । तेपिकर्मभिःनिवृत्तकर्मभिःमुच्यंते । आनंदोद्रेकरूपांमुक्तिंप्राप्नुवंतीत्यर्थः । किमुताज्ञानिनोज्ञानरूपेण
मुच्यंतइतिकैमुत्यसूचनार्थोपिशब्दः । एवंकर्मानुष्ठानेफलमुक्त्वाफलाशारहितानांअननुष्ठानप्रसंगवारयितुंकर्माकरणेऽनर्थमाह ॥
येत्वेतदिति ॥ तुशब्दःश्रद्धावद्वैधर्म्यसूचनार्थः । श्रद्धारहिताइत्यर्थः । अभ्यसूयंतःदुःखात्मकेकर्मणिप्रवर्तयन्नयंनकारुणिकइति

उमर्जी०

२।६

॥ २० ॥

GDF

हरौगुरौचासूयांकुर्वतोयेमेमतंतत्स्वविहितं कर्मनानुतिष्ठति । हेपार्थत्वंतानचेतसोदुष्टचित्तान् । अतएवसर्वज्ञानविमूढान्सर्वस्मि
 न्कर्मणिजीवेपरब्रह्मणिच यत्ज्ञानंत्रिविधं प्रमाणतःप्रमेयतःप्रयोजनतश्चतत्रविमूढान्मोहंप्राप्तान् । अतएवनष्टान्नरकाद्य
 नर्थभाजोविद्धिजानीहि इतितृतीयश्लोकार्थः । ननुयद्येवंभगवद्विषयकयज्ञादिकर्मावश्यंकर्तव्यमेव तर्हि यत्याश्रमविलोपप्रसंगः ।
 तत्रकर्मानुष्ठानाभावेप्रत्यवायस्यैवप्राप्तेरित्यतआह ॥ लोकेस्मिन्निति ॥ अत्र कर्मणोवश्यंकर्तव्यत्वे । आश्रमांतरवि
 रोधो यत्याश्रमविलोपप्रसंगेन । अयमाशयः । लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तमयानघ ॥ ज्ञानयोगेनसांख्यानांकर्मयोगेनयो
 गिनामितिगीतायां सांख्यानां ज्ञानयोगिनां ज्ञानयोगेन गृहस्थाश्रमंपरित्यज्ययत्याश्रमंगृहीत्वातदुचितशमाद्यनुष्ठानपूर्वकोय
 स्तत्त्वज्ञानोपायस्तेनमुक्तिर्भवति । योगिनां कर्मयोगिनां कर्मयोगेन गृहस्थाद्याश्रमोचितकर्मानुष्ठानपूर्वकोयस्तत्त्वज्ञानोपायस्तेन
 मुक्तिर्भवतीत्यनेनप्रकारेण । हेअनघ । मयापुरा अस्मिंल्लोकेअधिकारिवर्गे द्विविधाज्ञानयोगकर्मयोगरूपद्विविधसाधनज
 न्यानिष्ठास्वरूपेणस्थितिः मुक्तिरितियावत् । प्रोक्तेतिश्रीकृष्णेनार्जुनंप्रत्युक्तं । तेनयतीनामग्निहोत्रादिगृहस्थकर्माभावेपियत्याश्र
 मोचितशमाद्यनुष्ठानमस्त्येव । धर्माःपरमहंसानांब्राह्माएवशमादिकाइतिस्मृत्याशमादिरूपस्वाभाविकब्राह्मकर्मणांयतिधर्मत्वाभि
 धानात् । अतःस्ववर्णाश्रमोचितं कर्मयतिभिरपिकार्यमेवेतिनयत्याश्रमविलोपप्रसंगइति । यद्वा नन्वेवंयदिभगवद्विषयकयज्ञादि
 कर्मणाब्रह्मलोकप्राप्तिरूपमुक्तिस्तर्हि यत्याश्रमिणांमुक्तिर्नस्यात् । अधिकाराभावेनयज्ञादिकर्मानुष्ठानाभावात् । तथाचयत्याश्रमवि

भा० । लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्तमयानघेत्युक्तत्वाच्चनात्राश्रमांतरविरोधः ।

लोपप्रसंगः । नहिनिरर्थकेप्रेक्षावान्प्रवर्ततइत्यतआह ॥ लोकेस्मिन्निति ॥ तथाचगृहस्थानांभगवद्विषयकयज्ञादिकर्मप्रचुरयोगेन मुक्तिः । अतस्तैरुक्तविधयज्ञादिकर्मकार्यं । यतीनांतुज्ञानप्रचुरयोगेनमुक्तिः । अतोयत्याश्रमेपिमुक्तिसद्भावात्तयत्याश्रमविलो पप्रसंगइतिभावः । नन्वेतावतासर्वैरपिस्वविहितंकर्मभगवद्विषयत्वेनकर्तव्यमित्युपपादितं । तदयुक्तं । तथाशिष्टाचाराभावात् । नहिकदापिशिष्टेनभगवद्विषयककर्मकृतमस्तीत्यतआह ॥ त्रेतायामिति ॥ बहुधा विष्णुपूजात्मकत्वेन अंतेविष्णुसमर्पणपूर्व कंनानादेवतापूजात्मकत्वेन । तेनविनैवअन्यदेवतापूजात्मकत्वेनेत्येवंबहुप्रकारेणयज्ञादिकर्माणिसंततानिकृतानिशिष्टैः । कृते कृतयुगे । एकप्रकारेणैवविष्णुपूजात्मकत्वेनैवसंततानि शिष्टैरित्यर्थः । तथाचकृतयुगेत्रेतायांचभागवतैर्भगवद्विषयककर्मणोनुष्ठि तत्वेनशिष्टाचारसद्भावात्आधुनिकैरपिभगवद्विषयकंकर्मकर्तव्यमितिभावः । त्रेतायांबहुधासंततानि । कृतेत्वेकप्रकारेणैवसंत तानीतिवाक्यद्वयोक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ अग्निष्टोमेति ॥ अत्राद्यःश्लोकःकृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानीत्यत्रार्थेप्रमाणं । द्विती यश्लोकस्तुत्रेतायांबहुधासंततानीत्यत्रेतिविवेकः । यजंति कृतयुगइतिशेषः ॥ कारित्वादिति ॥ भगवत्सेवाकारित्वादि त्यर्थः । यजनप्रकारस्त्वित्थं । अनन्योपात्तनिरवधिकप्रवृत्तिनिमित्तयोगेनेंद्रशब्दवाच्यायइंद्रांतर्यामिणेहरयेस्वाहेति । अत्र हरेर्मुख्यतयातद्विशेषणत्वेनेंद्रस्यचयजनंसिद्ध्यति । एवमग्न्यादियजनेपिबोध्यं । एवंयजनेशिष्टाचारोप्यस्तीत्याह ॥ वसु

भा० । त्रेतायांबहुधासंततानि । कृतेत्वेकप्रकारेणैवसंततानि । अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैःसर्वदेवस्थितंहरिं । यजंतितांश्चकारित्वाद्वसुस्तस्मात्तथायजत् ।

रिति ॥ वसुनामकःपुरुषइत्यर्थः । एवंकृतयुगेकर्मानुष्ठानप्रकारमुक्त्वात्रेतायुगेतमाह ॥ पृथक्पृथक्चेति ॥ केचिद्विष्णुसमर्पण पूर्वकं । केचिच्चतेनविनैवेत्येवंपृथक्पृथगित्यर्थः ॥ देवतागणानिति ॥ नानादेवानित्यर्थः । तेनगणशब्दोपपत्तिः । पुराणकर्ता स्वोक्तार्थेसंमत्तिसूचयति ॥ त्रेतायांबहुधाततइति ॥ ततस्त्रेतायांबहुप्रकारेणयजनादेवार्थवर्णोपनिषदित्रेतायांबहुधासंतता नीत्युक्तमितियोज्यं । नन्विन्द्रादिनामभिस्तत्तदेवतायजनंकर्तव्यं । नचविष्णोरिंद्रादिनामवत्त्वमस्ति । मानाभावात् । तत्कथं सर्वेपिजनाःसर्वदेवस्थितंहरियजंतीत्युक्तमित्यतआह ॥ यमिति ॥ योवायोःजनित्रंजनकः । यश्चदेवानामिंद्रादीनांदेवतमःअति शयेनदेवःइंद्रत्वादिप्रदः । अतएवप्रवृत्तिनिमित्तस्वामित्वादिनायमिंद्रमाहुः । एवमग्रेपि । सत्यमित्यत्रसत्योवायुरुदाहृतः । सा ध्रुवंसत्यताप्रोक्तासाधुर्यायुर्हिसर्वतइत्यैतरेयभाष्योक्तेः । तस्मैवायवेविष्णवेच । एभ्यःइंद्रादिभ्यश्च । सोमंसोमादिद्रव्यं । जुहो मीत्यर्थः । अत्रजनित्रंवायोस्तस्मैसोममेभ्योजुहोमीत्यनेनमुख्यप्राणांतर्यामित्वेनेंद्रादिस्थितहरियजनंकर्तव्यं । इंद्रांतर्यामिमुख्यप्रा णांतर्गतविष्णवेस्वाहेत्यादिरूपेणेतिसूचयतीतिबोध्यं । एवमिंद्रादिस्थितहरियजनंकर्तव्यं । तदपिमुख्यप्राणांतर्यामित्वेनेत्युक्तं । त दिदंकृतयुगेनियतमेवेत्याह ॥ एवमिति ॥ जुहोमीत्येवमित्यर्थः । येकृतेजनाः तेवायोःपितरंदेवैःसहस्थितंविष्णुमेव । एवंतस्मै सोममेभ्योजुहोमीत्येवंप्रकारेणयजंति । अत्रसहशब्दप्रयोगादेवानामप्राधान्यंहरेःप्राधान्यंचसूचितं । सहयुक्तेऽप्राधानइतिसूत्रात् । तेन

भा० । पृथक्पृथक्चत्रेतायांयजंतेदेवतागणान् । यथाकृतेतथाप्राज्ञेतायांबहुधाततइतिपाद्ये । यमिंद्रमाहुर्वरुणंयमाहुर्मित्रमाहुर्मसत्यमाहुः । योदेवानांदेवतमोज नित्रंवायोस्तस्मैसोममेभ्योजुहोमि । एवंवायोःपितरंविष्णुमेवयजंतिदेवैस्सहयेकृतेजनाः । एवंत्रेतायांकेचिदन्येपृथक्तानिष्ठाविष्णावर्पयंत्येनचान्यइतिब्रह्मांडे ।

आथर्व०

॥ २२ ॥

देवानां हरेश्च विशेषणविशेष्यभावेन यजनं कर्तव्यमिति यत्प्रागस्माभिरुक्तं तत्प्रमापितमिति ज्ञातव्यं । एवं कृतयुगवन्नेतायामपिकेचिद्भ्रा-
गवताः यजंतीत्यन्वयः । अन्ये अनित्यत्रैविद्यानित्यत्रैविद्याश्च तान्देवान्पृथक्प्राधान्येनेष्टादशजनं विष्णावर्पयन्ते । अन्ये चाज्ञ-
रूपनित्यसंसारिणः द्वेषिणश्च यजनं विष्णौ नार्पयन्त इत्यर्थः ॥ ६ ॥ एवं तान्याचरथनियतमित्यादिनामंत्रसंदर्भेण संक्षेपविस्तराभ्यां
यज्ञादिकर्मणां परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वमुपपादितं । इदानीं तच्च परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं सांगानां निवृत्तानां च यज्ञादिकर्मणामेव ।
नतु विकलांगानां प्रवृत्तानां वा कर्मणामिति भावेनोभयविधकर्मणामनिष्टहेतुत्वमाह ॥ प्लवाह्येत इति ॥ अष्टादशोक्तमित्यस्य
पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमाश्रिताः ॥ वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गांधर्वचार्यशास्त्रकं । ए-
ताश्च तस्मै विद्याः विद्या अष्टादश स्मृता इत्युक्ता अष्टादश विद्योक्तमित्यर्थः । तत्र त्रैविणिकानां वेदावगतं तदन्येषां धर्मशास्त्राद्यवगतमि-
ति विवेक्तव्यमिति केचिदाहुः । टीकाकारास्तु । ऋत्विजः षोडश यजमानः एतन्निरीक्षकः सभ्यश्चेत्यष्टादशानां पुरुषाणामुक्तमिति
व्याचक्षते । उद्दिश्य देवताद्रव्यत्यागो यज्ञस्तदितरक्रियाकर्मेति विवेकः । एतच्छ्रेय इत्येतदनंतरमिति शब्दो ध्याहार्यः । मूढा इत्यस्या
वृत्तिः । तत्रैकस्य मिथ्याज्ञानिन इति अपरस्याज्ञा इत्यर्थः । ततश्चायं मंत्रार्थः । एषु यज्ञादिषु अष्टादशोक्तमष्टादशविद्योक्तं ऋत्विजः षो-
डश एको यजमानः सभ्यश्चैक इति अष्टादशानां पुरुषाणां कर्तव्यतयोक्तमिति वा । कर्म अंगभूतं यज्ञेतरकर्म । अवरं अपकृष्टं न्यूनमिति या-
वत् । एते यज्ञरूपाः देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागो यज्ञः । दानादेरुपलक्षणमेतत् । ततश्च यज्ञदानतपोरूपाः प्लवाः नदीतरणोपायविशेषाः ।

भा० । प्लवाह्येत अष्टादश यज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म । एतच्छ्रेयो ये भिनंदन्ति मूढा जरा मृत्युं ते पुनरेवापि यति ॥ ७ ॥

उमर्जी०

२।७

॥ २२ ॥

उडुपंतुल्लवःकोलइत्यभिधानात् । अदृढाः ब्राह्मणादिवर्णानांसंकरजातीनांचविहितंकर्म । यद्यंगविकलंतदातादृशकर्मणा नाभी
 ष्टसिद्धिर्भवति । प्रत्युतानर्थंभवति । यथाअदृढप्लवैर्महानद्यादितरणंकुर्वतामिष्टसिद्धिर्नभवति किंतु अनर्थएवतद्वदित्यर्थः । एवंवि
 कलांगकर्मणामनिष्टहेतुत्वमुक्तं । इदानींप्रवृत्तकर्मणामनिष्टहेतुत्वंदर्शयति ॥ एतदिति ॥ एतत्तज्ज्ञादिकमेवश्रेयःअतिशयेनप्रश
 संस्वप्राधान्येनैवफलजनकमितियावत् । इतिमूढाःमिथ्याज्ञानिनः यद्वामूढाःअज्ञाःसर्वथापिविष्णुनिश्चयशून्याःतद्वेषशून्याश्च ।
 एवंभूताःयेराजसतामसाःतेस्वर्गकामनयायज्ञंकुर्वन्तिचेत्तदाराजसयागकरणाद्विष्णुश्रद्धाभावादिंद्रलोकाख्यस्वयोग्यस्वर्गकामा
 च्छसांकल्पिकस्वर्गप्राप्त्याभिनंदन्ति । सुखमनुभवन्ति । सांकल्पिकस्वर्गभोगानंतरंचमृत्युमेवमृत्युरिवमृत्युःदुःखसाधनत्वान्मरणसदृ
 शंनरकमेवापियन्तिप्रविशन्ति । पुनरित्यनेनपुनःपुनरेवंभावएवतेषांनकदाप्यन्यथाभावइतिसूचयति । यदितुतेराजसतामसाःयज्ञंन
 कुर्युःतदाजरा । द्वितीयार्थेप्रथमा । जरां जराप्रापकंनरलोकमितियावत् । अपियन्तिप्रविशन्ति । यदितुतेराजसतामसाःनिषिद्धंकर्म
 कुर्वन्तितदामृत्युंनरकमपियन्तीतियोज्यं । तथाचस्मृतिः । यागात्तुराजसात्स्वर्गःसांकल्पिकउदाहृतः । लोकःसदीनदेवानांसना
 म्नांवासवादिभिः । विष्णावश्रद्धयायोग्यकामाच्चैषांपुनर्भवेत् । नरकंचविनायज्ञंराजसानरलोकगाः । निषिद्धंकर्मकुर्युश्चेदीयुस्ते
 नरकंध्रुवमिति ॥ ७ ॥ प्रकृतानाराजसतामसानांस्वरूपंदर्शयन्नेवएतच्छ्रेयइतिवाक्योक्तंविशदयति ॥ अविद्यायामंतरइति ॥
 अत्राविद्यापदमीश्वरेच्छावाचि । महामायेत्यविद्येतिनियतिर्मोहिनीतिच । प्रकृतिर्वासनेत्येवंतवेच्छानंतकथ्यतइत्युक्तेः । भाव

उप० । अविद्यायामंतरेवेष्टयमानाःस्वयंधीराःपंडितमन्यमानाः । जंघन्यमानाःपरियन्तिमूढाअंधेनैवनीयमानायथांधाः ॥ ८ ॥

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

रूपाज्ञानार्थकंच । अथाज्ञानमविद्याहंमतिस्त्रियामितिकोशात् । तृतीयार्थेसप्तमी । इदंचपंडितंमन्यमानाइत्यादौहेतुः । अंतरइत्यस्यमध्यइत्यर्थः । अंतरंतुपराधीनइत्युपक्रम्यबहिर्मध्यावधिष्वपीत्यनुशासनात् । सत्वरजस्तमसामितिशेषः । मध्यत्वंचैकप्रकारत्वंविवक्षितं । तदयमंत्रार्थः । अंतरेसत्वरजस्तमसामध्ये । तृतीयार्थेसप्तमी । मध्यावस्थयाएकप्रकारतयेतियावत् । वेष्टयमानावध्यमानाएकप्रकारंगुणत्रयोपेताराजसतामसाइत्यर्थः । राजसतामसानामेकप्रकारगुणत्रयोपेतत्वंसमोवाश्रुतिपात्रकमितिगीता तात्पर्यनिर्णयोदाहृतप्रमाणसिद्धं । तट्टीकायांसमएकप्रकारंगुणत्रयोपेतइतिव्याख्यानादितिबोध्यं । धीराःयागाद्युपयुक्तज्ञानवंतः । अविद्यायांअविद्ययाईश्वरेच्छयाभावरूपाज्ञानेनच । पंडितंमन्यमानाः । पंडितंभिन्नपदं । एकपदत्वेपंडितंमन्याःपंडितमानिनइतिवास्यात् । आत्ममानेखश्चेतिसूत्रेणखदप्रत्ययणिनिप्रत्यययोर्विधानात् । एकवचनंतुसमुदायापेक्षं । नलोकेतिषष्ठीनिषेधात्कर्मणिद्वितीया । यथाचपंडितान्आत्मनोजानमानाःपंडितत्वाभिमानयुक्ताइतियावत् । जंघन्यमानाःहनहिंसागत्योरित्यस्मात्क्रियासमभिहारेयङ्प्रत्ययांतात्लटःशानजादेशेरूपमेतत् । पुनःपुनःअतिशयेनवाछागादिपशूनघ्नंतः । उपलक्षणमेतत् । अग्निहोत्रादिकंकुर्वाणाइत्यपिग्राह्यं । मूढाःस्वयमित्यस्यात्रान्वयः । स्वयंस्वात्मना । स्वदोषेणेतियावत् । मूढाःयज्ञादिकमेववरिष्ठमिति मोहयुक्ताःराजसतामसाःअंधेननीयमानाःअंधाःयथापरिरयंतिपरिभ्रमंतितथानरलोक सांकल्पिकस्वर्ग नरकेषुपुनःपुनर्गच्छंति । एवशब्देनोक्तंनरकादित्रयगंतृत्वंनियतमेव । ननुकदाचिदपिसंसारान्मुक्तिरितिसूचयतीतिबोध्यं ॥ ८ ॥ एवंनित्यसंसारिविशेषा

णांराजसतामसानांप्रवृत्तकर्मकरणेनानर्थउक्तः । इदानींतदन्येषांप्रवृत्तकर्मकारिणामनिष्टमाह ॥ अविद्यायांबहुधेति ॥ अत्र वक्ष्यमाणेबहुधावर्तमानत्वादौ । सर्वत्रनिमित्तकथनार्थंअविद्यायामित्युक्तं । तृतीयार्थेसप्तमी । वर्तमानाइत्यस्यावृत्तिः । तदयमर्थः । बहुधा मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमोयोग्यभेदेन वर्तमानाःजीवाः । अविद्यायांअविद्ययाईश्वरेच्छयाभावरूपा ज्ञानेनच । यतस्मात् । बहुधावर्तमानाः नानादेवतापूजकत्वरूपबहुप्रकारेणवर्तमानाः । यस्माच्चवयंवयमेवकृतार्थाः कृतकृत्याइतिअभिमन्यंति । परस्मैपदंछांदसं । अभिमन्यंते । कर्तृत्वाभिमानयुक्ताइतिफलितार्थः । उपलक्षणमेतत् । रागद्वेषादिदोषयुक्ताश्चेत्यपिग्राह्यं । यस्माच्चबालाःबालसदृशाः यथाबालास्तथासर्वदाविष्णुस्मरणशून्याइत्यर्थः । यस्माच्च रागात्तरागेणस्वर्गादिफलकामनयाकर्मिणःयज्ञादिकर्मकर्तारःयस्माच्चनप्रवेदयंति । स्वार्थेणिच् । विष्णुमितिशेषः । सर्व यज्ञभोक्तृत्वादिनासर्वप्रकारेणविष्णुंनजानंतीत्यर्थः । तेनबहुधेत्यादिनायज्ञानादेवतापूजनादिकमुक्तंतेनहेतुनेत्यर्थः । आतुराः त्वरमाणाःसंतः । त्वरयैवेतियावत् । क्षीणलोकाःसंतःच्यवंते । यज्ञादिसाध्यलोकभोगानंतरमधःपतंतीत्यर्थः । ननु सम्यक्तत्वापरिज्ञानादन्यकर्मकृतेरपि ॥ स्वर्गादिप्रार्थनाच्चैवरागादेश्चापरिक्षयात् ॥ सदाविष्णोरस्मरणात्रैविद्योनामुयात्परमिति गीतातात्पर्योक्तस्मृतौपरब्रह्मप्राप्तिविरोधित्वेनयेदोषाउक्ताःतेषामेवसम्यक्तत्वापरिज्ञानादीनामत्रमंत्रलोकच्यवनहेतुत्वमुच्यते । तेनक्षीणलोकाश्च्यवंतइत्युक्तत्वात् । नचतद्युक्तं । नित्यसंसारिणांतमोयोग्यानांचनानादेवतापूजनादिसंभवेपिमुक्तियोग्यानांभाग

आथर्व०

॥ २४ ॥

वतत्वेनान्यदेवतापूजनाद्यभावात् । यथोक्तं । अनन्यदेवतायागाद्भक्त्युद्रेकादकामनात् । सदायोगाच्चवैशिष्ट्यं त्रैविद्याद्वैष्णवादिना । स्याद्धिभागवतस्यैवेति । तत्कथं मुक्तियोग्यादिभेदेन त्रिविधानामपि जीवानां नानादेवतापूजनादिना हेतुना स्वर्गलोकच्युतिरुक्तेति चेत् । अत्र ब्रूमः । यदुक्तं मुक्तियोग्यानामन्यदेवतापूजनादिकं नास्तीति तत्सत्यं । किंतु सद्गुरुपदेशेन सर्वप्रकारेण विष्णावाधिक्यज्ञानं यदा तदैव । यदा तु सद्गुरुपदेशाभावात् सर्वप्रकारेण विष्णावाधिक्यज्ञानं नास्ति तदा फलकामनया यज्ञाद्यनुष्ठानात् स्वर्गच्युतिरस्त्येव । यथोक्तं । ये न जानन्ति तं विष्णुं याथातथ्येन संशयात् । जिज्ञासवश्च नितरां श्रद्धावन्तः सुसाधवः । निर्णेतृणामभावेन केवलं ज्ञानवर्जिताः । ते याज्ञिकाः स्वर्गभोगक्षये यांति मनुष्यतामिति । अतो मुक्तियोग्यानामप्यन्यदेवताभजनादिना स्वर्गच्यवनोक्तौ न विरोधः ॥ ९ ॥ ननु क्षीणलोकाश्च यवन्त इत्यत्रोक्तो लोकः कः तत्क्षयोपि न नाशः । जगत्स्थितिकाले तदभावात् । च्यवनानन्तरं च किं भवतीत्याशंक्यलोकोऽत्र स्वर्गः । तत्क्षयोनामस्वर्गलोके सुखानुभवक्षयः । च्यवनानन्तरं च मनुष्यलोकस्य तमसो वा प्राप्तिर्भवतीति भावेनाविद्यायां बहुधेति मंत्रोक्तं विशदयन्नेव स्वर्गलोकप्राप्तौ प्रयोजकांतरमप्याह ॥ इष्टापूर्तमिति ॥ नन्वत्र मंत्रेऽमं लोकं हीनतरं वा विशन्तीत्युच्यते । तत्रेमं लोकं के विशन्ति । के च हीनतरं लोकं विशन्ति । न चैकस्य क्रमेणोभयप्राप्तिरिति वाच्यं । वाशब्दविरोधादित्यपेक्षायामाह ॥ विष्णोरिति ॥ सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेणोत्तमत्वं व्यावर्तयितुं किंचिदित्युक्तं । तथा च गुणैरत्युत्तमत्वं जानन्त इत्युप० ।

उप० । इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठानान्यच्छ्रेयोवेदयन्ते प्रमूढाः । नाकस्य पृष्ठे सुकृते ते नुभूत्वा इमं लोकं हीनतरं वा विशन्ति ॥ १० ॥

भा० । विष्णोः सर्वेभ्यः किंचिदुत्तमत्वं जानन्त इमं लोकं वा विशन्ति । साम्यं हीनत्वं वा जानन्तो हीनतरं तम एव विशन्ति । देवेभ्य उत्तमं विष्णुराजवद्यस्तु मन्यते । याजीसमानुषं

उमर्जी०

२।१०

॥ २४ ॥

र्थः । अनेनवरिष्ठानान्यच्छ्रेयोवेदयंतइत्यंशोव्याख्यातः । तत्प्रकारंचदर्शयिष्यामः । प्रमूढाइत्येतद्व्याचष्टे ॥ साम्यंहीनत्वंवा
जानंतइति ॥ ब्रह्मादिसाम्यंतद्धीनत्वंवाजानंतइत्यर्थः ॥ तमएवेति ॥ साम्यहीनत्वज्ञानिनांस्वर्गभोगक्षयानंतरंमर्त्यलोकप्राप्ति
व्यवच्छेदार्थमेवशब्दः । उक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ देवेभ्यइति ॥ यःराजवत् । यथाराजाविद्वदविद्वज्जनापेक्षयापेश्वर्यगुणेनैवोत्त
मः । नतुपांडित्यादिधर्मेण । तथाविष्णुंगुणैरेवदेवेभ्यउत्तममन्यतइत्यर्थः । तुशब्दश्चशब्दार्थः । तेनानानादेवतापूजकइतिलभ्य
ते । याजीति नंदिग्रहीत्यादिनाग्रह्यादित्वात्कर्तरिणिनिप्रत्ययः । अंतेविष्णौयज्ञादिकंसमर्पयन्नित्यर्थः । इतःपरंस्वर्गभुक्त्वेतिशे
षः ॥ साम्यहीनत्वविदिति ॥ ब्रह्मादिसाम्यतद्धीनत्वज्ञानीत्यर्थः । ननुयदुक्तंसाम्यंहीनत्वंवाजानंतस्तमोविशंतीति । तद
युक्तं । भगवद्गीताविरोधात् । तथाहि । त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गतिंप्रार्थयंते । तेपुण्यमासाद्यसुरेंद्रलोकमश्रंतिदि
व्यान्दिदेवभोगान् । तेतंभुक्त्वास्वर्गलोकंविशालंक्षीणेपुण्येमर्त्यलोकंविशंतीतिगीतायांत्रैविद्याइतिसामान्यश्रवणात् । सर्वेषा
मपित्रैविद्यानांस्वर्गभोगक्षयानंतरंमर्त्यलोकप्राप्तिरुच्यते । मुक्तियोग्यनित्यसंसारितमोयोग्यभेदेनत्रिविधाअपित्रैवर्णिकजीवाःत्रै
विद्याएव । त्रिविधाविद्यात्रिविद्या । तामधीयतेविदंतिवात्रैविद्याइतिनिर्वचनलभ्यस्यवेदत्रयाध्ययनतदर्थज्ञानरूपस्यत्रैविद्यश
ब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्योक्तत्रिविधजीवेषुसद्भावात् । ततश्चसाम्यादिमिथ्याज्ञानिनामपित्रैविद्यत्वात्तेषामपिगीतानुसारेणस्वर्गभोगक्ष
यानंतरंमर्त्यलोकप्रवेशनमेववक्तव्यं । तत्कथंगीताविरुद्धंतमःप्रवेशनंभाष्येतदुपात्तस्मृतौचोक्तमित्यतआह ॥ त्रैविद्यामामि

यातिसाम्यहीनत्ववित्तमइतिच । भा० । त्रैविद्यामामिति तु येप्यन्यदेवताभक्ताः तेपिमामेवकौंतेययजंति अंहंसर्वयज्ञानांभोक्तेत्युक्तत्वादज्ञानपूर्वयाजिनस्त्रैविद्याः

ति ॥ त्रैविद्यामामित्यत्रनुअज्ञानपूर्वयाजिनःत्रैविद्याविवक्षिताइत्यन्वयः । केवलाज्ञत्रैविद्यानांमिथ्याज्ञानित्रैविद्यानांचव्यावृ
त्त्यर्थमज्ञानपूर्वयाजिनइतिविशेषणं । अज्ञानपूर्वविष्णुयाजिनइत्यर्थः । मामिष्टेत्युक्तत्वाद्द्विष्णुयाजिनइतिव्याख्यातं । अज्ञानां
विष्णुज्ञानाभावेनमिथ्याज्ञानानांविष्णुद्वेषित्वेनतद्याजित्वाभावात्तद्व्यावृत्तिः । अत्रापियेभागवतत्रैविद्याःसम्यग्ज्ञानानंतरंविष्णु
याजिनस्तद्व्यावृत्त्यैअज्ञानपूर्वेत्युक्तं । सर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेणविष्णवज्ञानपूर्वकत्वमेवाज्ञानपूर्वकत्वमिहविवक्षितं । तेनसम्य
ग्ज्ञानिभागवतव्यावृत्तिः । तेषामुक्तविधाज्ञानाभावेनतत्पूर्वकंविष्णुयाजित्वाभावात् । तथाचमुक्तियोग्यविशेषाःअनित्यत्रैविद्याः
नित्यसंसारिविशेषाःनित्यत्रैविद्याश्चगीतायांत्रैविद्यपदेनविवक्षिताइत्युक्तंभवति । ननुयदुक्तं त्रैविद्यामामित्यत्राज्ञानपूर्वयाजिनस्यै
विद्याएवविवक्षिताइतितत्कुतइत्याशंकानिरासाययेप्यन्यदेवतेत्यारभ्योक्तत्वादित्यंतमभिहितं । गीतायामेव येप्यन्यदेवताभक्ताय
जंतेश्चद्वयान्विताः । तेपिमात्रेवकौंतेययजंत्यविधिपूर्वकमितिश्लोकेनभक्तिश्चद्रापूर्वकमन्यदेवतायाजिनोपियज्ञांतेमामेवाविधिपूर्
वकंयजंतीत्युक्ताविधिपूर्वकत्वविवरणार्थेनअहं हि सर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच । ननुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्चयंवर्तितेइत्युत्तरश्लोके
नसर्वयज्ञभोक्तृत्वादिनासर्वेणप्रकारेणभगवज्ज्ञानाभावात्त्यवंतीत्युक्तत्वादित्यर्थः । तथाचत्रैविद्याइत्यादिभगवद्गीतायांसर्वय
ज्ञभोक्तृत्वादिनासर्वेणप्रकारेणभगवज्ज्ञानपूर्वकराजवद्देवोत्तमत्वज्ञानपूर्वकचभगवद्याजिनएवत्रैविद्यशब्देनविवक्षिताः । ननुसा
म्यहीनत्वज्ञानिनोपि । अन्यथाप्रकरणविरोधात् । ततश्चसाम्यहीनत्वज्ञानिनांतमःप्राप्तिकथनेपिनभगवद्गीताविरोधइतिभा
वः । ननूक्तत्रैविद्यशब्दप्रवृत्तिनिमित्तंत्रिविधत्रैवर्णिकजीवेषुसर्वदास्ति । ततस्तेसर्वेपिनित्यत्रैविद्याएव । तथाचकेचित्त्रित्यत्रै

विद्याःकेचिदनित्यत्रैविद्याइतिप्राचामाचार्याणांकथं व्यवहारइतिचेत् । उच्यते । त्रैविद्यस्त्वपरोधर्मो नानादैवतपूजनं । तत्रापिविष्णु
र्ज्ञातव्यःसर्वेभ्योप्यधिकोगुणैः । प्रवर्तयतियज्ञाद्यमंततस्त्वेवविष्णवोत्रैविद्यधर्मापुरुषःस्वर्गंभुक्त्वानिवर्ततइतिस्मृत्युक्तत्रैविद्यध
र्मोयेषामस्तीत्यर्थेनत्रैविद्यशब्दात्अर्शआदिभ्योजितिअचप्रत्ययेकृतेनिष्पन्नःत्रैविद्यशब्दःपारिभाषिकत्रैविद्यधर्मविशिष्टपुरुषपरः ।
तत्रमुक्तियोग्याःयदानिर्णेतृणामभावेनविष्णोःसर्वप्रकारेणोत्तमत्वंनजानंतितदात्रैविद्यधर्मकुर्वति । यदातुनिर्णेतृसद्भावेनविष्णो
स्तत्त्वंसम्यग्ज्ञानंतितदात्रैविद्यधर्मनकुर्वति किंतुभागवतधर्ममेव अतस्तेऽनित्यत्रैविद्याः । कदाचित्त्रैविद्यधर्मानुष्ठानेपिसर्वदातदभा
वात् । नित्यसंसारिविशेषाःराजसराजसास्तुसर्वदात्रैविद्यधर्ममेवकुर्वति । ननुकदाचिदपिभागवतधर्म । तेननित्यत्रैविद्याइत्युच्यं
ते । एतदभिप्रायेणनित्यत्रैविद्याअनित्यत्रैविद्याइतिप्राचां व्यवहारोयुज्यतइतिबोध्यं । ततश्चायंमंत्रार्थः । इष्टापूर्तं । इष्टंचपू
र्तंचेतिद्वंद्वः । सर्वोद्वंद्वोविभाषयैकवद्भवतीत्येकवद्भावः । अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घः । इष्टंयजनं । पूर्तंकूपादिखननंअन्नदाना
दिकंच । अथक्रतुकर्मंष्टपूर्तखातादिकर्मचेत्यमरोक्तेः । नानादेवतापूजात्मकमितिशेषः । ततश्चयेमन्यमानाः । अन्यदैवतपूजापि
यस्मिन्नंतसमर्पिता । स्वर्गादिफलहेतुःस्यान्नान्यथातंभजेद्धरिमितिशास्त्रार्थजानंतःपुरुषाःनानादेवतापूजात्मकंइष्टापूर्तंवेदयंतवेद
यंति । विष्णावंतेसमर्पयंति । एवमन्यत्परंब्रह्मवरिष्ठंअतिशयेनवरंसर्वयज्ञभोक्तृत्वादिसर्वप्रकारेणोत्तमंनवेदयंते । स्वार्थेणिच् ।
नजानंति । किंतुश्रेयःश्रेष्ठराजवत्सर्वदेवोत्तमंवेदयंतेजानंति । तेविष्णावंतेसमर्पणादिपूर्वकंयजनादिकारिणः । सुकृते सुकृत
शब्दःपुण्यवाची । पुण्यश्रेयसीसुकृतंवृषइतिकोशात् । तेनांतेविष्णुसमर्पणसहितंपुण्यंगृह्यते । ततस्तत्साध्यंलक्ष्यते । तथाचांते

आथर्व०

॥ २६ ॥

विष्णुसमर्पणसहितत्वकृतयजनादिपुण्यसाध्यइत्यर्थः । इदं च सांकल्पिकस्वर्गव्यावृत्त्यर्थविशेषणं । नाकस्य पृष्ठे इंद्रलोके । ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमिति समाख्यानात् । भोगाननुभूत्वा अनुभूय । कापि छंदसीति ल्यबादेशाभावः । स्वर्गभोगानुभवक्षयानंतरमिति शेषः । इमं लोकं मर्त्यलोकमाविशंतीत्यन्वयः । एतच्च व्याख्यानं त्रैविद्यस्त्वपरो धर्म इत्याद्युदाहृतप्रमाणसिद्धं । तत्त्वनिर्णयटीकायां तु श्रुतितात्पर्यापरिज्ञानप्राप्तं चेति मूलं व्याख्यातुमियं श्रुतिरन्यथा व्याख्यातेति न तद्विरोधः । एवं अन्यच्छ्रेयः परं ब्रह्म न वेदयंते न जानंति । किंतु प्रमूढाः प्रकर्षेण मिथ्याज्ञानिनः । ब्रह्मादिसाम्यं तद्धीनत्वं वा जानंत इति यावत् । वरिष्ठं सर्वोत्तमं ब्रह्म मन्यमानाः । विभक्तिविपरिणामः । मन्यमानैः ज्ञानिभिः । ऋत्विक्त्वेन स्वीकृतैः भागवताचार्यैरिति यावत् । इष्टापूर्तयज्ञादिकं वेदयंते कारयंते । धातूनामनेकार्थत्वात् । ते मिथ्याज्ञानिनः । सुकृते भागवताचार्यसामर्थ्येन यज्ञादिपुण्यलभ्ये नाकस्य पृष्ठे इंद्रलोके भोगाननुभूय । तत्क्षयानंतरं हीनतरं तम एव विशंति । इदं तु व्याख्यानं । ये तु भागवताचार्यैः सम्यक् यज्ञादिकुर्वते । बहिर्मुखाः भगवतो निवृत्ताश्च विकर्मणः । दक्षिणातर्पितानां तु आचार्याणां तु तेजसा । यांति स्वर्गं पुनः क्षिप्रं तमो धं प्राप्नुवंति च । तदन्ये नैव च स्वर्गं यांति विष्णुबहिर्मुखा इति प्रमाणानुसारेण कृतमित्यवधेयं । न नूक्तस्वर्गहेतुर्यज्ञादिकर्म राजसमेव । यत्तु कामेप्सु नाकर्म तद्राजसमुदाहृतमिति । अभिसंधाय तु फलं दंभार्थमपि चैव यत् । इज्यते भरतश्रेष्ठतं यज्ञं विद्धि राजसमिति च तल्लक्षणाक्रांतत्वात् । राजसयागाच्च सांकल्पिकस्वर्ग एव भवति । यागात्तुराजसात्स्वर्गः सांकल्पिक उदाहृत इत्युक्तेः । तत्कथं राजसयागादिन्द्रलोकाख्यस्वर्गप्राप्तिर्व्याख्यायत इति । उच्यते । फलकामनया क्रियमाणो यागो राजसयागः । सद्विविधः । विष्णुश्रद्धापूर्वकं क्रियमाणः तां विनैव क्रियमाणश्चेति । तत्र मुक्ति

उमर्जी०

२।१०

॥ २६ ॥

GDF

योग्यैरनित्यत्रैविद्यैः नित्यसंसारिभिर्नित्यत्रैविद्यैश्चक्रियमाणो राजसयागः विष्णुश्रद्धापूर्वकः । तेषां सर्वदेवोत्तमत्वप्रकारकविष्णुनि
 श्रयसद्भावात् । अज्ञत्रैविद्यैः क्रियमाणस्तु न विष्णुश्रद्धापूर्वकः । तेषां सर्वथा विष्णुनिश्रयाभावात् । तत्र द्वितीयस्यैव सांकल्पिकस्व
 र्गहेतुत्वं । विष्णावश्रद्धयाऽयोग्यकामाच्चैषां पुनर्भवेदिति विष्णुश्रद्धां विना कृतराजसयागेन सांकल्पिकस्वर्गो भवतीत्युक्तत्वात् । अ
 तो विष्णुश्रद्धापूर्वकराजसयागस्य इंद्रलोकाख्यस्वर्गहेतुत्वाभिधाने न कश्चिद्दोषः । मिथ्याज्ञानिकृतराजसयागस्य तु भागवताचार्य
 प्रसादेन इंद्रलोकहेतुत्वमिति न कदाचिद्दोष इति ध्येयं ॥ १० ॥ एवंचान्याचरथनियतमित्यादिना परब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वादग्निहो
 त्रादिगृहस्थधर्माः शमादियतिधर्माश्च कर्तव्या इति विधायाग्निहोत्रादिगृहस्थकर्मणां ब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वमतीतमंत्रैरुपपादितं । इदा
 नीं शमादियतिधर्माणां प्रागुक्तब्रह्मलोकप्राप्तिहेतुत्वं प्रपंचयति ॥ तपःश्रद्धे इति ॥ अयंचमंत्रोयतिपरएव न ब्रह्मचारिपरः । तेषा
 मरण्यवासाभावात् । अतएव न गृहस्थपरः । नवानप्रस्थपरः । तेषां भिक्षाटनाभावात् । तस्माद्यतिपर एवेति । किंच शमोदमस्त
 पःशौचं क्षांतिरार्जवमेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्ति क्यं ब्राह्मं कर्मस्वभावजमिति गीतायां यानि स्वाभाविकब्राह्मकर्माणि उक्तानि तान्येव
 धर्माः परमहंसानां ब्राह्मा एव शमादिका इति स्मृतौ यतिधर्मत्वेनोच्यंते । एवं शमादयो मंत्रेऽप्युच्यंते । न तु यज्ञादयः । अतो यं मंत्रोय
 तिपर एवेति स्थिते व्याख्यायते । देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवं ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं स
 त्यं प्रियहितं च यत् ॥ स्वाध्यायाभ्यासनंचैव वाङ्मयं तप उच्यते ॥ मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ॥ भावसंशुद्धिरित्येत

उप० । तपःश्रद्धेभ्युपवसंत्यरण्ये शांता विद्वांसो भैक्षचर्याचरंतः । सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांतियत्रामृतः स पुरुषो ह्यव्ययात्मा ॥ ११ ॥

SGDF

तपोमानसमुच्यते ॥ इतिगीतोक्तं त्रिविधं तपोत्रयं तपःशब्देन ग्राह्यं । श्रद्धाशब्देनास्तिक्यनिष्ठोच्यते । शास्त्राचार्योपदिष्टेर्धे
 अननुभूतेष्वेवमेवैतदिति विश्वास एवास्तिक्यनिष्ठा । श्रद्धानामास्तिक्यबुद्धिः सा चैव द्विविधामता । अत्रोक्तमस्तीत्येका तु ममा
 त्रास्तिप्रयोजनमित्युक्तास्तिक्यबुद्धेरप्यत्रैवांतर्भावात् । ततश्च ये यतयः । तपःश्रद्धे उक्तरूपे । उपवसन्ति अनुतिष्ठन्ति । अरण्ये उप
 विशन्ति वासं कुर्वन्ति । शांताः भगवन्निष्ठत्वरूपशमोपेताः । विद्वांसः ज्ञानविज्ञानयुक्ताः । भैक्षचर्या अरण्याद्भ्रमंगत्वेत्युपस्कार्यं ।
 भिक्षार्थं ग्राममाविशेदिति स्मृतेः । ततश्चारण्याद्भ्रमंगत्वा भैक्षचर्या भैक्षं भिक्षाकदंबकं । तदनुकूलचर्या गृहे गृहे पर्यटनं । चर्या पर्यट
 ने प्रोक्ता वर्गप्रस्थानयोरपीतिकोशात् । चरन्तः कुर्वन्तः । ते यतयः । सूर्यद्वारेण सूर्याख्योपायेन । द्वारंतु द्वार्युपाये स्यादितिकोशात् ।
 विरजाः विगतपापाः । रजंतुरजसा सहेति द्विरूपकोशादकारांतोपिरजशब्दोऽस्ति । ततश्च सूर्यद्वारेण विरजा इत्यस्यार्चिरादिमार्गेण
 परब्रह्मलोकगमनकाले सूर्यप्रविश्य विधूतसर्वपापा इति पर्यवसितार्थः । तदुक्तं । स तेजसि सूर्ये संपन्नो यथापादोदरस्त्वचा विनिर्मुच्यते
 एवं ह वै स पाप्मना विनिर्मुक्त इति । यत्र देशे । अमृतः नित्यमुक्तः स्वदर्शनेन मोक्षप्रद इति वा । अव्ययात्मा । अव्ययः नाशरहितः आत्मा
 स्वरूपं देहश्च यस्य स तथा । स पुरुषः पूर्णषड्गुणः शिशुमाररूपो भगवानस्ति तं प्रदेशं प्रयाति । तदनंतरं च तं नमस्कृत्य यत्र वैकुण्ठे अ
 मृतः पुरुषो अव्ययात्मा अस्ति तं परब्रह्मलोकं प्रयातीत्यर्थः । अत्रोक्तायतीनां शिशुमारप्राप्तिः तत्प्रणामानंतरं परब्रह्मलोकप्राप्तिश्च न
 केवलं यतीनामेव । किंतु सर्वज्ञानिनामपि । यथोक्तं । वैश्वानरेद्युनद्यां वा देहे वा सूर्यमंडले । विधूय सर्वपापानि यांति किंस्तु न्न केशवमि
 ति । अशेषजगदाधारः शिशुमारो हरिः परः । सर्वे ब्रह्मविदो नत्वा तं यांति परमं पदमिति चेति ध्येयं ॥ ११ ॥ तान्याचरथ नियतं सत्यका

मा इत्यादिभिः तपःश्रद्धे इत्यंतैः मंत्रैः यज्ञतपःश्रद्धादीनां परब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वमुक्तं न च तद्युक्तं । यज्ञादिना अंतःकरणशुद्धि
 मात्रोत्पत्तावपिश्रवणादिकं विना ब्रह्मापरोक्षज्ञानोत्पत्त्यभावेन परब्रह्मलोकप्राप्त्ययोगात् । अतः श्रवणादिकं कर्तव्यमिति प्रतिपादयि
 तु तत्साधनं वैराग्यं तत्साधनं च सारासारविवेक इत्याह ॥ परीक्ष्येति ॥ ब्राह्मणः ब्रह्मज्ञानयोग्यः कर्मचितान् कर्मापादितान् विष्णुलो
 केतरलोकान् । परीक्ष्य असारानित्यतया विचार्य निर्वेदं वैराग्यं आयात् प्रायात् प्राप्नुयात् । लकारव्यत्ययः छांदसः । एवं मोक्षादितरत्र
 निर्विण्णः सः मुमुक्षुः यस्मादकृतो नित्यपुरुषार्थो मोक्षः । कृतेन कर्मणानास्ति न भवति । किंतु ज्ञानेनैव । तत्तस्माद्विज्ञानार्थं मोक्षजनकपर
 ब्रह्मज्ञानार्थः । समित्पाणिः सन् श्रोत्रियं वेदव्याख्याननिपुणं । ब्रह्मनिष्ठं विष्णुभक्त्यादिगुणसंपन्नं गुरुं । एवकारः श्रोत्रियत्वादिगुणसं
 पन्न एव गुरुः संपाद्य इत्यवधारणार्थः । अभिगच्छेत् प्राप्नुयादित्यर्थः ॥ १२ ॥ अनेन वैराग्यं श्रवणसाधनमित्युक्तं । न केवलमेताव
 त् । किंतु शमदमादिसंपत्तिरपीति दर्शयन् श्रवणप्रकारमाह ॥ तस्मादिति ॥ सः ब्रह्मज्ञानार्थिना मुमुक्षुणा अभिगतः विद्वान् न कं
 चन वसतौ प्रत्याचक्षीत तद्व्रतं । विद्यार्थे वसतीच्छया आगतं नेति न ब्रूयात्तदेतद्विदुषो ब्रतमित्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तार्थज्ञानी । सम्यगुपसन्ना
 य उपसत्तिमते । प्रशांतचित्ताय प्रशांतं रागद्वेषरहितं चित्तं यस्य स तथोक्तः । तस्मै शमान्विताय । शमपदं शांतोदांत उपरतस्ति ति श्रुरिति
 श्रुत्युक्तदमाद्युपलक्षकं । ततश्च शमादियुक्तायेत्यर्थः । तस्मै मुमुक्षवे । येन यया । अक्षरं नाशरहितं । पुरुषं पूर्णषड्गुणं । सत्यं भगवंतं । तत्त्व

उप० । परीक्ष्य लोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायात्रास्त्यकृतः कृतेन । तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं ॥ १२ ॥ तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक्
 प्रशांतचित्ताय शमान्विताय । येनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं प्रोवाच तांतवतो ब्रह्मविद्यां ॥ १३ ॥

आथर्व०
॥ २८ ॥

तोवेदविद्यात् । तांब्रह्मविद्यांप्रोवाचप्रवदेत् । तद्विद्याव्याख्यानंकुर्यादित्यर्थः । अनेनमंत्रद्वयेननित्यानित्यवस्तुविवेकजन्यंवैराग्यं
शमादिसंपत्तिर्मुमुक्षाचेत्येतत्रयंश्रवणादिरूपविचारांगमित्युक्तमितिध्येयं ॥ १३ ॥ इतिद्वितीयःखंडः ॥ २॥ उक्तविशेषणविशिष्ट
शिष्यंप्रतिब्रह्मविद्यांप्रवक्ष्यन्गुरुःभगवत्स्तुतिरूपमंगलमादावाचरति ॥ तदेतत्सत्यामिति ॥ सत्यंभगवान् । नकेवलंतत्तदद्रे
श्यमित्याद्युक्तगुणविशिष्टं । किंतुएतत्प्रवक्ष्यमाणलक्षणकंचेत्यर्थः । एवंगुरुःमंगलमनुष्ठायब्रह्मविद्यामुपदिशति॥यथासुदीप्तादि
ति ॥ विष्फुलिंगादितिविशिष्टाःअग्निकणाइत्यर्थः । त्रिषुस्फुलिंगोग्निकणइत्यमरोक्तेः । सुषामादिषुचेतिसूत्रेणविष्फुलिंगादितिषत्वं
बोध्यं । सरूपाइति । समानंरूपंयेषांतेतथोक्ताः । ज्योतिर्जनपदेत्यादिसूत्रेणसमानशब्दस्यसादेशइतिबोध्यं । पूर्वपूर्वस्फुलिंगस
दृशाःउत्तरोत्तरस्फुलिंगाःयथाभवंतितथापूर्वकल्पीयपदार्थसदृशाएवोत्तरकल्पेषुपदार्थाभवंतीतिदर्शयितुंसरूपाइत्युपमानोपमेय
योःविशेषणमुक्तं । उपसन्नंशिष्यंगुरुःसंबोधयति ॥ सोम्येति ॥ सोमइवसोम्यः शाखादिभ्योयइतिसूत्रेणइवार्थेयप्रत्ययः ।
तस्यसंबुद्धिःसोम्येतिकेचित् । सोमपानार्हेत्यर्थः । सोममर्हतियइतिसूत्रादिति । बहवःभावाःपदार्थाःप्रजायंतेतत्रैवअपियंतिप्रवि
शंतिचेत्यन्वयः । प्रलयेतत्रैवलीयंतइतिपरमार्थः । प्रागक्षरात्संभवतीहविश्वमितिशौनकंप्रत्यंगिरसोक्तं । अत्रतुउपसन्नंशिष्यंप्रतिगु
रुणाब्रह्मणोजगत्कारणत्वादिकमुच्यतइतिनपुनरुक्तिरितिध्येयं ॥ १॥ नन्वक्षरशब्दोक्तभगवतोदेहेन्द्रियमनांसिसंतिनवा । आद्येश्रम
चिंतादिदोषप्रसंगः । देहादिमतःकुलालादेःघटाद्युत्पादनेनश्रमादिदर्शनात् । नांत्यः । कर्तृत्वायोगात् । देहादिरहितस्यतददर्श

उप० । तदेतत्सत्यं । यथासुदीप्तात्पावकाद्विष्फुलिंगाःसहस्रशःप्रभवंतैसरूपाः । तथाक्षराद्विविधास्सोम्यभावाःप्रजायंतेतत्रैवापियंति ॥ १ ॥

उमर्जी०

३।२

॥ २८ ॥

नात् । किंच भगवान्परिच्छिन्नश्चेद्यत्रास्तितत्रैव सृष्टिं कुर्यात् । न त्वन्यत्र । तथा च विविधा शेषपदार्थस्रष्टृत्वा योगः । किंच भगवानुत्प
 त्तिमान्भवितुमर्हति । कर्तृत्वात् । कुलालादिवत् । तथा च तदुत्पत्तेः प्राक्यस्य जगत्स्रष्टृत्वं तस्यैवा शेषपदार्थस्रष्टृत्वोपपत्तौ किमंतर्ग
 दुना भगवतेत्यत आह ॥ दिव्यो ह्यमूर्त इति ॥ हिशब्दो हेतौ । यस्मात्पुरुषो भगवान्दिव्यज्ञानानंदात्मकदेहवान् तस्मादमूर्तः ।
 मूर्ततेजो ब्रह्मतदात्मकं शरीरं । जडशरीरमिति यावत् । तद्रहित इत्यर्थः । एवं तृतीयपादे हिशब्दो हेतौ । यस्मात्पुरुषः शुभ्रः शुभैर्ज्ञानानं
 दाद्यात्मकैर्ज्ञानकर्मेन्द्रियैः रमत इति शुभ्रः । डोन्यत्रापि दृश्यत इति डप्रत्यये टिलोपे पृषोदरादित्वाच्छुभ्रशब्दात्तलोपेरूपमेतत् । तस्माद
 प्राणः जडज्ञानकर्मेन्द्रियरहितः । अमनाः जडमनोरहित इत्यर्थः । अनेनाद्य तृतीयपादद्वयेन ज्ञानानंदाद्यात्मकदेहेन्द्रियादिकमंगीकृत्य
 जडदेहादिकं निराकृतं । तेन देहादिसद्भावात्कर्तृत्वोपपत्तिः । जडदेहाभावाच्च श्रमचिंतादिप्रसंगः । तस्यैव तद्व्याप्तत्वादित्युक्तं भव
 ति । किंचेत्याद्युक्तद्वितीयदोषनिरासायाह ॥ स बाह्याभ्यंतर इति ॥ सः भगवान् । बाह्यः बहिर्भवः आभ्यंतरः सर्वपदार्थाभ्यंरेभवः
 अतः परिच्छिन्नत्वाभावाच्च तत्पक्षोक्तदोष इति भावः । अनेनैव विविधाभावाः प्रजायंत इति यदशेषपदार्थस्रष्टृत्वमुक्तं तदप्युपपादितं । ब
 हिः स्थित्वा बाह्यार्थोत्पादकः देहांतः स्थित्वा सुखाद्यांतरपदार्थोत्पादक इति । तृतीयदोषनिरासाय ह्यज इत्युक्तं । हिशब्दो हेतौ । दिव्य इत्य
 नुवर्तनीयं । यस्माद्भगवान्दिव्यः आनंदाद्यात्मकदेहवान् तस्मादजः उत्पत्तिशून्यः । जडदेहादेरेवोत्पत्तिव्याप्तत्वात् । तथा च नोक्त
 तृतीयदोष इति भावः । ननु जडदेहादिराहित्यमेव भगवतः कुत इत्याशंक्य जडप्रकृतिनियामकत्वान्न तस्य प्रकृतिकार्यदेहादिकं । तदु

उप० । दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः स बाह्याभ्यंतरो ह्यजः । अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः ॥ २ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

क्तं । नतस्यप्राकृतामूर्तिर्मासमेदोस्थिसंभवेतीतिभावेनजडप्रकृत्यभिमानिलक्ष्मीनियामकत्वंदर्शयति ॥ ह्यक्षरात्परतःपरइति ॥ नन्वत्रतथाक्षरादित्यनेनयस्याक्षरस्यसर्वोत्पादकत्वमुक्तंतस्यैवाक्षरात्परतःपरत्वमुच्यतइतिवक्तव्यं । नचेदंयुक्तं । स्वस्यैवस्वापेक्षयापरतःपरत्वायोगादित्यतोव्याचष्टे ॥ अपरमिति ॥ अक्षरंत्रिविधं । अपरं परमं परतःपरंचेति । तत्राक्षरात्परतइतिमंत्रेअक्षरशब्देनपरमक्षरंग्राह्यं । नतुययातदक्षरमधिगम्यतइतिवत्परंब्रह्म । अपरंत्वक्षरंयासेतिव्याख्यानरूपप्रमाणविरोधात् । तादृशाक्षरात्परतःपरत्वंतुभगवतोयुज्यतएवेतिभावः । अत्रसृगालवासुदेवादिव्यावृत्त्यर्थपरानंदइत्युक्तं । आनंदरूपव्यावृत्त्यर्थवासुदेवइत्युक्तमितिध्येयं ॥ २ ॥ तथाक्षराद्विविधाःसोम्यभावाःप्रजायंतइत्यत्रसूक्ष्मस्थूलादिभेदेनबहुसृष्टयःप्रतिज्ञाताः विविधभावाःप्रजायंतइतिनानाविधपदार्थोत्पत्तेरुक्तत्वात् । तत्रतेभावाःकिंनामानःकेनचक्रमेणजायंतइतिशंकाद्वयंपरिहर्तुंप्रतिज्ञातांस्थूलसृष्टिंप्रपंचयति ॥ एतस्मादिति ॥ तेभावाःप्राणादिनामानः । पाठक्रमेणैवचोत्पद्यंतइतिभावः । अत्रप्राणादिशब्दैःमहदादितत्त्वानितदभिमानिनोब्रह्माद्याश्चविवक्षिताः । विश्वस्यधारिणीत्यनेनचपृथिव्यनंतरंब्रह्मांडंतदंतर्गतंचविश्वंक्रमेणजातमित्यवधेयं ॥ ३ ॥ एवंतत्त्वसृष्टिंविशदयित्वाप्रतिज्ञातांब्रह्मांडांतःअंगसृष्टिमपिविशदयति ॥ अग्निर्मूर्धेति ॥ अत्रभगवन्मूर्धाद्यंगानामग्न्यादिदेवै

भा० । अपरंत्वक्षरंयासांप्रकृतिर्जडरूपिका । अक्षरंपरमंश्रीस्तुपरतःपरमक्षरं । वासुदेवःपरमानंदइतित्रिविधमक्षरमितिच ।

उप० । एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वेन्द्रियाणिच । खंवायुज्योतिरापःपृथिवीविश्वस्यधारिणी ॥ ३ ॥ अग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्यौदिशःश्रोत्रेवाग्निवृताश्चवेदाः । वायुःप्राणो हृदयंविश्वमस्यपद्मंवापृथिवीह्येषसर्वभूतांतरात्मा ॥ ४ ॥

क्यमुच्यते । नचतद्युक्तं । मानांतरविरोधादित्यतोऽन्यथातन्मंत्रंव्याचष्टे ॥ विष्ण्विति ॥ उपनिषदंतरेद्यौर्मूर्धेतिपाठसद्भावात्तदनुसारेणद्युवादीनीत्युक्तं । द्युवादीत्युवङदेशःछांदसः । तन्वादीनामियडुवडौवेतिवार्तिकात् । द्यौरित्यादिपदानीत्यर्थः । विष्ण्वंगानांद्यौरित्यादिशब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह ॥ क्रीडादीति ॥ दिवुक्रीडाविजिगीषेत्यादिधातुव्याख्यानादितिभावः । स्वर्गादीनांतच्छब्दवाच्यत्वेनिमित्तमाह । तज्जत्वादितीतिटीकाकाराः । अन्येतुहिशब्दोहेतौ । नामानीत्यस्यावृत्तिः । द्युवादीनीति । द्यौःक्रीडापिगुणःतद्वादीनितद्वाचकानीत्यर्थः । ततश्चयस्मात्सर्वशोपिनामानिद्युवादीनिक्रीडादिवाचकानिविष्ण्वंगानिचक्रीडादिरूपाणि । अतःक्रीडादिशक्तिरूपत्वात्नामानिअग्न्यादिसर्वनामानिविष्ण्वंगानांमूर्धादीनांनामानिवाचकानीतिभाष्यंयोजयंति । ततश्चायंमंत्रार्थः । अस्य अक्षराख्यस्यभगवतः । मूर्धाअग्निः । अंगंस्वतोऽंगंतुमसमर्थजगन्नयतीतिअग्निशब्दवाच्यः अग्न्याख्यदेवताजनकश्च । एवमस्य चक्षुषीचंद्रसूर्यौ । आह्लादकारित्वात्सूरिप्राप्यत्वाच्चचंद्रसूर्यनामके तज्जनकेच । नचात्रमुखादिंद्रश्चाग्निश्च । दंष्ट्रार्थमैदू चंद्रमामनसोजातइत्यादिविरोधः । तत्राग्निचंद्रसूर्याणांभगवदंगांतरजातत्वोक्तेरितिवाच्यं । एकेनरूपेणमूर्धादिजन्यत्वं । रूपांतरेणमुखादिजन्यत्वमित्यंगीकारात् । यथोक्तंद्वितीयस्कंधतात्पर्ये । बहुरूपत्वात्तदंष्ट्रार्थमैदूइत्यादीति । बहंगत्वंबहुत्वतइतिच । एवंअस्यश्रोत्रेअतिदेशननिमित्तेनदिङ्गमके मित्रधर्मवरुणवित्तपरुपदिग्देवताजनकैच । एवंअस्यवाक्वाग्निंद्रियंवेदाःवेदननिमित्तेनवेदनामिका वेदोच्चारणहेतुःवेदाभिमानिदेवताजनिकाच । विवृ

भाष्यं । विष्ण्वंगानांहिनामानिद्युवादीनितुसर्वशः । क्रीडादिशक्तिरूपत्वात्तज्जत्वादित्यवस्तुष्वितिच ।

आथर्व०

॥ ३० ॥

तादृशितुवेदविशेषणं । विशेषैः षडंगेतिहासपुराणादिभिः वृताः युक्ता इति तदर्थः । अस्य वायुः श्वासवायुः प्राणः प्रकृष्टचेष्टकत्वात् प्राणनामकः मुख्यप्राणजनकश्च । न चैवमानीदवातमिति श्रुतिविरोधः । तत्र वातमिति श्वासाभावोक्तेरिति वाच्यं । तत्त्वोद्योतटीकायां अवातं वातप्रेरणशून्यमिति व्याख्यानात् । न चैवं तमोवाय्वादीनां सर्वात्मनानि वृत्तिरिति तत्त्वप्रकाशिकाविरोध इति वाच्यं । तत्रापि वायुपदस्य वायुप्रेरणार्थकत्वात् । अतएव श्वसितं मातरि श्वेत्यादौ तत्र विष्णोरपि श्वासवायुरुक्तः । स च चिदा नंदात्मक एव तादृशमूर्धाद्यंगसहपाठादिति । अस्य हृदयं विश्वम् । व्याप्तत्वाद्विश्वनामकं विश्वाख्यदेवताजनकं च । अत्र विश्वो रुद्रः । तपोभिमानी रुद्रस्तु विष्णोर्हृदयमाश्रित इति रुद्रस्य हृदयाश्रितत्वल्लिङ्गात् । यो यदंगजन्यः सः तदाश्रित इति नियमादिति बोध्यं । अस्य पञ्चांशपृथिवी । पञ्चाशत्कोटिर्विस्तीर्णाभूः । तद्देवताचजातेति शेषः । सृष्टिः स्थितिः संहतिश्च नियमोऽज्ञानबोधने । बन्धो मोक्षः सुखं दुःखमावृत्तिर्ज्योतिरेव च । विष्णुनास्य समस्तस्य समासव्यासयोगत इति तत्सृष्ट्यादिज्योतिरंतद्वादशकर्तृत्वमुक्तं तत्र संक्षेपविस्तराभ्यां भगवतः सृष्टिकर्तृत्वमुक्तं । इदानीं नियमनकर्तृत्वमप्याह ॥ ह्येष इति ॥ एष भगवान्सर्वभूतांतरात्मा सर्वप्राणिनामंतर्यामी च । इदं च प्रमाणसिद्धमिति हि शब्दः । यद्यपि सृष्टिप्रपञ्चनं समाप्य नियमनकर्तृत्वं वक्तव्यं । प्रकरणशुद्धिसंभावात् । तथाप्येवंविधसृष्टिकर्तृत्वमसंभावितमिति शंकापरिहाराय विलंबमसहमानेन गुरुणात्रैवोक्तमित्यवधेयं ॥ ४ ॥ एवं तथाक्षरादित्युक्ता भगवत्कर्तृका सृष्टिः मंत्रद्वयेन तत्त्वसृष्टयुक्त्या अंगसृष्टयुक्त्या च प्रपञ्चिता । इदानीं पुनरपि तामेव सृष्टिं प्रपञ्चयितुं पृथिव्यां भगवज्ज

उप० । तस्मादग्निस्समिधोऽ (द्वोय) श्वसूर्यः सोमात्पर्जन्यो षधयः पृथिव्यां । पुमान्नेतस्सिचतियोषितायां बह्वीः प्रजाः पुरुषात्संप्रसूताः ॥ ५ ॥

उमर्जी०

३।५

॥ ३० ॥

SGDF

न्ययज्ञादिसृष्टिसर्गादिकालीनांसूक्ष्मसृष्टिंचाह ॥ तस्मादग्निरिति ॥ तस्मात्भगवतएव । पृथिव्यां । अयःशुभजनकंदैवं । अयःशुभावहोविधिरितिकोशात् । ततश्चयज्ञादिधर्मइतिपर्यवस्यति । अग्निःसूर्यःसोमःपर्जन्यश्चेत्यादयोयज्ञदेवताः । समिधोयज्ञां गानीध्मानि । इध्ममेधःसमिद्वियामितिकोशात् । ओषधयःव्रीह्यादियज्ञांगद्रव्याणिच । अजायंतेतियोज्यं । अत्रसोमादितिपंचम्याभगवत्कर्तृकपर्जन्यादिसृष्टौसोमोवृष्ट्यादौमधुरसरसपुष्टिकर्तृत्वेननिमित्तमात्रमितिसूचयति।एवंयज्ञतदंगद्रव्यादिसृष्टिमुक्त्वा सूक्ष्मसृष्टिमग्याह ॥ पुमानिति ॥ नन्वत्रप्रसिद्धस्त्रीपुंससंगेनाखिलप्रपंचोत्पत्तिरुच्यते । तच्चप्रत्यक्षादिबाधितमित्यतःप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ वासुदेवइति ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः । पुमान्पूर्णत्वेनपुंनामकोवासुदेवः । योषितायां । टापंचापिहलंतानामितिबचनाद्योषितायामितियुक्तं । स्वयोषितिरेमायांरेतःसिंचति । गर्भमदधात् । तदनंतरंपुरुषात्पूर्णषड्गुणात्वह्नीःबह्वयःप्रजाःविरिंचाद्याःसंप्रसूताः । अत्रविरिंचादिसर्वदेवतानांसत्वादिसूक्ष्मोपादानकदेहयोगलक्षणमुत्पन्नत्वमेवसंप्रसूताइत्यनेनोच्यते । वासुदेवकर्तृकसृष्टिप्रसंगादितिबोध्यं ॥ ५ ॥ एवंतत्त्वसृष्टिकथनेनांगसृष्टिकथनेनसूक्ष्मसृष्टिकथनेनच तथाक्षरात्पुरुषात्सोम्यभावाःप्रजायंत इतिवाक्योक्तसृष्टिःप्रपंचिता । इदानींप्रकारांतरेणापितांप्रपंचयति ॥ तस्मादिति ॥ पुरुषादित्यर्थः । पूर्ववाग्विवृताश्चवेदाइ

उप० । तस्मादग्निस्समिधोऽयः(द्वोय)श्चसूर्यःसोमात्पर्जन्यओषधयःपृथिव्यां । पुमान्नेतस्सिंचतियोषितायांबह्वीःप्रजाःपुरुषात्संप्रसूताः ॥ ५ ॥

भा० । वासुदेवःपुमान्नामापूर्णत्वात्स्वयोषिति । रमायांगर्भमदधात्प्रजास्तस्मात्प्रजज्ञिरइतिच ।

उप० । तस्मादृचस्सामयजूंषिदीक्षायज्ञाश्चसर्वैकतवोदक्षिणाश्च । संवत्सरश्चयजमानश्चलोकाःसोमोयत्रपवतेयत्रसूर्यः ॥ ६ ॥

त्यविभक्तानां वेदानामीश्वरादभिव्यक्तिरुक्ता । इदानीं विभक्तानां सृष्टिरुच्यत इति न पुनरुक्तिः । अत्र ऋगादीनां त्रयाणां ग्रहणं त्रेतायुगाभिप्रायेण । त्रेतायां सन्निधा भवदित्युक्तेरिति ध्येयं । ऋच इत्यादौ संप्रसूतपदं यथा योगं लिंगवचनव्यत्ययेनानुषंजनीयं । ऋगादीनां प्रसूतत्वं नामाभिव्यक्तिः । दीक्षादीनां तूत्पत्तिरिति विवेकः । यज्ञाः अग्निहोत्रादयः । सर्वे क्रतवः सोमयागाः । पशुबंधाश्च । यद्यपि यज्ञक्रतुशब्दौ पर्यायौ यज्ञः सवोध्वरो यागः सप्ततंतुर्मखः क्रतुरित्यमरोक्तेः । तथापि स एष यज्ञः पंचविधोऽग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोमः इत्यैतरेयोपनिषदुक्तानां पंचविधयज्ञानां मध्ये अग्निहोत्रादयो यज्ञशब्देन गृहीताः । पशुयज्ञादिव्यक्तयस्तु क्रतव इत्यनेन । अन्यथा पौनरुक्त्यप्रसंगादिति बोध्यं । यद्वा क्रीयते सोमो अत्रेति क्रतुः क्रीणातेऽतुच्च । एवं च क्रतुशब्दः स सोमकयागे वर्तत इति अमरटीकानुसारेण सोमयागाः क्रतवः । तदन्ये यज्ञा इत्यपौनरुक्त्यं । वस्तुतस्तु क्रतवोऽग्निष्टोमाद्याः । यज्ञाः देवानुद्दिश्य द्रव्यत्यागाः । उद्दिश्य देवान् द्रव्याणां त्यागो यज्ञ इतीर्यत इत्यभिधानात् । सामान्यविशेषभावेन भेद इति गीताभाष्यटीकानुसारेणेति योज्यं । अत्र ऋगादिशब्दैस्तदभिमानिनो देवा अपि ग्राह्याः । यजमानः यज्ञक्रतूनामनुष्ठाता । यत्र सोमोऽस्ति यत्र पवते वायुरिति शेषः । यत्र लोके सूर्योऽस्ति । तेलोकाः संप्रसूता इति योज्यं । एतच्चोपलक्षणं । अर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं गच्छतां मार्गमध्ये गम्याः सूर्यचंद्रवायुलोकादयः सर्वेऽपि ग्राह्या इति ज्ञेयं ॥ ६ ॥ उक्तं सर्वमर्थं संक्षिप्याह ॥ तस्माच्चेति ॥ बहुधा सूक्ष्मदेहयोगेन स्थूलदेहयोगे न अंगजन्यदेहयोगेनेत्यादि बहुप्रकारेण देवाः तस्माच्च पुरुषा देवसंप्रसूता इत्यन्वयः । साध्या स्तन्नामकगणदेवताः । वयांसि पक्षिणः ।

उप० । तस्माच्च देवा बहुधा संप्रसूताः साध्यामनुष्याः पशवो वयांसि । प्राणापानौ त्रीहियवौ तपश्च ब्रह्मचर्यं विधिश्च ॥ ७ ॥

वयः पक्षिणिवाल्यादावित्यभिधानात् ॥ प्राणापानाविति ॥ उपलक्षणमेतत् । पंचप्राणा इत्यर्थः । त्रीहियवावित्युपलक्षणं । सर्वौषधय इत्यर्थः ॥ तप इति ॥ कायिकवाचिकमानसिकभेदेन त्रिविधं भगवद्गीतोक्तं तपः कृच्छ्रचांद्रायणादिकं चेत्यर्थः । श्रद्धा आस्तिक्यबुद्धिः । सत्यं यथार्थवचनं । ब्रह्मचर्यं स्मरणं कीर्तनं केलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणं ॥ संकल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिर्वृतिरेव च ॥ एतन्मैथुनमष्टांगं प्रवदंति मनीषिणः ॥ विपरीतं ब्रह्मचर्यमेतदेवाष्टलक्षणमिति स्मृत्या ब्रह्मचर्यस्वरूपं बोध्यं । विधिः विधानं । विधिर्विधाने देवे चेति कोशात् । अत्र सर्वत्र संप्रसूतपदं यथा योगं लिंगवचनव्यत्ययेनानुषंजनीयं ॥ ७ ॥ प्रतिशरीरमिंद्रियादिसृष्टिरपि । पुरुषा देवभवतीत्याह ॥ सप्तप्राणा इति ॥ अत्रार्चिर्हेतिः शिखास्त्रियामितिकोशानुसारेण अर्चिषोऽज्वाला इति नार्थः । प्रमाणविरोधादिति भावेनार्चिः पदमनूद्य व्याचष्टे ॥ सप्तार्चिषो वृत्तय इति ॥ इंद्रियजन्यज्ञानानीत्यर्थः । प्रकृतसंगततया होमा इत्येतदनूद्य व्याचष्टे ॥ होमाः संबंधा इति ॥ विषयेंद्रियसंबंधा इत्यर्थः । प्रसिद्धार्थत्वप्रतीतिनिरासाय लोका इत्येतदनूद्य व्याचष्टे ॥ लोकागोलका इति ॥ इंद्रियगोलका इत्यर्थः । गुहाहृदयमाशय आश्रयो यस्यासौ तथा भूतमिति कृते हृदयाश्रितत्वं प्रतीयते । तदनुकूलं विशेष्यमाह ॥ गुहाशयायां बुद्धाविति ॥ ननु द्वितीयांतस्य विशेषणस्य सप्तम्यंतं विशेष्यं कथमुक्तं । गुहाशयायामिति च कथमुक्तमित्यत आह ॥ लोपः समान इति ॥ पूर्वशब्दस्य तत्समानेशब्दे परे लोपो भवतीति सूत्रार्थः ॥

उप० । सप्तप्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः सप्तहोमाः । सप्त इमे लोका ये पुचरन्ति प्राणा गुहाशयां निहिताः सप्तसप्त ॥ ८ ॥

भा० । सप्तार्चिषो वृत्तयः । होमास्संबंधाः । लोकागोलकाः । गुहाश(या)यांबुद्धौ । लोपस्समान इति सूत्रादेक्यकारलोपः । प्रतिपुरुषं सप्तसप्त ।

आथर्व०

॥ ३२ ॥

एकयकारलोपइति ॥ आकारसहितपूर्वयकारलोपइत्यर्थः । तथाचगुहाशयामिति न द्वितीयांतं । किंतु गुहाशयायामिति सप्तम्यंतमेव । तत्रयाशब्दलोपेन गुहाशयामिति प्रयुज्यते । अतो नोक्तदोषइति भावः । सप्तसप्तेत्यनयोर्विशेषणविशेष्यभावेकृते इन्द्रियाणां संख्याधिक्यं प्रतीयते । तच्च सप्तप्राणा इत्यनेन विरुद्धमित्यत आह ॥ प्रतिपुरुषं सप्तसप्तेति ॥ सप्तसप्तेति वीप्सायां द्विर्वचनं । प्रतिपुरुषमिति चाध्याहार्यमिति भावः ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ तस्मात्पुरुषात्सप्तप्राणाः ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रस्पर्शनचक्षूरसनघ्राणमनोबुद्धिरूपाणि प्रभवन्ति उत्पद्यन्ते । अर्चिषो ज्ञानेन्द्रियवृत्तयः समिधो विषयाः होमाः विषयेन्द्रियसंबन्धाः गुहाशयां गुहाशयायां स्वरूपज्ञानव्यावृत्त्यर्थं विशेषणं बुद्धौ । यथासीन्निपुष्कलकोहतइत्यत्र निमित्तात्कर्मयोगेपीति वार्तिकेन फले सप्तमी । निमित्तं फलमिति व्याख्यानात् । तथात्रापि बुद्धाविति निमित्तसप्तमी । प्राणाः निहिता इति कर्मकारयोगसद्भावात् । इयमेव च तादर्थ्यसप्तमीत्यन्यत्रोक्तं । तथाच वृत्तिरूपबुद्ध्यर्थं प्रतिशरीरं सप्तसप्तनिहिताः प्राणाः येषु गोलकेषु चरन्ति तद्भ्रमलोकाश्च तस्मात्प्रभवन्तीत्यन्वयः ॥ ८ ॥ तस्मादग्निः समिधइति प्रागुक्तां सृष्टिं प्रपञ्चयितुं पृथिव्यां समुद्रादिसृष्टिरपि पुरुषादेव भवतीत्याह ॥ अतइति ॥ सर्वे समुद्राः गिरयश्च अतः पुरुषात्प्रभवन्तीत्यनुपजनीयं । सर्वरूपाः नानादिगभिमुखाः । सिंधवो नद्यः । सिंधुः समुद्रेन द्यांचेतिकोशात् । अस्मात्स्यंदंते । स्यंदू प्रस्रवणे स्रवंतीत्यर्थः । सर्वाः ओषधयः फलपाकांताः व्रीह्यादयः । रसाश्च मधुरादयः शृंगारादयश्च । अतश्च पुरुषादेव प्रभवन्तीतियोज्यं । ननु भगवानेव चेतना चेतनानां सर्वेषामपि सृष्टेति अतीतमं

उप० । अतस्समुद्रागिरयश्च सर्वे अस्मात्स्यंदंते सिंधवस्सर्वरूपाः । अतश्च सर्वा ओषधयोरसाश्च येनैष भूतैस्तिष्ठते ह्यंतरात्मा ॥ ९ ॥

उमर्जी०

३।९

॥ ३२ ॥

SGDF

त्रैरभिहितं । तत्कथं । विरिंचादीनां केषांचिदेव भगवानुत्पादकः । अन्येषां तु विरिंचाद्या एवोत्पादका इत्यन्यत्रोक्तत्वादित्यत आह ॥ येनेति ॥ येन कारणेन एष भगवानंतरात्मा अंतर्यामी सन् भूतैः व्यत्ययेन सप्तम्यर्थे नृतीया । विरिंचादिसर्वभूतेषु । तिष्ठते तिष्ठति । तेन कारणेन विरिंचादिसृष्टानामपि तदंतर्यामि भगवतैव सृष्टत्वात् पुरुषादेव प्रभवन्तीति यत्तत्र प्रागुक्तं तत्सर्वमुपपन्नमिति भावः ॥ ९ ॥ ननु तथाक्षरात्संभवतीह विश्वमित्यादिना तत्र तत्र भगवतः सृष्टिकर्तृत्वमुक्तं । तेन सर्जनक्रियायाः भगवद्भिन्नत्वं प्राप्तं । क्रिया तत्कर्त्रोर्भेदस्यैव लोके दृष्टत्वात् । एवं तपसा चीयत इति संबंधोक्त्या ज्ञानस्य ब्रह्मभिन्नत्वं प्राप्तं । तपःशब्देन ज्ञानग्रहणात् । संबंधस्य च भेदव्याप्तत्वात् । न च तद्युक्तं । ब्रह्मक्रियाज्ञानयोर्ब्रह्मात्यंताभिन्नत्वादित्यत आह ॥ पुरुष एवेति ॥ अत्र विश्वं कर्म पुरुष एवेति सर्वकर्मणः पुरुषैक्यमुच्यते । एवं विश्वं तपः पुरुष एवेति सर्वतपसस्तदैक्यमुच्यते । तदुभयमयुक्तं । देवदत्तादिनिष्ठकर्म तपसां ब्रह्मैक्याभावादित्यतः संबंधिप्रदर्शनपूर्वकं कर्मपदं तावदनूद्य व्याचष्टे ॥ भगवत इति ॥ एवं तपःकृच्छ्रादिकर्मचेत्यभिधानोक्तं तपो ब्रह्मणि प्रमाणबाधितं । तत्कथं तस्य तदैक्यमुच्यत इत्यतः तपःपदमनूद्य व्याचष्टे ॥ तपो ज्ञानं चेति ॥ ननु कर्म तपश्च पुरुष एवेत्युक्तमयुक्तं । प्रसिद्धपुरुषतादात्म्याभावादित्यतः पुरुषं विशिनष्टि ॥ परामृतब्रह्माख्यः पुरुष इति ॥ अनेन परामृतं नित्यमुक्तं यद्ब्रह्म स पुरुष इति योजना सूचिता । परामृतब्रह्माख्य इति तु फलितार्थकथनमिति ज्ञातव्यं । एवं विशेषणविशेष्यभावान्वये सति

उप० । पुरुष एवेदं विश्वं कर्म तपो ब्रह्म परामृतं । एतद्योवेदनिहितं गृहायां सोविद्याग्रंथि विकिरतिह सोम्य ॥ १० ॥ खं० ३ ॥

भा० । भगवतः कर्मचेष्टा तपो ज्ञानं च । परामृताख्यः पुरुषो भगवानेव ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

॥ ३३ ॥

पर्यवसितमर्थमाह ॥ भगवानेवेति ॥ भगवत्क्रियाज्ञानयोस्तदैक्येश्रुतिस्मृतीपठति ॥ यैषेति ॥ स्वाभाविकीतिच ॥ ननु क्रियायाः सादिविनाशित्वात्कथं ब्रह्मैक्यमिति चेत् । उच्यते । नात्रक्रियापरिस्पंदः किंतु कार्यानुकूलशक्तिरेव । एतच्चलिंगपादसुधायां स्पष्टं । तथाच शक्तेरनादिनित्यत्वान्नकश्चिदोषइति ॥ येचधर्माबलादयइति ॥ तथाचमंत्रेकर्मतपःशब्दाभ्यां सर्वेपि भगवद्धर्मा उपलक्षणीया इति भावः ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ विश्वं सर्वं भगवतः कर्मसर्जनादिक्रियाचेष्टा । तपो ज्ञानं च । परामृतं नित्यमुक्तं ब्रह्म । परामृतब्रह्माख्यं इति यावत् । पुरुषो भगवानेव । भगवत्क्रियादिकं सर्वं भगवदत्यंताभिन्नमितियावत् । उक्तार्थे तात्पर्यद्योतनाय एतद्वेत्तुः फलमाह ॥ एतद्योवेदेति ॥ हे सोम्य गुहायां हृदयगुहायां । निहितं एतत्सृष्ट्यादिक्रियया ज्ञानादिगुणेन च अत्यंताभिन्नं सर्वकर्तृत्वादिलक्षणं च ब्रह्मवेद गुरुमुखाच्छृणोति । सः अविद्याग्रंथि भावरूपा ज्ञानबंधं । विकिरति । कृविक्षेपे । विक्षिपति शिथिलीकरोतीति यावत् । तदुक्तं । ज्ञानेन च तदज्ञानमित्यत्र प्रथमज्ञानं परोक्षमिति गीताभाष्यव्याख्यानावसरे प्रमेयदीपिकायां परोक्षज्ञानमविद्यां शिथिलयतीति । श्रुत्वामत्वा तथा ध्यात्वेति सूत्रभाष्यव्याख्यानावसरे तत्त्वप्रकाशिकायां च श्रुत्वा तदज्ञानं पराणुद्येति । शृणुयाद्यावदज्ञानमित्याद्यागमेचायमेवार्थो वगम्यते । अत्र प्रमेयदीपिकादावविद्यां शिथिलयतीति यदविद्याशिथिलीकरणमुक्तं यच्च पराणुद्येत्युक्तं तदविद्याग्रंथेः शिथिलीकरणाभिप्रायेण । तेनात्राविद्याग्रंथिमिति पदं सार्थकमिति बोध्यं । अत्रोपनिषदियद्ब्रह्मनिहितमित्यादिनां तर्क्याभिभगवदुपासनं तत्र तत्रोक्तं तत् अंतरूपासकाभिप्रायेण । अन्येषां तु सर्वे

भा० । यैषाचेष्टाभगवतोयच्चज्ञानंपरात्मनः । तत्सर्वंभगवानेवयेचधर्माबलादयइतिच । स्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिश्रुतिः ।

उमर्जी०

३।१०

॥ ३३ ॥

षां अंतर्यामिभगवज्ज्ञानमावश्यकं किंचिदुपासनं च । यथोक्तं । येषां बहिरुपासनेन मोक्षस्तेषामपि ह्युपासनं किंचित्कार्यमेवेति । एवं सर्वत्रापि भगवन्महिमोक्तिस्तदुपासनयोग्यानां तदुपासार्थं । अन्येषां तु तज्ज्ञानार्थं । यथोक्तं । ज्ञानार्थमथ ध्यानार्थं गुणानां समुदीरणेति ॥ १० ॥ इति तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥ नन्वस्तु ब्रह्मजगज्जन्मादिकारणमिति । अस्तु च जगत्स्रष्टृत्वादिविशिष्टब्रह्मज्ञानमविद्याग्रंथिविकिरतीति । तथापि ब्रह्मज्ञानार्थितां (ज्ञानार्थत्वां) प्राप्तैरस्माभिः किं कर्तव्यमिति शिष्यैः पृष्टेन गुरुणा ब्रह्मज्ञानार्थं युष्माभिस्तच्छ्रवणादिकं कर्तव्यमित्युपदेष्टुं उत्तरो मंत्रसंदर्भ उक्तः । तत्र तावदविद्याशिथिलीभावफलकत्वाद्गुणविशेषविशिष्टब्रह्मश्रवणं कर्तव्यमिति गुरुः शिष्यान् प्रत्याह ॥ आविरित्यादिनामंत्रद्वयेन ॥ यद्गुहाचरं हृदयगतं ब्रह्म । आविः नित्याभिव्यक्तस्वरूपं । सन्निहितं सर्वजीवानां समीपवर्ति । महत् उत्तमं । पदं पद्यते प्राप्यत एतदिति पदं । सुषुप्तप्राप्यं मुक्तप्राप्यं वा । एतत्सर्वं प्रमाणसिद्धमिति दर्शयितुं नामेत्युक्तं । अत्र एवंभूतगुणके तस्मिन्नंतर्यामिणि । एजत् एजृकंपने सकलकर्मेन्द्रियव्यापारवत् । प्राणत् श्वासादिव्यापारवत् । निमिषत् अक्षिपक्ष्मव्यापारवत् । उपलक्षणमेतत् । सर्वज्ञानेन्द्रियव्यापारवत् । जागरादिसर्वव्यापाराणामंतर्याम्यधीनत्वं ज्ञापयितुं त्रिविधोक्तिः । एवंभूतयं जीवजातं । एतत्सर्वं मर्षितमाश्रितं । यच्च सदसद्वरेण्यंसदसद्भ्यां मूर्तामूर्ताभ्यां कार्यकारणाभ्यां वा वरेण्यं श्रेष्ठं । यच्च विज्ञानात्परं । यच्च प्रजानां वरिष्ठं अतिशयेन सर्वप्रजोत्तमं । यच्चाचिमत्कांतिमत् । यच्चाणुभ्योऽप्यति

उप० । आविःसंनिहितं गुहाचरं नाम महत्पदं । अत्रैतत्सर्वमर्पितमेजत्प्राणनिमिषच्छयात् ॥ १ ॥ एतज्ज्ञानथसदसद्वरेण्यंपरं विज्ञानाद्यवरिष्ठं प्रजानां । यद्विभद्यदणुभ्योऽणुचय
स्मिँल्लोकानि हितालोकिनश्च ॥ ३ ॥

आथर्व०

॥ ३४ ॥

शयेनाणुभूतं । यस्मिंश्चलोकाः पृथिव्यादयः लोकिनः लोकपालाश्च निहिताः स्थिताः । एतत् एवंभूतगुणकं अंतर्यामिरूपं जानथ ।
छांदसोयंप्रयोगः । जानीत शृणुतेति मंत्रद्वयार्थः । नन्वत्र परमित्येतत्वरिष्ठमित्यनेन गतार्थः । किंच विज्ञानादित्येतत्प्रजानां वरिष्ठमि-
त्यत्र न हेतुः । प्राकृतपुरुषे विज्ञानसद्भावेऽपि सर्वप्रजोत्तमत्वाभावादित्यतो विज्ञानशब्दार्थवदन्नन्वयमपि दर्शयति ॥ विज्ञानाद्ब्रह्मणः
परमिति ॥ तथाच सर्वप्रजोत्तमत्वं कैमुत्येन साधयितुं विरिंचोत्तमत्वमुच्यत इति भावः । ब्रह्मणो विज्ञानशब्दवाच्यत्वे विष्णोस्त-
दुत्तमत्वे च प्रमाणमाह ॥ नाभीति ॥ विज्ञानशक्तिः अहं अंभसि सतः विद्यमानस्य जलशायिनः अनंतशक्तेः यस्य पुंसो भग-
वतः नाभिहृदा दासं उत्पन्नः । यस्येत्यस्य भगवत इति प्रकृतेनान्वयः । चतुर्मुखवाक्यमिदं । अत्र चतुर्मुखेन स्वस्य विज्ञानशक्ति-
त्वमुच्यते । तेन विज्ञानाद्ब्रह्मण इति व्याख्यानमुपपन्नं । यस्य नाभिना हृदा दहमासमिति परब्रह्मजातत्वं विरिंचस्योच्यते तेन ब्रह्मणः
परमिति व्याख्यानं चोपपद्यत इति ध्येयं ॥ १-२ ॥ एवं श्रवणं कर्तव्यमित्युक्त्वा संशयविपर्ययनिरासफलकत्वा न्नमनमपि कर्तव्य-
मिति विधत्ते ॥ तदेतदिति मंत्रेण ॥ तत्र प्रसिद्धप्राणाद्यैक्यमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय प्राणादिशब्दान्निर्वक्ति ॥ प्राणः
प्रणयनादिति ॥ एतच्च प्राणादिशब्दवाच्यत्वं मुख्यप्राणाद्यंतर्यामिरूपेणैवेति भावेनाह ॥ सर्वजीवेति ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥

भा० । विज्ञानाद्ब्रह्मणः परं । नाभिहृदादिह सतोऽभसि यस्य पुंसो विज्ञानशक्तिरहमासमनंतशक्तेरिति भागवते ।

उप० । तदेतदक्षरं ब्रह्मसप्राणस्तदुवाच नः । तदेतत्सत्यंतदमृतंतद्वेद्व्यंसोम्यविद्धि ॥ ३ ॥

भा० । प्राणः प्रणयनाद्विष्णुर्वक्तृत्वाद्वागुदीरितः । मनोमंतृत्वतो विष्णुः सर्वजीवनियामक इति शब्दनिर्णये ।

उमर्जी०

४।३

॥ ३४ ॥

तत्तददृश्यत्वादिगुणकं । एतत्तथासुदीप्तादित्यादिमंत्रोक्तस्रष्टृत्वादिगुणकं । अक्षरं भगवान् । ब्रह्मसकलगुणपूर्णं । अथ कस्मा
दुच्यते ब्रह्मेति बृहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः । एवं स अक्षराख्यो भगवान् प्राणः सकलप्राणिप्रेरणान्मुख्यप्राणांतर्यामिरूपेण प्राण
शब्दवाच्यः । तदु उशब्दोऽवधारणार्थे । अक्षरमेव । वक्तृत्वाद्वागभिमानिदेवतांतर्यामिरूपेण वाक्शब्दवाच्यं । तदेवमं
तृत्वान्मनोभिमानिदेवतांतर्यामित्वेन मनःशब्दवाच्यं च । तदेतदक्षरमेव सत्यं मुक्तामुक्तनियामकं । तस्य ह वा एतस्य ब्रह्मणो
नामसत्यमिति । तानि ह वा एतानि त्रीण्यक्षराणि सत्तित्यमिति तद्यत्सत्तदमृतं । अथ यत्तितन्मर्त्यं । अथ यद्यंते नो भेयच्छतीति श्रु
तेः । तदक्षरं अमृतं नित्यमुक्तं । हे सोम्य त्वं तदुक्तगुणविशिष्टमक्षरं । विद्धि जानीहि । तन्मननं कुर्वितियावत् । अत्रार्थे वेद्व्यमि
तिलुप्तोपमा । यथा धनुर्धरः शरेण वेद्धव्यं लक्षं चित्तैकाग्र्येण विध्यति तथेत्यो ज्यं ॥ ३ ॥ एवं मननं कर्तव्यमित्युक्त्वा तदनंतरं भगव
द्भ्यानं कर्तव्यमित्याह ॥ धनुरिति ॥ हे सोम्य त्वं औपनिषदं ब्रह्म विद्यया व्याख्येयं । शेषे इति सूत्रेणोपनिषच्छब्दाद्व्याख्येयमित्यर्थे
अणुप्रत्ययः । सर्ववेदानां प्रणवव्याख्यानरूपत्वं चान्यत्र स्पष्टं । ततश्च सर्ववेदव्याख्येयमित्यर्थः । महास्रं व्याहृत्यादिसर्वमूलमंत्रा
णां व्यंजकत्वात्प्रधानमंत्रप्रणवरूपं । धनुर्गृहीत्वा तत्रोपासना निशितं । सोपासनाच्च द्विविधा शास्त्राभ्यासस्वरूपिणी । ध्यानरूपाप
राचैवेत्यनुव्याख्या नोक्तेरुपासनाद्विविधा । तत्र श्रवणमननात्मकशास्त्राभ्यासरूपोपासनैवात्रोपासनापदेन विवक्षिता । ननु ध्यानं ।
तस्यात्राविधीयमानत्वात् । तथा चोपासनया श्रवणमननरूपोपासनयानि शितं तीक्ष्णीकृतं । अज्ञानसंशयविपर्ययरहितमितियाव

उप० । धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्रं शरं हुपासना निशितं संदधीत । आयम्य तद्वागतेन चेतसालक्ष्यं तदेवाक्षरं सोम्य विद्धि ॥ ४ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

त् । शरंसंदधीत । व्यत्ययेनप्रथमपुरुषः । संधत्स्व संयोजयेतियावत् । संधानानंतरंचतद्भावगतेन सचासौभावश्चतद्भावः प्रसिद्धपदार्थोभगवान् । तत्प्रवणेनचेतसांतःकरणेन । तत् शरेणसंयोजितंधनुः । आयाम्यआकृष्य । लक्ष्यंलक्ष्यसदृशं । तत्पूर्वोक्तमक्षरमेवविद्धिजानीहि । ध्यानंकुर्वित्यर्थः ॥ ४ ॥ औपनिषदमित्यादिविशेषणसामर्थ्यात्प्रतीतमपिधनुःकंठरवेणप्रकटयन्नेवशरादिकमपिविशदयति ॥ प्रणवइति ॥ प्रणवोधनुः लक्ष्यवेधसाधनत्वसाधर्म्यात् । आत्माशरः लक्ष्यलग्नत्वसाधर्म्यात् । तत्ब्रह्मलक्ष्यमुच्यते । शरवेधनीयत्वसाधर्म्यात् । अप्रमत्तेन भगवतिप्रमादरहितेनचेतसाब्रह्माख्यंलक्ष्यंवेद्धव्यं । सम्यक्ध्यातव्यं । तथासत्युपासकः । शरवत्तन्मयोब्रह्मप्रचुरोब्रह्मलग्नइतियावत् । भवेदितियोज्यं ॥ ५ ॥ एवंश्रवणमननध्यानरूपंभगवदुपासनंकार्यमित्युक्तं । इदानींतदेवकार्यंनान्यदेवतोपासनमितिसोपपत्तिकंवदन्जगत्स्थितिकर्तृत्वमुक्ताश्रयत्वरूपंभगवन्महिमांतरमप्याह ॥ यस्मिन्द्यौरिति ॥ यस्मिन्पुरुषे द्यौःपृथिवीअंतरिक्षंच । ओतंप्रविष्टं । यद्यपिपृथिव्यादेरंतरिक्षस्यचविशेष्यत्वात्तद्विशेषणओतशब्दे विशेषणानांचाजातेरितिसूत्रेणस्त्रीलिङ्गनपुंसकलिङ्गंचप्राप्नोति । तथाप्यंतरिक्षस्यपाठतःपरत्वात्तद्विशेषणओतशब्देशब्दपरविप्रतिषेधेननपुंसकत्वमेवयुक्तं । विप्रतिषेधेपरंकार्यमितिसूत्रेणतुल्यबलविरोधेपरंकार्यमित्युक्तत्वादितिध्येयं । अनेनभगवतःसर्वलोकस्थितिकर्तृत्वमुक्तं । त्रिलोकविवक्षायांवैकुण्ठादेःसर्वलोकत्वादिति । एवंसर्वलोकाधारत्वमुक्त्वासर्वैन्द्रियाधारत्वमप्याह ॥ मनइति ॥ मन

उप० । प्रणवोधनुःशरोह्यात्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेनवेद्धव्यंशरवत्तन्मयोभवेत् ॥ ५ ॥ यस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमोतंमनस्सहप्राणैश्चसर्वैः । तमेवैकंजानथआत्मानमन्यावाचोविमुंचथामृतस्यैषसेतुः ॥ ६ ॥

श्च सप्तप्राणास्त्ववगतेःपंचप्राणास्तुकर्मणइतिस्मृतेःप्राणशब्दइन्द्रियवाची । ततश्चसर्वैःप्राणैःइन्द्रियैःसहयस्मिन्नोतमित्यन्वयः । तमात्मानंपरमात्मानंजानथ । छांदसोयंप्रयोगः । जानीत । श्रवणमननध्यानरूपंब्रह्मोपासनंकुरुतेतियावत् । अत्रसर्वसज्जनानांसंबोध्यत्वात्जानथेतिबहुवचनंयुक्तं । एकमेवेत्येवकारव्यावर्त्यमाह ॥ अन्याइति ॥ हेसज्जनाःयूयंअन्याःअन्यदेवताविषयाःवाचोविमुंचथ । व्यत्ययेनलोडर्थेल्ड विमुंचतेत्यर्थः । अत्रान्यदेवतोपासननिषेधःप्राधान्याभिप्रायेण । परिवारतयातुतदुपासनमपिकार्यमेव । यथोक्तमनुव्याख्याने । परिवारतयाग्राह्याअपिहेयाःप्रधानतइति । ननुभगवदुपासनमेवकर्तव्यंनान्यदेवतोपासनमित्येतत्कुतइत्यतआह ॥ अमृतस्येति ॥ अत्रपीयूषममृतंसुधेतिकोशोक्तामृताश्रयत्वमुच्यते । तच्चान्यदेवतोपासनंनकार्यमित्यत्रहेतुर्नभवतीत्यतोव्याचष्टे ॥ अमृतस्येति ॥ समुदायोपेक्षमेकवचनंश्रुतौभाष्येचप्रयुक्तं । भगवतोमुक्ताश्रयत्वमेवकुतःयेनमुक्तस्येतिव्याख्यातमित्याशंक्यभगवतोमुक्ताश्रयत्वंसूत्रसहस्रनामवचनाभ्यांसमर्थयते ॥ मुक्तोपसृप्येत्यादिना ॥ मुक्तोपसृप्यत्वेत्यर्थः । तथाचैषःद्युभवाद्याश्रयआत्माअमृतस्यमुक्तवर्गस्यसेतुरिवसेतुः । वैकुण्ठादिलोकस्थभगवत्प्रापकइतिमंत्रार्थः । तथाचद्युभवाद्याश्रयतयोपासनमोक्षफलार्थं । तच्चभगवतैवभवति । तस्यैवसर्वमुक्ताश्रयत्वेनमोक्षप्रदत्वसंभवात् । नचान्योपासनमोक्षफलकं । तेषामुक्ताश्रयत्वाभावेनमोक्षप्रदत्वासंभवात् । अतोभगवदुपासनमेवकार्यंनान्यदितिभावः ॥ ६ ॥ पूर्वधनुर्गृही

आथर्व०

॥ ३६ ॥

त्वेत्यादिनाध्यानं कर्तव्यमित्युक्तं । तच्च गुणांतरोपसंहारपूर्वकमोंकारार्थगुणविशिष्टत्वेनैव कार्यमित्याह ॥ अराइवेति ॥ अत्र स
इत्युक्तः कः । जायमान इत्युक्तोत्पत्तिश्चायुक्ता । अंतश्चरणं च व्यर्थमित्याशंकापरिहाराय मंत्रं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ हृदय
स्थ इति ॥ अनेन तच्छब्दपरामृश्यं दर्शितं । एकधेत्यनेन मंत्रे बहुधेत्यत्र एकधेत्यपि ग्राह्यमिति सूचितं ॥ भवन्निति ॥ प्रादुर्भ
वन्नित्यर्थः । अनेन जायमान इति व्याख्यातं ॥ स्वेच्छयेति ॥ अनेनैषणमेषः । इषु इच्छायां भावे घञ् । सुपांसु लुगिति तृती
यायाः सुरिति सूचितं ॥ सर्वजीवान्नियामयन्निति ॥ अनेनांतश्चरणप्रयोजनमुक्तं । स्वप्रयोजनार्थं न चरति किंतु परप्रयोजनार्थ
मिति । अत्र मंत्रे ॐमित्येवेत्येवकारेण ॐकारार्थगुणपूर्णत्वादिप्रकारेणैव ध्यानं कार्यं न तु निर्गुणत्वादिप्रकारांतरेणेति सूचयति । फले
भ्योयातीति वत्परायेत्यत्र क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी । तथाच फलान्याहर्तुमिति वत्परं प्राप्नुमितिर्थः । तमसो
ऽव्यक्तात्परस्तादित्यनंतरं स्थितमिति शेषः । तदुक्तं गीताभाष्ये । तमसः परस्तादित्यव्यक्तं वै तमः परस्ताद्विसतत इति पिप्पलादशा
खायामिति । तथाच तमसः परस्तात्स्थितं अप्राकृतविग्रहमित्यर्थः । यद्वा तमो मृत्युः । मृत्युर्वै तमोज्योतिरमृतमिति श्रुतेः । तथा
च तमसः परस्तात्स्थितं मृत्युरहितमित्यर्थः ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ नाभि शब्दो रथचक्रमध्यमावयववाची । पिंडिकानाभिरितिको
शात् । रथनाभौ रथचक्रमध्यमावयवे । अराइव यत्र भगवति नाड्यः ब्रह्मनाड्यादि प्रधाननाड्यः । द्वा सप्ततिसहस्रप्रतिशाखा

उप० । अराइवरथनाभौ संहता यत्र नाड्यः । स एषो तश्चरते जायमानः ॥ ७ ॥ ओमित्येव ध्यायत आत्मानं स्वस्तिवः परायतमसः परस्तात् ॥ ८ ॥

भा० । हृदयस्थः सदा विष्णुर्बहुधा चैकधा भवन् । चरति स्वेच्छयैवांतः सर्वजीवान्नियामयन्निति प्रवृत्ते ।

उमर्जी०

४।७-८

॥ ३६ ॥

SGDF

नाड्यश्च । संहताःसंगताः । सनाड्याश्रयहृदयस्थोविष्णुरेषः । व्यत्ययोयं । स्वेच्छयाबहुधाजागरादिप्रदानार्थं विश्वादि
 नानारूपेण । एकधा सुप्तिकालेविश्वाद्येकीभूतप्राज्ञरूपेणच । जायमानःप्रादुर्भवन्सन् । अंतः नेत्राद्यंतः । चरतेजागरादि
 प्रदानेनसर्वजीवनियमनार्थंसर्वदाचरति । एवंभूतगुणकंतमसःपरस्तात्स्थितं अप्राकृतविग्रहं मृत्युरहितंचात्मानंहृदयस्थंविष्णुं ।
 पराय परब्रह्मप्राप्त्यर्थमित्यर्थः । ॐमिति ॐमितिमंत्रेण ॐकारार्थगुणोपसंहारपूर्वकमितियावत् । निर्गुणत्वादिप्रकारव्यव
 च्छेदार्थमेवकारः । ध्यायत हेशिष्याइतियोज्यं । ध्यानफलमाह ॥ स्वास्तिवइति ॥ एवंसतिवः नमःस्वस्तीतिचतु
 र्थी । युष्मभ्यंस्वस्तिमंगलं । अशेषानिष्टनिवृत्तिविशिष्टस्वरूपानंदाविर्भावरूपंस्यादिति ॥ ७-८ ॥ ननुहृदयस्थोबहुधैकधाचभवं
 श्ररतीत्युक्तं । तत्किंकचित्प्रदेशेसम्यक्स्थित्वैवप्रदेशांतरेनानाभूतश्ररतीत्यतआह ॥ यःसर्वज्ञइति ॥ यःसर्वज्ञः सर्वविंदती
 तिसर्ववित् । विदूलाभइत्यस्माद्विदभिदछिदेत्यादिनाक्लिप् । प्राप्तसकलकामः । यस्यएषःजागरादिप्रदत्वरूपोमहिमा । भुविप्र
 सिद्धः । स्वर्गादिस्थानांस्वप्राद्यभावात् । एषआत्माविष्णुर्ब्रह्मपुरेदेहे । तत्रापिदिव्येदिविभूताकाशेभवंदिव्यं । भूताकाशा
 त्मकमितियावत् । दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्यत्राकाशशब्देनभूताकाशोविवक्षितइतिछांदोग्यभाष्येहृदयाकाशस्यभूताकाशात्मक
 त्वाभिधानात् । तस्मिन्व्योम्निआकाशेसंप्रतिष्ठितः । सर्वदाविभूततयाप्रतिष्ठितइत्यर्थः ॥ ९ ॥ नन्वेवंतर्हिविष्णुर्देहेकस्मिंश्चि
 दवकाशविशेषेवर्ततइतिप्राप्तं । तथाचहृदयस्थत्वभंगइत्याशंकांपरिहरन् ध्यानेनब्रह्मापरोक्षज्ञानंभवतीत्याह ॥ मनोमयइ

उप० । यस्सर्वज्ञःसर्वविद्यस्यैषमहिमाभुवि । दिव्येब्रह्मपुरेद्येषव्योम्न्यात्मासंप्रतिष्ठितः ॥ ९ ॥ मनोमयःप्राणशरीरनेताप्रतिष्ठितोन्नेहृदयंसन्निधाय । तद्विज्ञानेनपरिपश्यति

ति ॥ अत्रयत्तच्छब्दावध्याहार्यौ । यो हृदयं सन्निधाय सम्यगाश्रित्य मनोमयः मयते साविति मयः । अयवयपयमयेत्यादिदं डकपठितान्मयतेः पचाद्यच् । धातूनामनेकार्थत्वात्प्रेरक इत्यर्थः । मनसोमयः मनोमयः । प्राणशरीरनेता प्राणानामिन्द्रियाणां शरीरस्य चनेता प्रेरकः । सः हृदयस्थो विष्णुः । हृदयं सन्निधाय स्थिते व्योम्नीत्यनुवर्तते । हृदयाकाशे । अन्नशब्दो मर्त्यवाची । यदन्नेना तिरोहतीति मन्त्रव्याख्याने तथैवोक्तेः । तथा च हृदयावकाशस्थिते अन्नेमर्त्ये प्रतिष्ठित इति योजना । यथामंदिरे मंजूषा तत्र मालास्तीत्यभिप्रायेण मंदिरे मणिमालेत्युच्यते । तथा हृदयस्थव्योम्नि जीवः तत्र बिम्बरूपो विष्णुरस्तीत्यभिप्रायेण व्योम्न्यात्मा संप्रतिष्ठित इत्युक्तं । एवं हृदये व्योम । तत्रोक्तरीत्या विष्णुरिति भावेन हृदयस्थो विष्णुरुच्यत इति भावः । तदनेनोक्तशंका निरासः ॥ तद्विज्ञानेनेति ॥ धियारमंत इति धीराः श्रवणमननपूर्णाः । विज्ञानेन स्वस्वयोग्यध्यानेन । यद्ब्रह्म आनंदरूपं आनंदात्मकाकारविशिष्टं । रूपं स्वभावे सौंदर्ये आकारश्लेषयोरपीति रूपशब्दस्याकारवाचित्वावगमात् । अतएवामृतं स्वरूपतो देहतश्चनाशरहितं विभाति स्वतः प्रकाशते । नित्याविर्भूतरूपमितियावत् । तद्ब्रह्म परिपश्यंतीत्यन्वयः । अत्र साक्षात्कारविषयदर्शनार्थमानंदरूपमित्याद्युक्तं ॥ १० ॥ एवं ध्यानेन ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्युक्तं । ततः किं भवतीत्यत आह ॥ भिद्यत इति ॥ अत्र मंत्रे तस्मिन् दृष्टे परावर इत्यनेन भगवतः परावरात्मकत्वमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीति निरासाय परावरपदं व्याचष्टे ॥ परा अपीति ॥ रमा ब्रह्मादय इत्यर्थः ।

धीरा आनंदरूपममृतं यद्विभाति ॥ १० ॥ ॥ उप० । भिद्यते हृदयग्रंथिश्छिद्यते सर्वसंशयाः । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ ११ ॥

भा० । पराप्यवरायस्मात्सह विष्णुः परावरः ।

हि शब्दः तस्मादित्यर्थे । मंत्रे भिद्यत इति कर्मकर्तरिलकारः । भिद्यते काष्ठं स्वयमेवेति वत् । एवं छिद्यंते क्षीयंत इत्यत्रापि बोध्यं । हृदयग्रंथिरविद्या । अयते सावित्ययः । पचाद्यच् । हृदि अयः हृदयः । सप्तमीतियोगविभागात्समासः । ततश्च जीवो विष्णुश्च तदर्थः । ग्रंथिशब्दो बंधकवाची । चौरादिकात् ग्रंथबंधन इत्यस्मात्करणे औणादिके डप्रत्यये कृते उक्तार्थलाभात् । ततश्च हृदयस्य जीवस्य विष्णोश्च ग्रंथिः बंधिकेति कृते हृदयग्रंथिपदादविद्यालभ्यते । स्वभावाज्ञानवादस्येत्यनुव्याख्यानसुधायां मज्ञानस्य जीवेश्वरो भयावरकत्वप्रतिपादनात् । अतएव सुधायां हृदयग्रंथिरविद्येति व्याख्यातं । अविद्यानामसत्त्वादिगुणविशिष्टमूलप्रकृतिः । द्रव्यकर्मचेत्यनुव्याख्यानसुधायां गुणविशिष्टप्रकृतेर्विद्याविरोधित्वेनाविद्यात्वाभिधानात् । तद्वेदो नाम तद्धंसः । मूलप्रकृतेर्नित्यत्वेऽपि तस्याः उक्तो योगुणविशिष्टाकारः तस्य श्रुत्यादिबलेन ध्वंसांगीकारे दोषाभावात् । अतएव सुधायामनादेः कीदृशो विनाशः इत्याशंक्यस्वरूपध्वंस एवेत्युक्तं । प्रागविद्याग्रंथिर्विकिरतीत्यत्र जीवस्याविद्याया सह योग्रंथिस्तस्य शिथिलीभावलक्षणो नाशः श्रवणे न भवतीत्युक्तं । अत्र त्वविद्याया एवापरोक्षज्ञानेन ध्वंसो भवतीत्युच्यत इति महान् भेदः । संशया इत्यत्र संशयपदं बंधार्थकं । संशयो न संशयः । संपूर्वाच्छीडोभावेऽजितिसूत्रेणाच्यतयः । धातूनामनेकार्थत्वाच्छीडो बंधार्थकत्वं । ततश्च संशया इत्यस्य बंधा इत्यर्थः । ते च बहवः अविद्याबंधः लिंगदेहबंधः परमाच्छादकप्रकृतिबंधः कामक्रोधादिबंधः कर्मबंधश्चेति । तत्राविद्याबंधकर्मबंधयोर्नाशस्यैतन्मंत्रे पृथगुच्यमानत्वात् तदुभयव्यतिरिक्तबंधसंग्रहाय सर्वेति संशयविशेषणं । तस्मिन् दृष्ट इत्यनेन दृष्ट्या प्रसन्नः परमे श्वर एव सर्वान् बंधान् विनाशयतीति सूच्यते । तच्चोक्तमनुव्याख्याने । यथा दृष्ट्या प्रसन्नः स नृराजा बंधापनोदकृत् । एवं दृष्टः स भग

आथर्व०

॥ ३८ ॥

वान्कुर्याद्वंधविभेदनमिति ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ पराउत्कृष्टारमाद्याः अवराअपकृष्टायस्मात्सतथोक्तः । परावरेतस्मिन्नुक्तलक्षणेभगवतिदृष्टेसति । अस्यापरोक्षज्ञानिनः हृदयग्रंथिरविद्या । भिद्यतेविनश्यति ॥ छिद्यंतेसर्वसंशयाइति ॥ सर्वेसकलाः संशयाःलिंगदेहादिबंधाः । छिद्यंतेविनश्यंति । कर्माणिचसंचितागामिप्रारब्धानिक्षीयंते । अत्रक्षयोनामसंचितानांनाशः । आगामिनामश्लेषः । प्रारब्धानांतुफलहासइतिविवेक्तव्यं । ब्रह्मसाक्षात्कारभोगाभ्यांसर्वकर्मक्षयेसतिज्ञानिनोर्चिरादिमार्गेणसांतानिकलोकंप्रतिगच्छंति । तदामध्येसर्वैरपिज्ञानिभिःशिशुमारंनमस्कृत्यैवोत्तरत्रगंतव्यं । तद्विश्वनाभित्वभिपद्येत्युपक्रम्य नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैतीतिद्वितीयस्कंधोक्तेः । अशेषजगदाधारःशिशुमारोहरिःपरः । सर्वेब्रह्मविदोनत्वातंयांतिपरमंपदमितिस्मृतेश्च । नमस्कारोनाम नकरशिरःसंयोगादिकं । अतिप्रसंगात् । किंतुमनोवृत्तेस्तत्प्रवणता । मनोवृत्तेस्तत्प्रवणताहिवंदनमितिमुधोक्तेः ॥ ११ ॥ अतःशिशुमारेमनोवृत्तिप्रावण्यार्थंशिशुमारनिर्धारणायतत्स्वरूपंवदन्नेवतज्ज्ञानंविधत्ते ॥ हिरण्मयइति ॥ नन्वत्रकोशइत्यभिव्यापकाधिकरणेसप्तमी । ततश्चब्रह्मांडव्यापिभगवद्रूपमुच्यतइतिप्राप्तं । नचसर्वोपास्यं । सर्वेषांतदनधिकारात् । आत्मविदइतिनिरंकुशेनबहुवचनेनसर्वेषांज्ञानिनांब्रह्मांडस्थभगवदुपासनप्रतीतेरतोमंत्रतात्पर्यंप्रमाणेनैवाह ॥ ब्रह्मांडेति ॥ अनेनकोशइतिसप्तमीसर्वस्मिन्नात्मास्तीतिवन्नाभिव्यापकाधिकरणे । किंतुकटेआस्तइतिवदौपश्लेषाधिकरणे । तेनब्रह्मांडमध्य

उमर्जी०

४।१२

॥ ३८ ॥

उप० । हिरण्मयेपरेकोशेविरजंब्रह्मनिष्कलं । तच्छुभ्रंज्योतिषांज्योतिस्तद्यदात्मविदोविदुः ॥ १२ ॥

भा० । ब्रह्मांडमध्यगोनित्यंतपत्येषरवौस्थितइतिच ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

गइतिपर्यवस्यतीतिसूचितं । ज्योतिषांज्योतिरित्येतद्वाचष्टे ॥ तपतीति ॥ सूर्यादिकंप्रकाशयतीत्यर्थः ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥
 हिरण्मयेसुवर्णविकारे । परेअत्युत्कृष्टे । कोशेण्डे । पेशीकोशोद्विहीनेण्डमित्यमरोक्तेः । ब्रह्माण्डमध्यइतियावत् । विरजंदोषरहितं ।
 अकारांतोपिरजशब्दोस्तिविरजानदीमितिप्रयोगात् । रजंतुरजसासहेतिद्विरूपकोशाच्च । तेनविरजमितियुक्तं । निष्कलंषोडश
 कलाविशिष्टशरीररहितंशिशुमाराख्यं । ब्रह्म वर्ततइतिशेषः । तत्शिशुमाराख्यंब्रह्म । शुभ्रंशुक्लं । ज्योतिषांसूर्यादीनांज्योतिःप्रका
 शकं । एवंशिशुमारस्वरूपंनिरूप्यतज्ज्ञानमवश्यंसंपादनीयमितिसोपपत्तिकमाह ॥ तद्यदिति ॥ यद्यस्मात्पूर्वेआत्मविदःब्रह्मापरो
 क्षज्ञानिनःशिशुमारंविदुर्ज्ञातवंतः । तत्तस्मादाधुनिकाअप्यात्मविदःशिशुमारंविदुःविद्युरितियावदिति । एवंशिशुमारश्रवणादिवि
 धिपरत्वेनमंत्रोयंव्याख्यातः । इदानींब्रह्मविद्याभ्यासांगगायत्रीमंत्रजपांगत्वात्सूर्यातर्गतनारायणश्रवणादिकमपिकार्यमित्यर्थप्रति
 पादकोयंमंत्रइतिभावेनहिरण्मयेपरेकोशइत्येतद्वाचष्टे ॥ रवौस्थितइति ॥ रविमंडलेस्थितइत्यर्थः । अत्ररवावित्यनेनहिरण्म
 येकोशइतिव्याख्यातं । तथाहि । कोशशब्दःपात्रवाची । कोशोऽस्त्रीकुड्मलेपेद्यांपात्रेशब्दादिसंग्रहे । जातिकोशेर्थासंघातेदि
 व्येखद्गपिधानकेइतितस्यनानार्थकत्वावगमात् । ततश्चहिरण्मयेकोशइत्यस्यहिरण्मयेपात्रइत्यर्थः । हिरण्मयपात्रंचसूर्यमंडलं ।
 पात्रंहिरण्मयंसूर्यमंडलंसमुदाहृतमितीशावास्यभाष्योक्तेःस्थितइत्यनेनमंत्रेस्थितमित्यध्याहार्यमितिसूचयति । ज्योतिषांज्योतिरि
 त्येतत्तपतीतिव्याख्यातं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ तत्परावरंब्रह्म परेउत्कृष्टे हिरण्मयेकोशेपात्रे सूर्यमंडलइतियावत् । स्थित
 मितिशेषः । अनेनध्येयःसदासवितृमंडलमध्यवर्तीनारायणइत्यादिगायत्रीमंत्रजपांगध्यानश्लोकोक्तसूर्यमंडलमध्यस्थत्वंसंगृहीतं ।

विरजं निष्कलमिति प्राग्वद्वाक्येयं ॥ शुभ्रमिति ॥ शुभे समीचीने विरिंचेरमत इति शुभ्रं । अनेन सरसि जासनसन्निविष्ट इत्युक्तस्य संग्रहः । शुभैः केयूरादिविभूषणैः रमत इति कृते तु उत्तरार्धोक्तस्य संग्रहः । एवं सूर्योर्गतं ब्रह्मणो ध्येयगुणानुक्त्वा इदानीमुक्तगुणविशिष्टत्वेन ध्यानं कार्यमिति सोपपत्तिकमाह ॥ तद्यदिति ॥ यत्तस्मात् । आत्मविदः प्राचीनाः सूर्योर्गतं तनारायणज्ञानिनः तं विदुः सूर्यमंडलमध्यस्थत्वादिना प्रकारेण ध्यातवन्तस्तस्मादिदानीं तना अपि सूर्यमंडलांर्गतं तनारायणं विदुः लकारव्यत्ययः विद्युः । ध्यायेयुरितियावत् ॥ १२ ॥ प्राक्तत्र तत्र स्रष्टृत्वादिरूपं भगवन्माहात्म्यमुक्तं । इदानीं ज्योतिषां ज्योतिरित्युक्तं विशदयन् बाह्यप्रकाशहेतुत्वरूपं तन्महिमांतरमाह ॥ नतत्रेति ॥ ननु नतत्र सूर्योभातीत्यादिना सूर्यादयो भगवति न प्रकाशं त इत्युच्यते । न च तद्युक्तं । सूर्यादीनां सर्वेषामपि भगवति स्थित्वैव प्रकाशकत्वादित्यतस्तद्व्याचष्टे ॥ सूर्यादय इति ॥ सूर्यचंद्रादय इत्यर्थः । तमित्यनेन तत्रेति निपातः तमित्यर्थ इति सूचितं । भासयंतीत्यनेन भातिभांतीति पदद्वये भाधातुरंतर्णीतण्यर्थ इति सूचितं ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ सूर्यस्तत्र तं प्रागुक्तं भगवंतं । न भाति न भासयति । एवं चंद्रतारकं । द्वंद्वैकवद्भावोऽयं । तं न भासयति । इमा विद्युतः तं न भाति न भासयंति । यदैवं लक्ष्यो जनाद्यंतरे स्थित्वा प्रकाशका अपि सूर्यादयो न भगवंतं प्रकाशयंति तदा हस्तवितस्त्यादि परिमितदेशे प्रकाशको यमग्निः कुतो भगवंतं भासयेदित्यर्थः । तदुक्तं । नतद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावक इति । ननु यथा सूर्यादीनां न भगवत्प्रकाशकत्वं तथा भगवतोऽपि सूर्यादिप्र

उप० । नतत्र सूर्योभाति न चंद्रतारकं न पावकं न इमा विद्युतः तं न भाति न भासयंति । तमेव भांतं नु भाति सर्वतस्तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ १३ ॥

भा० । सूर्यादयस्तं न भासयंति ।

काशकत्वाभावेन महिमातिशयो नोपपद्यत इत्यत आह ॥ तमेवेति ॥ सर्वसूर्यादिकं भांतं भासयंतं भगवंतं अन्वेवानुसृत्यैव तदधीनतयैवेतियावत् । भातिप्रकाशते । अनेन सूर्यादिसर्वतेजसां भगवत्प्रकाशाधीनप्रकाशकत्वमुक्तं । न केवलमेतावत् । किं त्विदं सर्वजगदपि तस्य भगवतो भासा तदधीनभासा तदीयभासा च विभातिप्रकाशते । जगदपि भगवत्प्रकाशप्रकाशयंतं तदधीनसूर्यादिप्रकाशयंचेतियावत् । तदुक्तं । यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते खिलं । यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकमिति । मामकमित्यस्य मदीयं मदीयं तदधीनं चेत्यर्थः ॥ १३ ॥ हृदयं सन्निधाय प्रतिष्ठित इति हृदयस्थत्वोक्त्या हिरण्यमय इति मंत्रे ब्रह्मांडमध्यस्थत्वसूर्यमंडलस्थत्वोक्त्या प्राप्तां परिच्छिन्नत्वशं कां निवारयन्नेव देशतः कालतो गुणतश्च व्यासत्वाद्ब्रह्मैव सर्वोत्तममित्येवं रूपं महामाहात्म्यमाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ अत्रेदं विश्वं ब्रह्मैवेत्यप्यव्याख्याननिरासाय ब्रह्मैवेदं विश्वमित्येतद्व्याचष्टे ॥ इदमिति ॥ विश्वं पूर्णमित्यनेन नायं विश्वशब्दो जगद्वाची । ब्रह्मणो जगदैक्यस्याप्रामाणिकत्वात् प्रमाणविरुद्धत्वाच्च । किंतु विशति सर्वमिति व्युत्पत्त्या पूर्णत्वार्थ इति सूचितं । अत्रोद्देश्यविधेयभावेन प्रत्येकमेवान्वयः । तेन भिन्नान्ये वैतानि वाक्यानीति सूचयितुमिदं वरिष्ठमित्येतद्योजयति ॥ इदमेवेति ॥ वरिष्ठत्वं च न राजादिवदिति भावेनाह ॥ वरिष्ठं सर्वोत्तममिति ॥ वरमित्यनेनैवोत्तमत्वसिद्ध्या इष्टं प्रत्ययेन अतिशयेन वरत्वमुक्तं । तच्च सर्वोत्तमत्वमेवेति भावः । नन्विदं विश्वं ब्रह्मैवेति व्याख्यानं को दोष इत्यत आह ॥ इदं शब्दानामिति ॥ ब्रह्मविषय एवेत्येव शब्देन ननु विश्वविषय इत्युक्तं । तेन विश्वविषयकत्वे

उप० । ब्रह्मैवेदममृतं पुरस्ताद्ब्रह्मपश्चाद्ब्रह्मदक्षिणतश्चोत्तरेण । अधश्चोर्ध्वं च प्रसृतं ब्रह्मैवेदं विश्वमिदं वरिष्ठं ॥ १४ ॥ खं० ४ ॥

भा० । इदं ब्रह्मैव विश्वं पूर्णं । इदमेव वरिष्ठं सर्वोत्तमं । इदं शब्दानां बहुत्वाद्ब्रह्मविषय एव देशं च ।

आथर्व०

॥ ४० ॥

बाधकंसूचितं । यदि ब्रह्मैवेदं विश्वमितीदं शब्दो विश्वविषयः स्यात्तदेतरावपीदं शब्दौ विश्वविषयौ स्यातां सन्नियोगशिष्टानामितिन्यायात् । तथा चेदममृतं मुक्तं विश्वं ब्रह्मैव । इदं विश्वमेव पुरस्तादित्यादि इदं विश्वमेवरिष्ठमिति योजनीयं स्यात् । न चैतद्युक्तं । विश्वस्य सर्वदिग्व्यापकत्वाभावात् सर्वोत्तमत्वाभावाच्च । अतो ब्रह्मविषय एवेदं शब्दः । तत्र च वाक्यभेदेन योजनायां न दोष इति भावः ॥ ततश्चायं मन्त्रार्थः ॥ अमृतं नित्यमुक्तं । इदं ब्रह्मैव । पुरस्तात्प्राच्यां दिशि । पुरस्तात्पूर्वदिश्यपीतिकोशात् । पश्चात्पृथ्व्यां दिशि । दक्षिणतः दक्षिणस्यां दिशि । उत्तरेणोत्तरस्यां दिशि । अधश्चाधो दिशि । ऊर्ध्वं चोर्ध्वं दिशि । प्रसृतं स्थितं । देशतो व्याप्तमिति यावत् । न केवलमेतावत् । किं त्विदं ब्रह्मैव विश्वं पूर्णं कालतो गुणतश्च व्याप्तमिति यावत् । यस्मादेवं तस्मादिदं ब्रह्मैववरिष्ठमिति शयेन वरं सर्वोत्तममिति । तद्युक्तं । देशतः कालतश्चैव गुणतश्च त्रिधा ततिः । सा स मस्ताहरेरेवेत्यादि ॥ १४ ॥ चतुर्थः खंडः ॥ ४ ॥ नन्विदं वरिष्ठमिति ब्रह्मणः सर्वजीवोत्तमत्वं यद्युक्तं । तद्युक्तं । जीवब्रह्मणोरभेदेन तयोर्नीचोच्चभावायोगादित्याशंकानि रासायसोपपत्तिकंतयोर्भेदमाह ॥ द्वा सुपर्णेति ॥ नन्वत्र स्वाद्वृत्तीति जीवस्य स्वादुमात्रभोक्तृत्वमुच्यते । विशेषणविधिः शेषनिषेधंगमयतीति न्यायात् । न च तद्युक्तं । अप्रामाणिकत्वादित्यतो व्याचष्टे ॥ स्वादुवत्सर्वदात्तीति ॥ अनेन स्वादुशब्दो न मुख्यार्थः । किंतु गौण इति सूचितं । न च तद्युक्तं । मुख्ये बाधकाभावादित्यतः प्रतिज्ञापूर्वतदाह ॥ ननु स्वाद्वेवेति ॥ जीवः स्वा

उप० । द्वा सुपर्णासयुजासखायासमानं वृक्षं परिष्वजते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति ॥ १ ॥

भा० । स्वादुवत्सर्वदात्ति । ननु स्वाद्वेव । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वे तन्नो न शयः पितरं न वेदेत्यज्ञानां स्वादुनिषेधात् ।

उमर्जी०

५।१

॥ ४० ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

दुमात्रमतीतिश्रुत्यर्थो न भवतीत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ तस्येदाहुरिति ॥ योऽग्रे सर्वापेक्षयाऽग्रेऽस्ति श्रेष्ठ इति यावत् । तस्येत्तत्
 स्यैव स्वादुपुण्यरूपं पिप्पलं देहाख्याश्वत्थफलं आहुः भोग्यमिति वदन्ति । तदुक्तं । पुण्यमेवामुंगच्छतीति । रसं पिबति कर्मजमिति
 च । यस्तु पितरं न वेद जगज्जनकं भगवंतं न जानाति । अत एव न शतृणां शवान् । तस्य उत्कृष्टं । तत्पुण्यरूपं फलं न भोग्यं न भवतीति
 श्रुत्यर्थः ॥ अज्ञानामिति ॥ जीवानामित्यर्थः । ननु यद्येवमीश्वरस्य पुण्यफलयोगः तर्हि अनश्नन्नन्य इत्युक्तं स्यात् । तत्र भो
 गमात्रनिषेधादित्यतोऽनश्नन्नित्येतद्वाच्ये ॥ जीवाद्यमेव नाश्नातीति ॥ जीवभोग्यमसारं पुण्यफलं सर्वपापफलं च नाश्नातीत्य
 नश्नन्नित्यस्यार्थः । तेनेश्वरस्य पुण्यफलसारभोक्तृत्वाज्जीवभोग्यासारपुण्यभोगाभिप्रायेण पुण्यभोगाभावांगीकारेऽपि नानुपपत्ति
 रिति भावः । सर्वथा शनाभाव एवार्थः किं न स्यादित्यत आह ॥ ननु नाश्नात्येवेति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ तस्येदाहुरिति ॥ नन्वेवं
 तर्हि अनश्नन्नित्येतस्येदिति च श्रुत्योर्विरोध इत्यत आह ॥ स्वातंत्र्येणैवेति ॥ दुःखाभोगादभोक्तेत्यनेनानश्नन्नित्येतद्वाख्यातं ।
 स्वातंत्र्येणैव भोक्तृत्वाद्भोक्ताचेत्यनेन तु तस्येदाहुरिति वाक्यं व्याख्यातं । स्वातंत्र्येणैवेति विशेषणेनेदं सूचयति । जीवो भगवांश्च पु
 ण्यफलभोक्ता तथापि जीवो भगवदधीनतया भोक्ता । जीवस्त्वसारभोक्तेत्यभिप्राह्यं । तेन तत्र तत्र जीवस्य पुण्यफलभोक्तृत्वोक्तावपि
 तन्नोन्नत इति श्रुतौ पुण्यफलनिषेधेऽपि विरोध इति ज्ञातव्यं ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ द्वासुपर्णेत्यत्र सुपांसुलुगित्यादिना द्विवच

भा० । जीवाद्य(घ)मेव नाश्नाति भगवाननुनाश्नात्येव । तस्येदाहुः पिप्पलं स्वाद्वित्युक्तत्वात् । स्वातंत्र्येणैव भोक्तृत्वाद्दुःखाभोगाच्च सर्वदा । अभोक्ता चैव भोक्ता च भगवा
 न्विष्णुर्व्यय इति च तत्त्वसारे ।

नस्यडादेशः । सयुजासखायेत्यत्रत्वाकारादेशः । अन्यथाडित्वाट्टिलोपापत्तेरितिध्येयं । सयुजासयुजौसंयुक्तौसदावियोगरहितौ । सखायाउपकार्योपकारकभावेनसखायौ । सुपर्णासुपर्णौसुपर्णसदृशौ । द्वाद्वाजीवेशौ । समानंएकंवृक्षंदेहाख्याश्वत्थवृक्षं । परिष्वजातेआलिलिंगतुः । तयोःसुपर्णयोर्मध्ये । अन्यःएकः । भिन्नार्थकत्वेअन्यारादितिपंचमीप्रसंगात् । जीवइतियावत् । पिप्पलंअश्वत्थफलरूपंदेहजनितकर्मफलं । स्वादुस्वादुवत् सर्वदाअस्ति । अस्वाद्वेवस्वादुत्वेनात्तीतियावत् । यथोक्तंभागवततात्पर्ये । स्वादोरदनवच्चत्तिजीवोस्वाद्वपियत्सदा । अनारतंपारवश्यात्स्वाद्वत्तीतिततःश्रुतिरिति । अन्यईश्वरःअनश्नन्पुण्यफलमध्येअसारभागंपापफलंचेतेशेषः । अभिचाकशीति । पुनःपुनरतिशयेनवाप्रकाशते । नतुस्वस्थित्यैतदपेक्षते । अभिपूर्वस्य कशगतिशासनयोरितिधातोर्यङ्लुक्सितिरूपमेतत् । अनेकार्थत्वाद्वातूनांप्रकाशार्थकत्वमपीतिबोध्यं ॥ १ ॥ ननुयदुक्तंपिप्पलं स्वाद्वत्तीतिजीवस्यास्वादुभोक्तृत्वं तदयुक्तं । ईश्वरसन्निधानसामर्थ्येनास्वादुभोगस्यैवायोगादित्याशंकापरिहारायईश्वरस्यजीवबंधकत्वाज्जीवस्यास्वादुभोगोपपत्तेरितिभावेनभगवतोबंधकत्वंवदंस्तस्यमोचकत्वरूपमहिमांतरमप्याह ॥ समानइति ॥ अत्रानीशत्वभावनयाइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायअनीशयेत्यस्यार्थमन्वयंचप्रतिपादयत्प्रमाणमेवपठति ॥ नास्तीशइति ॥ अनीशयेत्यस्यविशेष्यंदर्शयति ॥ हरेर्मतिरिति ॥ शक्तिरित्यर्थः । अविभिन्नापिसेच्छादिभेदैरपिविभाव्यतइतिसूत्रभाष्योक्तस्मृतौ

उप० । समानेवृक्षेपुरुषोनिमग्नोऽ(अ)नीशयाशोचतिमुह्यमानः । जुष्टंयदापश्यत्यन्यमीशमस्यमहिमानमितिवीतशोकः ॥ २ ॥

भा० । नास्तीशोस्यायतोन्योहिततोऽनीशाहरेर्मतिः । तयामुह्यतिजीवः

ईश्वरशक्तेरिच्छामतिरित्यादिशब्दवाच्यत्वाभिधानात् । तेन लोकचित्तस्यबंधनं ॥ स्वसामर्थ्येनदेव्याचकुरुतेसमहेश्वरइतिगीताभाष्योक्तस्मृतौईश्वरशक्तेर्बंधकत्वाभिधानेपिनविरोधः । एवंयत्रेश्वरेच्छायाःबंधकत्वमुच्यतेतत्रापीच्छापदेनशक्तिग्रहणे नविरोधइतिबोध्यं । जुष्टंयदेत्युत्तरार्धतात्पर्यमुक्तं ॥ तमन्यंज्ञात्वेति ॥ ननुजीवब्रह्मणोरभेदात्ब्रह्मणोजीवान्यत्वज्ञानंमिथ्याज्ञानमेव । अतःकथंतन्मोक्षजनकस्यादित्यतआह ॥ जीवादन्यइति ॥ यतोयमीश्वरःस्वतंत्रःस्वसत्तादौपरानपेक्षः । तत्कुतइत्यत उक्तं । पुरुषोत्तमइतिहेतुगर्भविशेषणं । क्षराक्षरपुरुषोत्तमत्वादित्यर्थः । एतच्चप्रथितःपुरुषोत्तमइतिगीतासिद्धमितिसूचयितुंपुरुषोत्तमपदप्रयोगः । एवंक्षराक्षरपुरुषांतर्भूतत्वाज्जीवोस्वतंत्रइत्यपिग्राह्यं । अतोविरुद्धधर्माधिकरणत्वादयमीशोजीवादन्यइति योज्यं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ पुरुषोजीवःसमानेएकस्मिन्वृक्षेदेहे । निमग्नःस्थितोपि । अनेनमोहाभावप्रसंजकमुक्तं । अनीशयाअविद्यमानःहरेरन्यईशोयस्याःसाअनीशा तयाभगवन्मत्याहरेःशक्त्या । मुह्यमानःदेहादौममतादिमोहयुक्तःसन् । सेवति दुःखमनुभवति । नन्वेवंतर्हीश्वरशक्तेर्नित्यत्वात्कदाचिदुःखभोगनिवृत्तिर्नस्यादित्यतआह ॥ जुष्टमिति ॥ अयंपुरुषः जुष्टं सर्वसेव्यं । जुष्टीप्रीतिसेवनयोरितिधातुव्याख्यानात् । ईशंविष्णुं । अन्यंजीवात्यदापश्यति । इति तदेतत्सत्यमित्याद्युक्तप्रकारेणाखिलकर्मारध्यत्वरूपजगत्स्रष्टृत्वादिरूपंच । अस्यईशस्यमहिमानंचयदापश्यति तदावीतशोकः अशेषानिष्टनिवृत्तिरूपमुक्तियुक्तोभवतीति । तथाचबंधकेश्वरशक्तेर्नित्यत्वेपिभगवदपरोक्षज्ञानरूपोत्तेजकलाभेदुःखनिवृत्तिःस्यादेवेतिभावः ॥ २ ॥

भा० । तमन्यंज्ञात्वाविमुच्यते । जीवादन्यःस्वतंत्रोयंयतोतःपुरुषोत्तमइतिब्रह्मसारे ।

आथर्व०

॥ ४२ ॥

क्षीयंतेचास्यकर्माणीतिपूर्वमंत्रेभगवदपरोक्षज्ञानेनानिष्टकर्मनिवृत्तिरुक्ता । तांविशदयन्नेवअपरोक्षज्ञानाव्यवहितोत्तरक्षणभाविफलान्तरमप्याह ॥ यदेति ॥ अत्रपुण्यपापेविधूयेतिसर्वपुण्यस्यज्ञाननाशत्वमुच्यते । सामान्येनपुण्यग्रहणात् । तदयुक्तं।प्रारब्धस्यभोगैकनाशयत्वादकाम्यपुण्यस्यज्ञानजनकत्वाच्चेत्यतःपुण्यंविशिनष्टि॥पुण्यंचानिष्टमिति॥चशब्दादप्रारब्धमपिसमुच्चीयते । अयमाशयः।पुण्यंद्विविधं।काम्यमकाम्यंचेति।तत्राकाम्यंअपरोक्षज्ञानजननोपक्षीणं।काम्यमपिद्विविधं।प्रारब्धमप्रारब्धंचेति।तत्रेष्टस्यनज्ञानेननाशः । किंतुभोगेन । इष्टनाशस्यापुरुषार्थत्वात् । अन्यथास्वोदयाफलदंज्ञानमितिस्मृतिविरोधात् । अतःपरिशेषात्अप्रारब्धमनभीष्टंचपुण्यंज्ञानेनविनश्यतीतिपर्यवस्यति । तदुक्तं । अनभीष्टमनारब्धंपुण्यमप्यस्यनश्यति । किमुपापंपरंब्रह्मज्ञानिनोनात्रसंशयइति ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ पश्यतीतिपश्योद्रष्टा जीवइतियावत् । पाघ्राध्माधेदृशःशइतिसूत्रेणदृशधातोःकर्तरिशप्रत्यये पाघ्राध्मास्थान्नादाण्दृश्यतीतिसूत्रेणपश्यादेशेशब्बिकरणेपररूपेचसतिपश्यइतिरूपंबोध्यं । यदारुक्मवर्णंहेमवर्णविग्रहं रूपोपन्यासाच्चेतिसूत्रात् । युजिरुचितिजांकुश्चेत्युणादिसूत्रेणरुचेर्मकप्रत्ययेकुत्वेचरुक्ममितिभवतीत्युज्वलदत्तादयः । अन्येतुचशब्दाद्भुजेरपिमकप्रत्ययेकुत्वेचरुक्ममितिभवतीत्याहुः । अत्रचाध्यापकपाठानुसारेणव्यवस्थाज्ञेया । ब्रह्मयोनिं हिरण्यगर्भकारणं । कर्तारं जगत्कर्तारं । ईशं विष्णुं । पश्यते । कर्तरिकर्मव्यतिहारइत्यात्मनेपदी । कर्मव्यतिहारोनामपरस्परकरणं

उप० । यदापश्यःपश्यतेरुक्मवर्णकर्तारमीशंपुरुषंब्रह्मयोनिं । तदाविद्वान्पुण्यपापेविधूयनिरंजनःपरमंसाम्यमुपैति ॥ ३ ॥

भा० । पुण्यंचानिष्टंविधूय ।

उमर्जी०

५।३

॥ ४२ ॥

SGDF

योग्यकरणंचेतिव्याख्यानात् । ततश्चयोग्यं पश्यतीत्यर्थः । तदाविद्वान् अपरोक्षज्ञानी पुण्यपापेविधूयनिरंजनोभवतीतियोज्यं । अत्रपुण्यपदेन अप्रारब्धमनभीष्टंचपुण्यं विवक्षितं । पापपदेन अप्रारब्धपापमभिमतं । विधूननंचनाशः । निरंजनइत्यस्यज्ञानोत्तरानिष्टकर्मश्लेषरहितइत्यर्थः । तदुक्तं । तत्रटीकायां । निरंजनो निर्लेपइति । एवंविद्वान् । परममाविर्भूतं । साम्यं स्वरूपसुखेन विष्णुसाम्यमुपैतीतियोज्यं । एवंचज्ञानेनाविद्यायादग्धायां अशेषानिष्टनिवृत्तिर्भवति । बहुतरंचस्वरूपसुखमभिव्यज्यतइतिप्रमेयदीपिकोक्तज्ञानपूर्वोत्तराप्रारब्धाशेषानिष्टभोगाभावः बहुतरस्वरूपसुखाभिव्यक्तिश्चेतिफलद्वयं ज्ञानेनस्वाव्यवहितोत्तरक्षणएव भवतीत्यनेनमंत्रेणोच्यतइतिध्येयं ॥ ३ ॥ पूर्वमंत्रेब्रह्मापरोक्षज्ञानेनसंचितागामिकर्मणांनाशाश्लेषावुक्तौ । प्रारब्धकर्मणांतुभोगेनैवक्षयः । यथोक्तं । भोगेनत्वितरेक्षपयित्वेति । प्रारब्धभोगकालेचज्ञानीस्वविहितकर्मादिकंकरोतीत्याह ॥ प्राणो ह्येषइति ॥ अत्रक्रियावानित्यावर्तनीयं । तथाचक्रियावान्कर्मवान् । प्रारब्धकर्मवानितित्यावत् । विद्वानपरोक्षज्ञानी । एषः प्रकृतो हरिरेव । सर्वभूतैः इंद्राद्यभिमानिसर्वदेवैः । प्राणः प्रकृष्टचेष्टकः सन्विभाति । सर्वजीवदेहेषु प्रकाशते । अतोनाहंस्वतंत्रकर्ता किंतु हरिरेवेति विजानन्सन् । अतिवादी अहमेवकर्तेत्याद्यतिवादयुक्तो न भवते । व्यत्ययेनात्मनेपदं । न भवति । किंत्वात्मक्रीडः आत्मनो भगवतः क्रीडा सृष्ट्यादिक्रीडाध्येयत्वेन यस्य स आत्मक्रीडः । सृष्ट्यादिकर्तृत्वेन भगवद्भ्यानवान् भवतीतित्यावत् । एवंज्ञानी संप्रज्ञातसमाधियुक्तो भवतीत्युक्त्वा कदाचिदसंप्रज्ञातसमाधियुक्तोपि भवतीत्याह ॥ आत्मरतिरिति ॥ आत्मदर्शननिमित्तारतिः स्वरूपसुखं

उप० । प्राणो ह्येष सर्वभूतैर्विभाति विजानन्विद्वान् भवतेनातिवादी । आत्मक्रीडात्मरतिः क्रियावानेष ब्रह्मविदां वरिष्ठः ॥ ४ ॥

आथर्व०
॥ ४३ ॥

उमर्जी०
५।५

यस्यसःआत्मरतिः असंप्रज्ञातसमाधियुक्तोभवतीत्यर्थः। बाह्यार्थानुसंधानंयत्रनास्तिसएवासंप्रज्ञातसमाधिः। इतरस्तुसंप्रज्ञातसमाधिरिति विवेकः। यदात्वसंप्रज्ञातसमाधिर्नास्तितदासत्कर्माणिकरोतीत्याह ॥ क्रियावानिति ॥ भगवत्पूजात्मककर्मकर्तृत्वार्थः। नकेवलमेतावत्। किंतुभागवतशास्त्रव्याख्यानादिकर्माणिकरोतीत्याह ॥ एषब्रह्मविदांवरिष्ठइति ॥ एषःब्रह्मापरोक्षज्ञानी ब्रह्मविदांस्वावरब्रह्मज्ञानिनां। वरिष्ठःउपदेशकतयाअतिशयेनवरः सच्छास्त्रोपदेष्टाभवतीत्यर्थः॥४॥ एवंज्ञानिभिरपिकर्मादिकमनुष्ठीयतइत्युक्तं। तथानुष्ठानंलोकसंग्रहार्थमेवनतुफलार्थमितिमतनिरासायइदानींतत्फलमाह ॥ सत्येनेति ॥ अत्रनित्यमित्यस्य सत्येनेत्यादिनान्वयः। सत्येन। यत्सतांहितमत्यंततत्सत्यमितिकीर्तितमित्युक्तसत्यवचनेन। तपसा देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनमित्याद्युक्तत्रिविधतपसा। सम्यग्ज्ञानेन परिपक्वापरोक्षज्ञानेनच। ब्रह्मचर्येण। श्रवणादिरूपवेदाभ्यासेनच। आत्मास्वरूपभूतः। एषः तेयेशतमानुषाआनंदाइत्यादिप्रमाणप्रमितःपूर्णानंदः। लभ्यःप्राप्यः। ज्ञानोत्तरंकृतनिष्कामकर्मणाश्रवणादिनाअपरोक्षज्ञानेनच यावत्स्वरूपानंदाविर्भावोभवतीत्यर्थः। एतच्चप्रमाणसिद्धमितिसूचयितुंहीत्युक्तं। तदुक्तं। सर्वदुःखनिवृत्तिश्चज्ञानिनोनिश्चितैव हि। उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचित्रतेति। ध्यानेनापरोक्षज्ञानंभवतीत्युक्तं। तस्यध्यानस्यसहकारिजातंवदन्नेवापरोक्षज्ञानंयदधिष्ठानेभवतितदपिसूचयति ॥ सत्येनेति ॥ क्षीणदोषाःयतयः श्रवणाद्यनुकूलप्रयत्नवतः अंतःशरीरेशरीरमध्ये। यंपश्यंति। सएषःज्योतिर्मयःप्रचुरप्रकाशः शुभ्रःशुद्धःजडामिश्रः आत्माभगवान्। सत्येनसत्यवचनेन। तपसाकायिकवाचिकमानस

॥ ४३ ॥

उप०। सत्येनलभ्यस्तपसाद्येषआत्मासम्यग्ज्ञानेनब्रह्मचर्येणनित्यं। अंतःशरीरेज्योतिर्मयोहिशुभ्रोयंपश्यंतियतयःक्षीणदोषाः॥ ५ ॥

भेदान्निविधेनतपसा। सम्यग्ज्ञानेनमाहात्म्यज्ञानेन। तत्सहितस्नेहरूपभक्त्येतियावत्। नित्यंब्रह्मचर्येणगुह्येंद्रियनियमनेन। यद्यपितपोग्रहणेनैवलब्धमेतत्। ब्रह्मचर्यमहिंसाचशारीरंतपउच्यतइत्युक्तेः। तथापिकुरुपांडवन्यायेनविशेषद्योतनार्थंपृथगुक्तिः। एवंसत्येनेत्यादावपिद्रष्टव्यं। लभ्यःसाक्षात्कर्तव्यइत्यर्थः। अत्रअंतःशरीरइत्यनेनदेहमध्येब्रह्मदर्शनंभवतीतिसूचितं। क्षीणदोषाइत्यादिनातुरागद्वेषाद्यभावः। श्रवणादिकंनित्यनैमित्तिकंकर्मानुष्ठानंभक्त्यादिकंचसाक्षात्कारेजननीयेध्यानस्यसहकारीतिसूचितमितिज्ञातव्यं॥ ५ ॥ फलाध्यायोक्तोमोक्षश्चतुर्विधः। कर्मक्षयः चरमदेहक्षयः मार्गो भोगश्चेति। तत्रक्षीयंतेचास्यकर्माणीत्यादिनाअपरोक्षज्ञानस्यकर्मक्षयफलकत्वमुक्तं। चरमदेहक्षयस्तुदेवानांस्वोत्तमप्रवेशेनभवतीतिवेदांतविज्ञानेतिमंत्रेसूचयिष्यते। देवव्यतिरिक्तज्ञानिनांतुविशिष्टोत्क्रमेणनचरमदेहक्षयोभवतीति तंनमस्यंत्येताःसूर्यस्यरश्मयइतिमंत्रेऽभिहितं। यथाचैतत्तथास्माभिर्व्याख्यातं। मार्गोपिद्विविधः। गरुडशेषमार्गोर्चिरादिमार्गश्चेति। तत्राद्योवेदांतविज्ञानइत्यत्रसूचयिष्यते। द्वितीयेनमार्गेणपरब्रह्मप्राप्तिवक्तुमुत्तरोमंत्रः। तत्रज्ञानिनिस्त्रिविधाः। संतस्तुत्रिविधाज्ञेयाउत्तमाधममध्यमाः। उत्तमादेवतास्तत्रकृष्याद्यामध्यमामताः। अधमामानुषोत्कृष्टास्तेचापित्रिविधामताइत्युक्तेः। तत्राप्रतीकालंबनाउत्तमाः। व्याप्तदर्शित्वात्। तेषामध्येदेवव्यतिरिक्तानामुत्तमानामर्चिरादिमार्गेणगम्यंदर्शयति॥ सत्यमेवंजयतीति॥ तत्रान्यथाप्रती

उप०। सत्यमेवंजयतिनानृतंसत्येनपथाविततोदेवयानः। येनाक्रमंत्यृषयोह्यासकामायत्रतत्सत्यस्यपरमंनिधानं॥ ६ ॥

आथर्व०

॥ ४४ ॥

तिनिरासायसत्यानृतशब्दार्थप्रदर्शकं यत्र सत्यस्य परमं निधानमित्येतद्वाख्यानरूपं च प्रमाणं पठति ॥ सत्यो हीति ॥ विष्णुनामको
प्यपभ्रष्टदेवोऽस्ति । तस्यापि ब्रह्मादिवद्यज्ञभागभोक्तृत्वात् । यज्ञभागभोक्तृणां चापभ्रष्टतदितरभेदेन द्वैविध्यस्यान्यत्रोक्तत्वात्तद्व्या
वृत्त्यर्थं भगवानित्युक्तं । विशेष्यावधारणार्थं विष्णुरित्युक्तमित्याहुः । निधानमिति । निधीयते अत्र इत्यधिकरणे ल्युट् सन्निधानाधि
करणमित्यर्थः । अत्र मंत्रे सत्यमित्येतत् वैकुण्ठलोकस्थमिति विशेषणीयं । यत्र तत्सत्यस्येति वाक्यशेषानुरोधात् । एवमित्यस्य भग
वज्ज्ञानेनेत्यर्थः । ऋषय इत्येवोक्ते मध्यमज्ञानिनामृषीणां प्रतीतिः स्यात्तन्निवृत्त्यर्थं आप्तकामा इत्युक्तं । काम्यत इति कामः । महाज्ञा
नं । तल्लक्षणं नित्यशोभगवद्रूपस्यापरोक्षेण दर्शनं । मुहूर्तमात्रज्ञानं स्यान्महाज्ञानं ततोधिकमित्यन्यत्रोक्तं । तथा चाप्तकामाः आप्तः
काम्यो महाज्ञानयैस्ते आप्तकामाः । मध्यमज्ञानिनस्तु ऋषयोनमहाज्ञानवन्तः । किंतूक्तलक्षणकज्ञानवन्त एव । ब्रह्मलोकगंतृत्वात् ।
तस्य चोक्तलक्षणज्ञानसाध्यत्वात् । यथोक्तं । ज्ञानेन ब्रह्मलोकः स्यादिति । तावत्येवोक्ते देवानां प्रतीतिः स्यात् तदर्थं ऋषय इत्युक्तं ।
अप्रतीकादेवता हि ऋषीणां शतमेव च । राज्ञां च शतमुद्दिष्टं गंधर्वाणां शतं तथा । एते धिकारिणो व्याप्तदर्शिनो न्येन तु क्वचिदिति प्रमा
णोक्ताः प्रत्येकं शतसंख्याकऋषि राज गंधर्वाः ऋषिपदेनोपलक्षणया ग्राह्याः । तेषां चास्त्येवात्रोच्यमानं वैकुण्ठस्थविष्णुगंतृत्वं । महा
ज्ञानाद्धरेर्गतिरिति । अप्रतीकाश्रया ये हितेयांति हरिमेव त्विति च ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ यत्र लोके सत्यस्य विष्णोः परमं निधानं
प्राकट्येन सन्निधानं तत् वैकुण्ठलोकं । तत्स्थं परं ब्रह्मेति यावत् । आप्तकामाः आप्तमहाज्ञानाः ऋषयः प्रत्येकं शतसंख्याकाः ऋषि राज गं

भा० । सत्यो हि भगवान्विष्णुः सद्गुणत्वात् प्रकीर्तितः । असुरास्तद्विरुद्धत्वादनृताः परिकीर्तिताः । तस्य विष्णोर्निधानं तु वैकुण्ठलोक उत्तम इति च ।

उमर्जी०

५।६

॥ ४४ ॥

SGDF

धर्माः । येनदेवयानेनपथाआक्रमंतिगच्छंतिसदेवयानःदेवयानसंज्ञिकाःपंथाअर्चिरादिमार्गोयेनसत्येनविततःस्वप्राप्त्यर्थनिर्मितः
तंसत्यंविष्णुं । वैकुण्ठलोकस्थमितिशेषः । तेनन चतुर्थपादोक्तवैयर्थ्यं । देवयानेनेतिशेषः । प्रकृतत्वात् । एवं भगवदपरोक्षज्ञाने
न जयतिप्राप्नोति । आधुनिकोप्यप्रतीकालंबनइतिशेषः । नत्वनृतमसुरंप्राप्नोतीति । ज्ञानस्यनानिष्टफलकत्वमितिदर्शयितुमिद
मुक्तं । विष्णुनामकापभ्रष्टदेवव्यावृत्त्यर्थमिदमुक्तमित्यप्याहुः । अत्रदेवयाननामकार्चिरादिमार्गेणभगवंतंप्राप्नोतीत्यर्थेमानमुच्य
ते । उत्क्रांतस्तुशरीरात्स्वाङ्गच्छत्यर्चिषमेवतु । ततोहिवायोःपुत्रंचयोसौनाम्नातिवाहिकः । ततोहःपूर्वपक्षंचाप्युदक्संवत्सरंतथा ।
तदितंवरुणंचैवप्रजापंसूर्यमेवच । सोमंवैश्वानरंचेंद्रंभुवंदेवींदिवंतथा । ततोवायुंपरंप्राप्यतेनैतिपुरुषोत्तममिति ॥ ६ ॥ ननुसत्यमे
वमित्यत्रब्रह्मापरोक्षज्ञानेनपरब्रह्मप्राप्तिरुक्ता । संप्राप्यैनमितिब्रह्ममाणमंत्रेचकार्यब्रह्मप्राप्तिरुच्यते । ग्रंथांतरेचमहरादिलोकप्रा
प्तिः । तत्कथं । अपरोक्षज्ञानस्यावैचित्र्येणतत्कार्यवैचित्र्यायोगात् इत्याशंक्यअपरोक्षज्ञानमपिविषयभेदाद्विचित्रमेव अतोक्त
दोषइतिभावेनविषयभेदवदन्नेवमोक्षहेत्वपरोक्षज्ञानविषयमप्याह ॥ बृहच्चेति ॥ अत्रसुदूरेतदिहांतिकेचेत्येतद्विरुद्धमित्यतस्तद्व्या
चष्टे ॥ सर्वगत्वादिति ॥ ततश्चदूरेअंतिकेचेत्यनेनसर्वगतमित्युच्यते । अतोनाविरोधइतिभावः । बृहच्चेतिमंत्रे परिपश्यं
तिधीराः आनंदरूपंपश्यति रुग्मवर्णकर्तारमित्याद्युक्तविशेषणसमुच्चयार्थश्चशब्दः । एवमग्रेपि । ननुपरममहत्त्व मध्यममह

उप० । बृहच्चतद्विव्यमर्च्यरूपंसूक्ष्माच्चतत्सूक्ष्मतरंविभाति । दूरात्सुदूरेतदिहांतिकेचपश्यत्स्वहैवनिहितंगुहायां ॥ ७ ॥

भा० । सर्वगत्वात्तदूरेतिकेच ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

त्त्व परमाणुत्वानि कथमेकस्यैवब्रह्मण उच्यंते विरोधादित्याशंक्याचिंत्यशक्तिबलेनोक्तपरिमाणत्रययोगित्वान्नविरोधइतिभावेनोक्तं अचिंत्यरूपमिति । अचिंत्यरूपं शक्तिर्यस्य तत् अचिंत्यरूपमित्यर्थः ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ अचिंत्यरूपं दिव्यमलौकिकं । बृहत्तममपरिमाणोपेतं । परममहच्चस्योत्तरत्रवक्ष्यमाणत्वात्तदग्रहः । चशब्दात् आनंदरूपत्वादिपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं । तदेवं रूपं परंब्रह्म । विभातिप्रकाशते । मनुष्योत्तमानामिति शेषः । तेषामेव मानुषा एव बहिः प्रकाशा इत्यत्र दृष्ट्यैव ह्यवताराणामिति स्मृत्यनुसारेणावतारदर्शित्वरूपबहिः प्रकाशत्वाभिधानादिति । सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं । चशब्दात् पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं च । तत् बिंबरूपं ब्रह्मेति यावत् । विभातिप्रकाशते । ऋष्याद्यधिकारिणामिति शेषः । ऋषयोऽंतः प्रकाशा इति तेषामेव बिंबदर्शित्वाव्यतिरिक्तां दर्शितोक्त्या ऋष्यादिमध्यमाधिकारिणामंतर्दर्शित्वमवगम्यते । तेन ऋषिपदं मध्यमाधिकारिणामुपलक्षणं । अतः ऋषय इति श्रुत्या सिद्धिरिति । दूरात्सुदूरे अत्यंतदूरे । इह मध्ये अंतिके च स्थितं । सर्वगतमिति यावत् । चशब्दात् पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टं च । तत् व्याप्तं ब्रह्म विभाति । अप्रतीकालंबनानामिति शेषः । अप्रतीकालंबनस्वरूपं तेषां व्याप्तब्रह्मरूपदर्शनं च अप्रतीकादेव ताहीत्यादि स्मृतिसिद्धं । साच स्मृतिः पूर्वमंत्रव्याख्यानावसरे उदाहृतेति । एवमुक्तममध्यमाधमाधिकारिणामपरोक्षज्ञानविषयादर्शिताः । इदानीं तेषां सर्वेषामपिकालांतरे जायमानं यद्ब्रह्मापरोक्षज्ञानं तद्विषयमाह ॥ पश्यत्स्विति ॥ सर्वेषु ज्ञानिषु स्वस्वयोग्यं रूपं श्यत्सु सत्स्वेव इह स्वदेहे । गुहायां हृदयगुहायां निहितं स्वबिंबरूपमिति शेषः ॥ विभातीति ॥ सर्वेषां ज्ञानिनां स्वबिंबरूपदर्शनं च न सामान्यादप्युपलब्धेरिति सूत्रखंडसिद्धं । तत्त्वप्रकाशिकायां न भगवद्रूपाणां साम्येन सामान्यतो दर्शनेन सर्वेषां मुक्तिः । किं नाम स्वदर्शनादेवेति तत्

स्य व्याख्यातत्वादिति । अत्र ज्ञानिनां वैचित्र्यमेवोक्तं न त्वस्य ज्ञानिनोऽनेन ज्ञानेनैतल्लोकप्राप्तिरिति । तन्मानांतरेण ज्ञातव्यं । तथा हि । महारादिवैकुण्ठांताः लोकास्तावज्ज्ञानप्राप्त्याः । ईयुस्त्रीन्कर्मणालोकान् ज्ञानेनैव तदुत्तरानिति स्मृतेः । तत्राप्रतीकालंबनानां व्याप्तभगवद्रूपदर्शनेन वैकुण्ठस्थब्रह्मप्राप्तिः । अप्रतीकाश्रयायेहितेयांति हरिमेव त्विति स्मृतेः । ऋष्यादिमध्यमाधिकारिणस्तु बिंबरूपब्रह्मदर्शनेन हिरण्यगर्भलोकेयांति । स्वदेहे ब्रह्मदृष्ट्वैव गच्छेद्ब्रह्मसलोकतामित्युक्तेः । अधमाधिकारिणो मनुष्योत्तमास्त्रिविधाः । अधमामानुषश्रेष्ठास्ते चापि त्रिविधमता इत्युक्तेः । त्रिविधानां तेषामवतारदर्शनमपि त्रिविधं । पादयोगो योगस्तपश्चेति । तेन त्रिविधेन अवतारदर्शनेन तेषां महारादिलोकप्राप्तिः । पादयोगान्महर्लोको जनलोकस्तु योगतः । तपस्तु तपोलोकः प्राप्य तेनान्यथा कचिदिति स्मृतेः । त्रिविधानामपि तेषामधिकारिणां स्वबिंबदर्शनेन मोक्षो भवति । समोपि भगवान् स्वबिंबदर्शन एवैनं मोचयतीति श्रुतेः । स्वबिंबदर्शन एवेत्यवधारणेन सर्वेषामपि बिंबदर्शनादेव मोक्ष इत्यवगम्यते । एतेनाशेषानिष्टनिवृत्तिसहितास्वरूपेण व्यवस्थितिरेव मोक्षः । मुक्तिर्हित्वान्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थिति रित्युक्तेः । तेन न विचित्रो मोक्षः । निवृत्तौ वा स्वरूपेण व्यवस्थितौ वा वैचित्र्याभावात् अपरोक्षज्ञानानितु विचित्राणीत्युपपादितं । अतस्तैर्ज्ञानैरविचित्रो मोक्षः कथं स्यात् । सामग्रीवैचित्र्ये कार्यवैचित्र्यनियमादिति निरस्तं । उक्तैर्विचित्रैर्ज्ञानैर्वैकुण्ठादिप्राप्तिरूपविचित्रफलं भवति । अत्र विचित्रेण स्वबिंबदर्शनेन विचित्रो मोक्षो भवतीत्युक्तत्वात् । अतएव सूत्रभाष्ये सामान्यदर्शनाल्लोकामुक्तियोग्यात्मदर्शनादित्युक्तं । तदिदं बिंबदर्शनं हिरण्यगर्भोपदेशजन्यं । स एतस्माज्जीवधनात्परात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षत इति श्रुतेः । तत्त्वप्रकाशिकायां जीवधनादित्यस्य जीवोत्तमहिरण्यगर्भोपदेशादिति व्याख्यातत्वेन प्रकृत

आथर्व०

॥ ४६ ॥

सिद्धिः । किंचस्वबिंबदर्शनस्यब्रह्मोपदेशजन्यत्वंमोक्षजनकत्वंच तमक्रतुःपश्यतिवीतशोकोधातुःप्रसादान्महिमानमात्मनइति
काठकश्रुतिसिद्धं । तस्यायमर्थः । अकारोब्रह्मवाची । अःइतिब्रह्मेतिश्रुतेः । क्रतुशब्दोज्ञानवाची । क्रतुर्मतिर्मनीषेत्युक्तेः । अ
विषयःक्रतुर्यस्येतिबहुव्रीहिः । धातुःप्रसादादित्यत्रप्रसादपूर्वकोपदेशादित्यर्थः । उपदेशोब्रह्मणस्तुसर्वेषामेवमुक्तयइतिब्रह्मोपदे
शस्योक्तत्वात् । तथाचअक्रतुःब्रह्मापरोक्षज्ञानी । धातुर्हिरण्यगर्भस्य प्रसादात्तत्पूर्वकोपदेशात् । तंआत्मास्यजंतोर्निहितोगुहा
यामितिपूर्वोक्तस्वबिंबरूपंभगवंतंपश्यति । तेनदर्शनेनवीतशोकःअशेषानिष्टनिवृत्तिमान्भवतीति । चतुर्मुखप्रसादजन्यबिंबदर्शनं
चक्रुषीणांबिंबदर्शनवत्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरत्वप्रकारकंनभवति । किंतुजीवापेक्षयामहत्तरगुणपरिमाणयुक्तत्वप्रकारकमितिदर्शयितुंआ
त्मनोमहिमानमित्युक्तं । अस्यतमित्यनेनान्वयः । आत्मशब्दोजीवार्थः । महिमन्शब्दश्चाश्वकर्णादिशब्दवद्ब्रूयामहत्तरगुणपरि
माणयुक्तार्थवाची । काठकभाष्येजीवाद्गुणपरोमाणंयस्माद्विष्णोर्महत्तरं ॥ तस्माज्जीवात्समहिमाविष्णुरित्युच्यतेबुधैरितिमहिम
न्शब्दार्थस्योक्तत्वात् । तथाचात्मनोजीवात्महिमानंमहत्तरगुणपरिमाणयुक्तंतुबिंबरूपंविष्णुंपश्यतीतियोजना । एतेनक्रुष्या
दिमध्यमाधिकारिणांसूक्ष्मतरत्वप्रकारकबिंबदर्शनसद्भावेप्युक्तबिंबदर्शनाभावात् । चतुर्मुखप्रसादजन्यमुक्तस्वबिंबदर्शनंमोक्षा
र्थमावश्यकमेव । तेनसर्वाधिकारिणांस्वबिंबदर्शनादेवमोक्षइतियदुक्तंतद्युक्तमेवेति ॥ ७ ॥ यदपरोक्षज्ञानंकर्मक्षयादिसाधनमु
क्तंतदपरोक्षज्ञानंप्रतिभगवत्प्रसादएवमुख्यहेतुः । प्राक् तद्विज्ञानेनपरिपश्यंतीत्यत्रतत्कारणत्वेनोक्तध्यानंतन्निमित्तमात्रमितिभा

उमर्जी०

५।८

॥ ४६ ॥

वेनाह ॥ नचक्षुषेति ॥ नान्यैर्देवैरित्यत्रगृह्यतइत्यस्यअनुकर्षेअन्यदेवकर्तृकविष्णुकर्मकज्ञानाभावःप्रतीयते । तत्प्रकृतानुपयुक्तमित्यतस्तद्वाक्यमन्यथाव्याचष्टे ॥ नान्यैर्देवैरिति ॥ वक्ष्यमाणब्रह्मविष्णुभिन्नदेवप्रसादेनेत्यर्थः । ज्ञानरूपेणेत्यादिनोक्तप्रसन्नरूपत्वनैकप्रकारमितिदर्शयितुंपरमेतिविशेषणं । तत्रमुख्यप्राणाधिष्ठानेविष्णोरभिव्यज्यमानत्वात्तत्प्रसादोपेक्षितः । ब्रह्मोपदेशेनमोक्षहेतुस्वविंवापरोक्षज्ञानंभवति । सएतस्माज्जीवघनात्परात्परंपुरिशयंपुरुषमीक्षतइतिश्रुतेः । अतस्तत्प्रसादोपिहेतुरित्युक्तमितिज्ञेयं । प्रसन्नेनैवेत्येवशब्देनमंत्रेतुशब्दोवधारणार्थइतिसूचितं । तेनवाय्वादिप्रसादस्यैवमुख्यहेतुत्वं ध्यानस्यतुनिमित्तत्वमात्रमिति सूचितं । तत्किमपरोक्षज्ञानंप्रति अन्यदेवानांसर्वथानुपयोगएव । तथात्वेअथदेवान्नमेज्जुहुयादितिदेवनमस्कारादिविधिरयुक्तःस्यात् । वैयर्थ्यादित्यतआह ॥ अन्येनुज्ञाप्रदायिनइति ॥ अनुपूर्वात्ज्ञाधातोरातश्चोपसर्गइतिसूत्रेणभावेऽङ्प्रत्ययः । अनुकूलंज्ञानमनुज्ञा । तथाचान्येदेवाःइंद्रियादिप्रेरकत्वेनभगवदपरोक्षज्ञानानुकूलज्ञानोत्पादकाइत्यर्थः । तेनदेवान्नमेदित्यादिविध्यनुपपत्तिर्नास्ति । भगवदपरोक्षज्ञानफलकश्रवणादिज्ञानहेतुत्वेनदेवनमनादेःसार्थक्यादितिभावः । अर्थांतरप्रतीतिनिरासायनिष्कलशब्दंव्याचष्टे ॥ षोडशेति ॥ सजीवस्यशरीरस्यभागाःकलाः । ताश्चषोडश । मुख्यप्राणाभिमन्यमानो जीवः । आस्तिक्यनिष्ठारूपा श्रद्धा । खंवायुज्योतिरापःपृथिवींद्रियंमनोऽन्नंवीर्यतपोमंत्राःऋगादिवेदरूपाः । पुण्यपाप

उप० । नचक्षुषागृह्यतेनापिवाचानान्यैर्देवैस्तत्प्रसादकर्मणावा । ज्ञानप्रसादेनविशुद्धसत्त्वस्ततस्तुतंपश्यतेनिष्कलंध्यायमानः ॥ ८ ॥

भा० । नान्यैर्देवैर्हरिंपश्येज्ज्ञानरूपेणवायुना । ब्रह्मणापरमज्ञानरूपेणहरिणातथा । प्रसन्नेनैवतंपश्येदन्येऽनुज्ञाप्रदायिनइतिच । षोडशकलाशरीरोनभवतीतिनिष्कलः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

रूपकर्म । गोलकाः देवदत्तादिरूपनामइति । तत्र जीवस्य स जीवशरीरभागत्वं प्रसिद्धमेव । श्रद्धायाः शरीरभागत्वं शरीरांतर्गतवृत्तिरूपत्वात् । आकाशादिपंचभूतानां शरीरोपादानत्वात्तद्भागत्वं । चक्षुरादीन्द्रियस्य शरीरप्रवृत्त्युपकरणत्वात्तद्भागत्वं । मनसः प्रधा नोपकरणत्वात्तत्वं । अन्नस्य शरीरस्थितिकारणत्वात्तत्वं । वीर्यस्य शरीरहेतुत्वात्तत्वं । तपसो जीवं प्रतिज्ञानादिहेतुतया मुख्यकारणत्वात्तत्वं । मंत्राणां सम्यग्ज्ञानादिहेतुतया तत्त्वं । कर्मणः सुखादिनिमित्तत्वात्तत्वं । गोलकानामिन्द्रियाश्रयत्वात्तत्वं । नास्ति तु शरीरे संकेतित्वात्तत्वं । तदेवं याः षोडशकलाः तद्युक्तशरीरो न भवतीति भगवान्निष्कल इत्युच्यत इत्यर्थः । ननु सौंदर्याद्यभाव एव निष्कलशब्दार्थोऽस्तु । यद्वा करचरणात्मकं शरीरं कलोच्यते । तद्रहितं निष्कलमिति परेण व्याख्यातत्वाच्छरीरमात्राभाव एव तदर्थोऽस्तु । पिंडजशरीरराहित्यार्थकत्वांगीकारेणेत्यत आह ॥ यदेति ॥ रुग्मवर्णमिति सौंदर्यस्योक्तत्वात्तदभावो न निष्कलशब्दार्थः । नापि शरीरमात्राभावस्तदर्थः । आनंदरूपमिति आनंदात्मककरचरणादिमत्त्वस्योक्तत्वादित्यर्थः । न च आनंदरूपपदेन कथमानंदात्मककरचरणादिमत्त्वं लभ्यत इति वाच्यं । रूपं स्वभावे सौंदर्ये आकारे श्लोकशब्दयोरिति नानार्थकोशानुसारेण रूपशब्दस्याकारवाचकत्वेन तदुपपत्तेः । अतएव स्वगुणात्मकं रूपमित्यस्य शिरःपाणिपादात्मकमिष्यत इत्यनुव्याख्याने आनंदाद्यात्मकशिरःपाण्यादिलक्षणं रूपं भगवतोभिहितमिति ॥ ततश्चायं मंत्रार्थः ॥ मन एव ब्रह्मा परोक्षज्ञाने करणमिति वक्तुं करणांतरं प्रतिक्षिपति ॥ न च क्षुषेति ॥ चक्षुषाकरणेन ब्रह्म न गृह्यते न दृश्यते तर्हि शब्दादेवापरोक्षधीरिति मतदर्शनात् । आगमेन दृश्यते किं नेत्याह ॥ नापि वाचेति ॥ गृ

भा० । यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णं । आनंदरूपममृतं यद्विभातीत्युक्तत्वात् ।

ह्यत इत्यनेनान्वयः । आगमस्यापरोक्षज्ञानजननस्वाभाव्याभावादिति भावः ॥ नान्यैर्देवैरिति ॥ तत इति श्रवणाद्यत इति ग्राह्यं । यतः तपसा कायिकादित्रिविधतपसा । कर्मणा यज्ञादिकर्मणा । वाशब्दश्च शब्दार्थः । विशुद्धसत्त्वः शुद्धांतःकरणः । ध्यायमानः ध्यानं कुर्वन् । अधिकारी । निष्कलं षोडशकलायुक्तशरीररहितं । अन्यैर्देवैः अन्यदेवताप्रसादेन न पश्यति । ततः ज्ञानप्रसादे न ज्ञानरूपस्य वायोश्चतुर्मुखस्य च परमज्ञानरूपस्य हरेश्च । तुशब्दो वधारणे । प्रसादेन तु प्रसादेनैव पश्यते । योग्यकारणरूपे कर्मव्यतिहारे आत्मनेपदमेतत् । स्वयोग्यदर्शनं करोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥ ननु न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचेति करणनिषेधः कृतः । तर्हि केनेन्द्रियेण परमात्मा साक्षात्कर्तव्य इत्यत आह ॥ एषोणुरिति ॥ उपलक्षणमेतत् । मध्यमपरिमाणो व्याप्तश्चेत्यपि ग्राह्यं । तथा चाणुः मध्यमपरिमाणः व्याप्तश्च । एषः निष्कलः आत्मा परमात्मा । चेतसा वेदितव्यः साक्षात्कर्तव्य इत्यर्थः । ननु यन्मनसानमनुत इति हरेर्मनो ग्राह्यत्वं निषेधात्कथं चेतसा वेदितव्य इत्युक्तमित्यत आह ॥ यस्मिन् विशुद्ध इति ॥ यस्मिंश्चेतसि विशुद्धे रागादिदोषरहिते सति । एषः आत्मा जीवः विभवति ब्रह्मश्रवणादिविविधव्यापारवान् भवति । तेन चेतसेत्यन्वयः । तथा च यन्मनसेति श्रुतेर्दुष्टमनोविषयत्वात्तद्विरोधः । अतएवोक्तमन्यत्र । मनसा तु विशुद्धे नेतीति भावः । किंच मुख्यप्राणाननुगृहीतमनोविषयाश्रुतिः । तदनुगृहीतमनसा तु भगवान्साक्षात्कर्तुं शक्यत एवेति भावेनाह ॥ प्राणैरिति ॥ सर्वं मनो बुद्धिरहंकारश्चित्तं चेतनमेव चेति पंचधाभिन्नं प्रजानां चित्तं प्राणैः प्राणापानादिभिरोतं प्रविष्टं । एतदेव विवृणोति । प्राणो मुख्यवायुः । पंचधा प्राणापानादिपंचरूपेण । यस्मिन् पंचविधे

आथर्व०

॥ ४८ ॥

मनसिसंविवेशसम्यक्विवेश । परब्रह्मापरोक्षज्ञानानुकूलसंकल्पनिश्चयादिशक्त्याधायकत्वेनप्रविष्टःतेनचेतसेत्यन्वयः । तथाचप्राणापानादिरूपोमुख्यप्राणःमुखनासिकादिस्थानस्थितोपिचेतसि । प्रविश्यब्रह्मापरोक्षज्ञानानुकूलशक्त्याधायकोभवति । तद्वलाच्चेतोब्रह्मापरोक्षज्ञानंजनयति । सहजशक्त्यातुमनोब्रह्मापरोक्षज्ञानजनकंनभवतीत्येवंपरा श्रुतिरितिभावः ॥ ९ ॥ भगवदपरोक्षज्ञानेनकर्मक्षयादिकंभवतीत्युक्तं । नकेवलमेतावत् । किंतुस्वर्गादिसकलपुरुषार्थावाप्तिः अभीष्टसकलभोगश्चभवतीत्याह ॥ यंयमिति ॥ विशुद्धसत्त्वोभगवदपरोक्षज्ञानीयंयंलोकंस्वर्गादिकंमनसासंविभातिविषयीकरोति । इच्छतीतियावत् । यांश्चकामान्काम्यंतइतिकामाःविषयाःतान्कामयते । तंतंतांस्तान्कामांश्च । जयतेप्राप्नोति । तस्मादमोघसंकल्पत्वात् । भूतिकामःपुरुषः आत्मज्ञंभगवदपरोक्षज्ञानिनं । अर्चयेत् । प्रसन्नस्यभगवदपरोक्षज्ञानिनःभूतिप्रदानसामर्थ्यात् । तत्प्रसादार्थंभूतिकामेनतत्पूजाकार्येत्यर्थः ॥ १० ॥ इतिपंचमःखंडः ॥ ५ ॥ आत्मज्ञार्चनेनभूतिर्भवतीत्युक्तं । साचभूतिर्नाणिमाद्यैश्वर्यं । अल्पफलत्वात् । किंतुप्राणस्थब्रह्मोपासनजन्यतत्स्थब्रह्मसाक्षात्कारद्वारामोक्षप्राप्तिरेव । महापुरुषार्थत्वादितिभावेनाह ॥ सवेदेति ॥ अत्रमंत्रेयत्रेतिसप्तम्यंतेनयदुच्यतेतदेवसइत्यनेनपरामृश्यतइतिप्रतीतिनिवारयति ॥ सआत्मज्ञार्चकइति ॥ ब्रह्मधामेत्येतत्पदद्वयंब्रह्म

उप० । यंयंलोकंमनसासंविभातिविशुद्धसत्त्वःकामयतेयांश्चकामान् । तंतंलोकंजयतेतांश्चकामांस्तस्मादात्मज्ञंयदुच्यतेभूतिकामः ॥ १० ॥ सवेदैतत्परमंब्रह्मधामयत्र विश्वंनिहितंभातिशुभ्रं । उपासतेपुरुषंयेह्यकामास्तेशुक्रमेतदतिवर्ततिधीराः ॥ १ ॥

भा० । सआत्मज्ञार्चकोब्रह्मणोधामप्राणवेद ।

उमर्जी०

६ । १

॥ ४८ ॥

रूपं तेज इत्यर्थकमित्यन्यथाप्रतीतिनिरासायाह ॥ ब्रह्मणो धाम प्राणमिति ॥ अनेन ब्रह्मधामेत्येकं पदं । ब्रह्मणो धामेति समासः धामपदं गृहार्थकं । तस्य वेदेत्यनेनान्वय इत्युक्तं भवति । प्राणस्य ब्रह्मधामत्वमुपपादयितुं यत्र विश्वमित्याद्युक्तं । तत्र विश्वशब्दस्य प्रसिद्धार्थकताप्रतीतिनिरासायार्थं दर्शयति ॥ विश्वं पूर्णमिति ॥ विश्वं समस्तं पूर्णं चेत्यभिधानादिति भावः । यत्रेत्यस्य निहितमित्यनेनान्वयं दर्शयितुं यत्रेत्यस्यानुवादः । ब्रह्मेति विशेष्यमध्याहृतं । यत्र निहितमित्यन्वयः । यत्र प्राणे निहितं स्थितं सज्जगद्धारयतीति शेषः । यथोक्तं । वाक्प्राणमध्यगोनित्यंधारयत्यखिलं हरिरिति । यत्रेत्यस्यैतदिति पूर्वोक्तान्वयः । तथाच यतः प्राणे स्थित्वा जगद्धारकं ब्रह्म अतः प्राणो ब्रह्मधामेत्युक्तं भवति । ननु वैकुण्ठादिकं परित्यज्य प्राण एव ब्रह्मधामपदेन कुतो ग्राह्य इत्यतोऽत्रार्थे प्रमाणमाह ॥ प्रधानं धामेति ॥ परममित्यस्यार्थः प्रधानमिति । तथाच वैकुण्ठादेरप्रधानत्वान्मुख्यप्राणस्यैव मुख्यधामत्वात् परमविशेषणबलेन ब्रह्मधामपदेन प्राण एव गृह्यत इति भावः । अनेन एतैरुपायैर्यत ते यस्तु विद्वान् तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधामेति वक्ष्यमाणमंत्रगतो ब्रह्मधामशब्दोऽप्युक्तार्थः । तच्छ्रुतिव्याख्यानन्यायेनैव सवेदैतदिति मंत्रो व्याख्यातव्य इति भावेन समग्रमंत्रार्थव्याख्यानरूपं प्रमाणं पठति ॥ उपायैरिति ॥ श्रवणाद्युपायैरित्यर्थः । अनेन एतैरुपायैर्यत त इत्यस्य यो विद्वान् श्रवणादिभिर्ब्रह्मसाक्षात्कारार्थं यत त इत्यर्थ उक्तः । तस्य प्राण इत्युत्तरार्द्धेन तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधामेति वाक्यं व्याख्यातं । नित्यमित्यस्य व्याख्यानं ध्रुवमिति । नियमेनेत्यर्थः । ननु हरिस्तस्य प्राण आविष्टो भवतीति कथं । मुख्यप्राणे हरिप्रवेशस्य नि

भा० । यत्र विश्वं पूर्णं ब्रह्म निहितं । प्रधानं धाम विष्णोस्तु प्राण एव प्रकीर्तितः । उपायैर्यो विजानीयात् प्राणस्थं परमेश्वरं । तस्य प्राणे हरिर्नित्यमाविष्टो भवति ध्रुवं ।

त्यसिद्धत्वादित्याशंक्यविवक्षितं हरेः प्राणप्रवेशशब्दार्थदर्शयति ॥ नित्यं प्राणे स्थितस्येति ॥ आद्यएवकारोपिशब्दार्थः । द्वितीयस्तु ज्ञानदीपनमेवेत्यन्वेति । तथाच नित्यं प्राणस्थस्यापि विष्णोः । प्राणद्वारेण प्राणप्रसादद्वारेण । तदुक्तं । ज्ञानरूपेण वायुना ॥ प्रसन्नैव तं पश्येदिति । प्रसन्नमुख्यप्राणाधिष्ठानेनेति यावत् । ज्ञानिनः प्राणस्थब्रह्मोपासकस्य सदा यज्ज्ञानदीपनं अ परोक्षज्ञानोत्पत्तिः तदभिवृद्धिश्च तदेवावेशः । नतु प्रसिद्धः । अतो नित्यं प्रविष्टस्य विष्णोः पुनस्तत्र प्रवेशोक्तिर्नानुपपन्नेत्यर्थः । पूर्वप्रविष्टस्यापि पुनः प्रवेशोक्तिः पारिभाषिकप्रवेशाभिप्रायेणेत्यर्थं दृष्टान्तेनोपपादयति ॥ सन्निधानमिति ॥ यथापि शाचाः पुरुषेषु सन्निधानं प्राप्ता अपि तत्र पुरुषेषु स्थित्वा भुञ्जंतोऽपि मंत्रादिभिर्मन्त्रैषधादिभिर्निमित्तैः पुनश्च पुनरप्याविशेयुः आविशंतीत्युच्यंते अति वक्तृत्वादिव्यापारवशात् तथा विष्णुः सर्वदा प्राणे स्थितोऽपि सन् प्राणाधिष्ठाने ज्ञानिनो ज्ञानदीप्त्यादिकं उत्पन्नस्य ज्ञानस्याधिकविषय त्वं दीप्तिः । आदिपदेनानुत्पन्नस्योत्पत्तिर्ग्राह्या । तथाच ज्ञानिनः उपासकस्य ज्ञानोत्पत्तिस्तदभिवृद्धिश्च पुनः पुनः कुर्यादेवं कुर्वंश्च मुख्य प्राणाविष्टइत्युच्यत इति योजना । एतच्छुक्रं शोकरहितं अतिक्रम्य वर्तत इत्यन्यथा प्रतीतिं निवारयति ॥ एतदिति ॥ शुक्रं प्रतीत्य स्य वर्तत इत्यनेनान्वयः । एतच्च शुक्रं प्रतिविद्योतते विद्युदिति व्यद्यो ज्यं । तथाच शुक्रं ब्रह्म यत्रास्ति तत्र वर्तत इत्यर्थः ॥ अन्यदतीति ॥

भा० । नित्यं प्राणे स्थितस्यैव विष्णोरावेश एव हि । प्राणद्वारेण यज्ज्ञानदीपनं ज्ञानिनः सदा । सन्निधानं यथा प्राप्ताः पिशाचाः पुरुषेष्वपि । तत्र स्थित्वापि भुञ्जंत आविशेयुः पुनश्च ते । मंत्रादिभिस्तथा विष्णुः सदा प्राणस्थितोऽपि सन् । ज्ञानदीप्त्यादिकं कुर्याज्ज्ञानिनः पुनरेव त्विति च । एतच्छुक्रं प्रति अन्यदतिवर्तते । सर्वतीर्त्वा हरिं शुक्रं प्रतिवृत्तिर्भवेत्पुनः । ज्ञानिनः

अन्यत्कर्मादिकं अति अतिक्रम्य विनाश्येति यावत् । प्रतीत एवार्थः किं न स्यादित्याशंकां निराकुर्वन्स्वोक्तार्थे प्रमाणमाह ॥ सर्वतीर्त्वे ति ॥ कर्मादिकं तीर्त्वेत्यर्थः । अनेनान्यदतिक्रम्येति प्रमापितं । शुक्रं शोकरहितं । शुक्रं तच्छोकराहित्यादित्युक्तेः । हरिं प्रति ज्ञानिनः पुनर्वृत्तिः पुनः पुनः स्थितिर्भवेदित्योजना । अनेन शुक्रं प्रति वर्तत इत्येतत्प्रमापितं । ननु हरिं प्रतिवृत्तिः कथं पुरुषार्थः नित्यसिद्धत्वादित्यत आह ॥ साहीति ॥ सा क्षीराब्ध्यादौ हरिणा सह वृत्तिरेव मुक्तिः । सालोक्यादिरूपामुक्तिः स्यात् हि यस्मात्तस्मात् हरिं प्रति वृत्तिः पुरुषार्थ एव । तादृश्याः हरिं प्रतिवृत्तेः सर्वैरपि प्रार्थनीयत्वादिति भावः । ते शुक्रमेतदतिवर्ततीत्यस्य प्रतीतार्थ एव किं न स्यादित्यत आह ॥ तन्नैवेति ॥ तस्य शुक्रमिति शोकराहित्यावगमात् । कश्चन तन्नैवातिक्रम्य वर्तत इत्यर्थः ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ वक्ष्यमाण हि शब्दस्यात्राकर्षः । सच हेत्वर्थः । यस्माद्विश्वं पूर्णं ब्रह्म । यत्र प्राणे । निहितं स्थितं सज्जगद्धारयति । यस्माच्च ब्रह्म प्राणाधिष्ठाने भा तिप्रकाशते तस्मात्सः प्राण एव परमं वैकुण्ठाद्यपेक्षया प्रधानं । ब्रह्म धाम विष्णोर्गृहं । अतः सः आत्मज्ञार्चकः । प्रथमं ब्रह्मणो धाम प्राणं वेद । अनंतरं च एतत् प्राणस्थं ब्रह्म वेदश्रवणाद्युपायैर्जानाति । ततो ब्रह्मतस्य प्राणाधिष्ठाने भाति आविर्भवति । ततो ब्रह्म शुभ्रं मोक्ष रूपशुभप्रदं भवतीत्यर्थः । अनेनात्मज्ञार्चकस्य प्राणस्थब्रह्मोपासनादि मोक्षांत भूतिरुक्ता भवतीति बोध्यं । न केवलमात्मज्ञार्चकस्यैव पाभूतिः किंतु प्राणस्थब्रह्मोपासकानां सर्वेषामपि भवतीति भावेनाह ॥ उपासत इति ॥ अकामाः कामादिदोषरहिताः ये अधिकारिणः । पुरुषं पूर्णं षड्गुणं प्राणस्थं विष्णुमुपासते । शृण्वंति मन्वते ध्यायंति च । ते धीराः मुख्यप्राणाधिष्ठाने ब्रह्मा परोक्षज्ञानिनो भूत्वेति

भा० । साहिमुक्तिः स्यात्तन्नैवात्येतिकश्च नैतिमहावाराहे ।

आथर्व०

॥ ५० ॥

शेषः । अन्यत्अविद्यादिकं । अतिअतिक्रम्य । शुक्रंशोकरहितं । एतत्ब्रह्मप्रतिवर्तते । तेषां विष्णुसालोक्यादिमुक्तिरूपा हरिं प्रति वृत्तिर्भवेदित्यर्थः । पूर्वतत्रतत्रोपासनादिकमुक्तं । अत्रतत्सर्वसंगृह्योच्यतइतिवा । पूर्वब्रह्मोपासनादिकमेवोक्तं । अत्रतुप्राणस्थ ब्रह्मोपासनादिकमुक्त्वातस्यपूर्वोक्तंतदधिकंचफलमुच्यतइतिवापूर्वोत्तरयोर्भेदइति ॥ १ ॥ प्रागविद्यादिबंधनिवृत्तिरपरोक्षज्ञानेन भवतीत्याह ॥ कामानिति ॥ यःकामान्विषयान् भद्रान्मन्यमानःसन्कामयते । सकामभिः बहुलंछंदसीतिभिसंस्त्वाभावः । कामैर्निमित्तैस्तत्रतत्रनानायोनिषुजायते । एवंकामस्यबंधकत्वमुक्त्वाइदानींतन्निवृत्तिप्रकारमाह ॥ पर्याप्तकामस्येति ॥ पर्याप्तः मोक्षार्थपर्याप्तः । कामोभगवद्भक्त्यादिकामोयस्यसतथा । तस्यविषयकामनात्यागवतः । चशब्दोविषयसमुच्चये । एवंभूतस्य ज्ञानिनःसर्वेकामाःमोक्षप्रतिबंधकीभूतकामाःइहैवापरोक्षज्ञानजन्मन्येवप्रविलीयंति प्रविलीयंते । अपरोक्षज्ञानजन्मन्येवप्रविलीयंतइत्युक्त्याअपरोक्षज्ञानादेवसर्वकामप्रविलयइत्युक्तंवेदितव्यं ॥ २ ॥ पूर्वज्ञानप्रसादेनेत्यादिनाअपरोक्षज्ञानंप्रतिविष्णुप्रसादस्यैवमुख्यहेतुत्वमित्युक्तं । इदानींविष्णुभक्तेरपिअपरोक्षज्ञानंप्रतिमुख्यहेतुत्वमस्तीतिभावेनाह ॥ नायमात्मेति ॥ अधिकारिनिष्ठसाधनेषुभक्तेःप्राधान्यमिहाभिप्रेतं । विष्णुप्रसादस्तुनाधिकारिनिष्ठःअतःप्राकृतप्राधान्यस्योक्तत्वेपिनतद्विरोधइतिध्येयं । अयमात्माविष्णुःप्रवचनेनसच्छास्त्रव्याख्यानेन । नलभ्यःनज्ञेयः । मेधया । धीर्धारणावतीमेधेतिकोशात्धारणावत्याबुद्ध्या ।

उप० । कामान्यःकामयतेमन्यमानःसकामभिर्जायतेतत्रतत्र । पर्याप्तकामस्यकृतात्मनश्चइहैवसर्वेप्रविलीयंतिकामाः ॥ २ ॥ नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेधयानबहुनाश्रुतेन । यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यस्तस्यैषआत्माविष्णुतेतन्नूत्वां ॥ ३ ॥

उमर्जी०

६ । ३

॥ ५० ॥

मननेन ध्यानेन चेति यावत् । बहुना विपुलेन । श्रुतेन श्रवणेन । अत्र श्रवणादीनां ज्ञानकारणत्वं निषेधः प्राधान्याभिप्रायेण । न तु सर्वथा । तथा त्वेश्रवणादिविध्यनुपपत्तिरित्यवगंतव्यं । तर्हि अपरोक्षज्ञानं प्रतिकिंप्रधानं कारणमित्यत आह ॥ यमेवेति ॥ एषः परमात्मा यं वृणुते भक्तत्वेन स्वीकरोति । तेनैव लभ्यः ज्ञेयः । तदेव विवृणोति ॥ तस्येति ॥ भक्तस्येत्यर्थः । एषः आत्मा स्वातन्त्र्यं स्वस्वरूपं विवृणुते प्रकाशयति । भगवान् भक्तस्य अपरोक्षज्ञानविषयो भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ भक्तिरेव साक्षात्कारहेतुः न तु श्रवणादिकमिति यदुक्तं तत् भक्तेरधिकारिनिष्ठसाधनेषु श्रवणाद्यपेक्षया प्राधान्याभिप्रायेण । न तु श्रवणादीनां साक्षात्कारजनकत्वं नास्तीत्यभिप्रेत्येति भावेन श्रवणादीनामन्वयव्यतिरेकाभ्यां ब्रह्मदर्शनहेतुत्वं प्रतिपादयन्नेव वायव्यधिष्ठाने ब्रह्मसाक्षात्कारो भवतीत्याह ॥ नायमात्मा बलहीनेनेति ॥ अयमात्मा विष्णुः बलहीनेन श्रवणमननध्यानबलहीनेन । न लभ्यो न द्रष्टव्यः । प्रमादात् अनवधानात् । प्रमादो नवधानतेत्यमरः । विष्णुभक्तिरूपावधानाभावादितियावत् । न च लभ्य इत्यन्वयः ॥ तपसो वाप्यलिंगादिति ॥ वाशब्दश्च शब्दार्थः । तेन न लभ्य इत्यस्यात्राप्यनुकर्षः । लिंगपदेन तपसः सात्विकत्वज्ञापकं परमश्रद्धादिकं विवक्षितं । तथा च श्रद्धया परया तप्तं तपस्तत्रिविधं नरैः । अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्विकं तत्प्रचक्षत इति गीतोक्तं तपसः सात्विकत्वापादकं परमश्रद्धाफलेच्छाविरहविष्णुविषयकमनोयोगरूपं यत्तपसः सात्विकत्वे लिंगं तद्रहिता तपसोऽपि देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनमित्यादि त्रिविधं तपसोऽपि विष्णुर्न द्रष्टव्य इत्यर्थः । किंतु यो विद्वान् श्रवणादिना ब्रह्मसाक्षात्कारो न भवतीति जानन् । एतैः पूर्वोक्तैः श्रवणादिभिः तपोऽतैरुपायैर्दर्शनार्थं यत्

उप० । नायमात्मा बलहीनेन लभ्यो न च प्रमादात् तपसो वाप्यलिंगात् । एतैरुपायैर्यत्तदेव तद्विद्वान्स्तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधाम ॥ ४ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

ते तस्यपुरुषस्यार्थे तैः प्रसन्नइतिशेषः । एषः आत्मा परमात्मा ब्रह्मधाम वायुं । विशतेतत्रतस्याविर्भवतीतितत्वप्रकाशिकायामुक्तं । उपायैर्योविजानीयादिति भाष्यरीत्यातुविशतेमुख्यप्राणाधिष्ठानेस्वसाक्षात्कारंजनयति । उत्पन्नंचस्वसाक्षात्कारंवर्धयतीतियोज्यं ॥४॥ प्राक्सत्यमेवंजयतीतिमंत्रेअप्रतीकालंबनानांवैकुण्ठस्थंविष्णुरूपंगम्यमुक्तं । इदानींप्रतीकालंबनानांब्रह्मांडांतर्गम्यंवदन्नेवब्रह्मांडाद्वहिःसर्वेषामपिज्ञानिनांगम्यमाह ॥ संप्राप्येति॥अत्रमंत्रेसर्वतइत्यस्यान्वयंदर्शयन्व्याचष्टे॥सर्वतोदेहादेःमुक्तास्संतइति॥ देहशब्देनचरमदेहोग्राह्यः । आदिपदेनकर्मबंधकामाविद्याश्चग्राह्याः । मुक्ताइत्येकदेशोत्कीर्तनेनमुक्तात्मानइतिसमग्रग्राह्यं । धीराइत्यनेनदेवानांप्राप्तौ तद्व्यावृत्त्यर्थंदेहादेर्मुक्तात्मानइतिव्याख्यातं । देवानांतुपरांतेचरमदेहक्षयः । नतुततःपूर्वमितितद्व्यावृत्तिः । अनेन एकगुणोपासकानामपिसंग्रहः । तेषांविशिष्टोक्रमणाभावेपिप्रबलरोगादिनादेहेक्षीणेसतिदेहान्मुक्तत्वात् । कर्मादिबंधमुक्तत्वाच्च । नचात्र तेसर्वगमितितच्छब्देनवैकुण्ठपर्यंतमागतानामेवज्ञानिनांपरामर्शः । एकगुणोपासकानांतुनवैकुण्ठपर्यंतमागमनं । अतःकथंतच्छब्देनतत्परामर्शइतिवाच्यं । अर्चिरादिपथावायुंप्राप्यतेनजनार्दनं । यांत्युत्तमानरोच्चाद्याब्रह्मलोकात्सहामुनेत्यणुभाष्येमनुष्योत्तमादीनांअर्चिरादिमार्गेणकार्यब्रह्मप्राप्तेःतेनसहाकार्यब्रह्मप्राप्तेश्चोक्तत्वेनैकगुणोपासकानामपिवैकुण्ठपर्यंतगमनसद्भावात् । नचाणुभाष्येनरोच्चपदेनकथमेकगुणोपासकानांग्रहणमितिवाच्यं । तेषामपिमनुष्योत्तमत्वात् । केचित्तुमानुषाःमुक्तिमनुक्रम्यैवदेहतइति वचनबलेनविशिष्टोक्रमणशून्यानामेकगुणोपासकानांमनुष्योत्तमत्वावगमात् । नचाणुभाष्येनरोच्चपदेनएकगुणोपासकभिन्नाए

उप० । संप्राप्यैनमृषयोज्ञानतृप्ताःकृतात्मानोवीतरागाःप्रशान्ताः । तेसर्वंगंसर्वतःप्राप्यधीरामुक्तात्मानःसर्वमेवापियंति ॥ ५ ॥

भा० । सर्वतोदेहादेःमुक्तास्संतः ।

वमनुष्योत्तमाग्राह्याइतिवाच्यं । एकगुणोपासकानामर्चिरादिमार्गादिकंनास्तीतिविशेषवचनाभावेनसर्वेषामपिमनुष्योत्तमानांनरोच्चपदेनग्राह्यत्वात् । अपवादाभावेउत्सर्गस्थितिरितिन्यायात् । अत्रैवचस्थितिस्तेषामितिवचनंतुभोगार्थंनत्वत्रैवस्थितिरित्येवंपरां । केचित्तुमानुषाइत्युपक्रम्यदृष्ट्वाविष्णुमनुज्ञया । पुनरत्रैवतिष्ठंतितिन्यानंदैकभोगिनउत्पुक्तत्वात् । तस्माद्देहादेर्मुक्ताइतिविशेषणेन एकगुणोपासकग्रहणेनकिंचिद्वाधकं । अन्यथाएकगुणोपासकानांपृथिव्याद्यावरणगतभगवत्प्रवेशाभावेनअंतिमावरणांतस्थितविरजानदीस्नानाभावेनलिंगभंगाद्ययोगादितिध्येयं । सर्वंगंप्राप्यसर्वमेवापियंतीतिपदानांव्यवहितत्वादन्वयंदर्शयन्नेवकिंचिद्वाचष्टे ॥ सर्वगमित्यादिना ॥ अत्रपृथिव्याद्यव्यक्तांततत्वगतमितिसर्वगमित्यस्यार्थोबोध्यः । भगवंतमितिभाष्यमध्याहृतं । तमेवेत्यनेनसर्वमित्यस्यानंतरंतमित्यध्याहृत्यतस्यैवशब्दान्वयइतिसूचितं । ब्रह्मणासहेतिशेषःकर्तव्यः । ततश्च ब्रह्मणासह सर्वं । विश्वंसमस्तंपूर्णं चसर्वमित्यभिधीयतइतिवचनात्पूर्णं । तंसर्वंगं पृथिव्यादिसर्वतत्वगतंभगवंतमेवापियंति प्रविशंतीत्यर्थः । तदुक्तं । ज्ञानिनःप्रलये सर्वंब्रह्मणासहपार्थिवं । परमात्मानमाविश्यवारिस्थंतत्समाहिताः । अग्निस्थंपरमात्मानंतद्युताश्चैववायुगं । नभोगतंतेननीताःमनस्थंतद्युतास्तथा । ततोबुद्धिस्थमीशेशंततोहंकारगंहरिं । ततोविज्ञाननामानंमहत्तत्त्वगतंहरिं । ततआनंदनामानमव्यक्तस्थंजना र्दनं । प्राप्यनावृत्तिमायांतिशांतिभूतानिरामयाइति ॥ सर्वतोदेहादेर्मुक्ताइत्याद्युक्तव्याख्यानेप्रमाणमाह ॥ देहादेरिति ॥ सर्वगमिति ॥ पृथिव्यादिसर्वतत्वगतमित्यर्थः ॥ मोदंतंतेर्बहिस्तथेति ॥ अनेनयदाब्रह्मांडांतस्थोज्ञानिवर्गःपृथिव्याद्याव

भा० । सर्वंगंभगवंतंप्राप्यतमेवापियंति । देहादेस्सर्वतोमुक्ताःसर्वंगंपुरुषोत्तमं । प्राप्यतस्मिन्प्रविश्याथमोदंतंतेर्बहिस्तथेति च ।

आथर्व०

॥ ५२ ॥

रणगतं भगवंतं प्रविशति तदा तद्भगवद्देहांतः तद्बहिर्वा आनन्दमनुभवतीति सूचितं । संप्राप्यैनमिति मंत्रेण नमित्यस्य वायुमित्यर्थः ।
ब्रह्मधामेति तस्यैव प्रकृतत्वात् । ततश्चैनमित्यस्य ब्रह्माणमित्यर्थः पर्यवस्यति । मुक्तिप्रसंगे वायुवाचिशब्देन ब्रह्माग्राह्य इत्यनु-
व्याख्यानोक्तेः । एवं च एनं ब्रह्माणं संप्राप्य ज्ञानतृप्ता इति संयोज्यं । अत्र तृप्ता इत्यनेनेदं सूचितं । पूर्वयथायोगं अवताराद्यपरो-
क्षयुक्ताः न तु स्वबिंबदर्शनयुक्ताः । अतस्ते तृप्ताः न भवन्ति । हिरण्यगर्भप्राप्त्यनंतरं तु तदुपदेशेन मोक्षजनकं यत्स्वबिंबापरोक्षज्ञानं तेन
तृप्ता इति । ततश्च एनं संप्राप्य ज्ञानतृप्ता इत्यस्य हिरण्यगर्भप्राप्त्यनंतरं तदुपदेशेन स्वबिंबापरोक्षज्ञानपूर्णा इत्यर्थः । हिरण्यगर्भोपदेशेन स्व-
बिंबापरोक्षज्ञानं च श्रुत्यादिसिद्धं । स एतस्माज्जीवधनात्परात्परं पुरिशयं पुरुषमीक्षत इति श्रुतौ बिंबापरोक्षज्ञानस्य विशेषाकारे-
ण ब्रह्मोपदेशजन्यत्वाभिधानात् । प्रणवेन हरिंध्यायन् ब्रह्मलोकं समेत्य च । ज्ञानं चतुर्मुखात् प्राप्येति स्मृतौ ब्रह्माणमस्मान्मति-
माप्येत्यनुव्याख्यानसंवादलाभात् । इत्थं च ऋषय इत्यनेन ऋष्याद्याः मनुष्योत्तमांताः प्रतीकालंबनाग्राह्याः । तैरेव चतुर्मुखस्य प्रा-
प्यत्वात् । तथा च श्रुतिः । सप्रतीकाश्चतुर्मुखं । अप्रतीकाः परमुहैते गच्छन्तीति । ननु ऋष्याद्याः क्षितिपांताः मध्यमाधिकारिण एव
प्रतीकालंबनाः । अंतःप्रकाशत्वात् । यथोक्तं । प्रतीकंदेहउद्दिष्टोयेषांतत्रैव दर्शनं । न तु व्याप्ततया कापि प्रतीकालंबनास्तुत इति ।
मनुष्योत्तमास्तु बहिःप्रकाशाः । मानुषा एव बहिःप्रकाशा इति श्रुतेः । अतस्ते न प्रतीकालंबना इति चेत् । उच्यते । ऋष्यादीनां म-
ध्यमज्ञानिनां प्रतीकालंबनत्वं प्रतीकंदेह इत्यादिसूत्रभाष्यसिद्धं । मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । तेषां प्रतीकालंबनत्वं तु प्रतीकंदे-
हादिकंतद्गतमेव येनराः । उपासत इत्यनुव्याख्यानसिद्धं । तत्रादिपदेन प्रतिमां गृहीत्वा तस्याः प्रतीकत्वाभिधानत्वात् । ततश्च प्रती-

उमर्जी०

६।५

॥ ५२ ॥

कालंबनाःद्विविधाः । देहालंबनाः प्रतिमालंबनाश्चेत्यभिप्रायेणमनुष्योत्तमानामपिप्रतीकालंबनत्वोक्तौनकश्चिदोषइति । ननुत
 थापिमनुष्योत्तमानांचतुर्मुखप्राप्तिर्नयुज्यते । प्रतिमालंबनत्वात् । देहालंबनानामेवचतुर्मुखप्राप्तेः । यथोक्तं । स्वदेहेब्रह्मदृष्टैवग
 च्छेद्ब्रह्मसलोकतामिति । सत्यं । तथापिप्रतिमालंबनानामपिचतुर्मुखप्राप्तिरस्त्येव । तदुक्तं । प्रतीकंदेहादिकंतद्गतमेवयेनराः ।
 उपासतेतेपुरतःसमाप्नुयुर्ब्रह्माणमिति । नचैवंस्वदेहेब्रह्मदृष्टैवेत्यवधारणविरोधः । देहालंबनाःअर्चिरादिमार्गेणगत्वालोकांतरे
 स्थितिमकृत्वैवचतुर्मुखंप्राप्नुवंतीत्यभिप्रायेणावधारणोपपत्तेः । प्रतिमालंबनास्तुनैवं । किंतुमहरादिलोकेस्थित्वाकालांतरेचतुर्मुखं
 प्राप्नुवंति । एतच्चतेब्रह्मलोकेष्वितिमंत्रव्याख्यानावसरेस्फुटीकरिष्यामः । नचैवमपिपुरतःसमाप्नुयुर्ब्रह्माणमित्यनुव्याख्यानंकथं
 घटते । देहालंबनानांपूर्वब्रह्मप्राप्तावपिप्रतिमालंबनानांमहरादिलोकेस्थित्यनंतरमेवचतुर्मुखप्राप्तिरितिवाच्यं । वैकुण्ठस्थविष्णुप्रा
 प्तिमपेक्ष्यानुव्याख्यानेपूर्वचतुर्मुखप्राप्तिरुक्तेत्यलं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ वैराग्यतोभक्तिदाढ्यतेनोपासायदाभवेत् । अपरोक्ष
 तयाविष्णोरित्यनुव्याख्यानानुसारेणवीतरागाइत्यादिकंयोज्यं । ते वीतरागाः । अतएवप्रशांताःभक्तिदाढ्योपेताइतियावत् ।
 ततएवकृतात्मानःश्रवणमननध्यानविषयीकृतपरमात्मानः । तेनैवहेतुनाज्ञानतृप्ताःयथायोगंबिंबापरोक्षज्ञानेनावतारापरोक्षज्ञाने
 नचयुक्ताः । ऋषयःऋषिचिरपितृदेवगंधर्वमनुष्यगंधर्वक्षितिपमनुष्योत्तमाः । एनंवायुं । ब्रह्मधामेतिप्रकृतत्वात् । चतुर्मुखमिति
 तुपरमार्थः । संप्राप्यतदुपदेशेनज्ञानतृप्ताःस्वबिंबापरोक्षज्ञानपूर्णाःभवन्तीतिशेषः । अत्रायंविवेकः । ज्ञानिनस्त्रिविधाः । उत्तम
 मध्यमाधमभेदात् । तत्राप्रतीकालंबनाउत्तमाः व्यासदर्शित्वात् । तेषांगम्यं सत्यमेवमितिमंत्रेअभिहितं । प्रतीकालंबनाःद्विवि

धाः । देहालंबनाः प्रतिमालंबनाश्चेति । तत्र ऋष्याद्याः क्षितिपांताः मध्यमज्ञानिनो देहालंबनाः देहांतदर्शित्वात् । अधमज्ञानिनो मनुष्योत्तमास्तु प्रतिमालंबनाः । देहाद्वहिः प्रतिमासु अवतारदर्शित्वात् । तत्र देहालंबनाः अर्चिरादिमार्गेण सत्यलोकस्थब्रह्माणं प्राप्य तदुपदेशेन ज्ञानतृप्ताः भवन्ति । स्वर्बिंबापरोक्षज्ञानपूर्णा भवन्ति । मनुष्योत्तमा अपि त्रिविधाः । उत्तममध्यमाधमभेदात् । यथोक्तं । अधमामानुषोत्कृष्टास्ते चापि त्रिविधामता इति । तत्रोत्तमाः मानुषोत्कृष्टाः सदैवाखंडितध्यानंतपइत्युच्येते बुधैः । अपरोक्षदृशायुक्तं नित्यं षण्मात्रकालया । इत्युक्तलक्षणतपोनामकसाधनेन तपोलोकं गच्छन्ति । तपसस्तु तपोलोकः प्राप्य तेनान्यथा क्वचिदित्युक्तेः । मध्यमामानुषोत्कृष्टा अपरोक्षदृशानित्यमेकमात्रायुजायुतं । योगनाम्नासमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितमित्युक्तलक्षणयोगाख्यसाधनेन जनलोकं गच्छन्ति । जनलोकस्तु योगतइत्युक्तेः । अधमामानुषोत्कृष्टास्तु । तच्चतुर्भागयानित्यमपरोक्षदृशायुतं । पादयोगाख्यमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितमित्युक्तलक्षणपादयोगाख्यसाधनेन महर्लोकं गच्छन्ति । पादयोगान्महर्लोकइत्युक्तेः । एवं त्रिविधा अपि मनुष्योत्तमाः महारादिलोकत्रयंगत्वा कालांतरे सत्यलोकं प्राप्य तत्र ब्रह्मोपदेशेन ज्ञानतृप्ताः भवन्तीति । तदनेन मंत्रार्धेन देहालंबनप्रतिमालंबनभेदेन द्विविधानां प्रतीकालंबनानां ब्रह्मांडांतः प्राप्य मुक्तं । इदानीं प्रतीकालंबनानामप्रतीकालंबनानां च ब्रह्मांडाद्वहिर्गम्यं भगवद्रूपमाह ॥ ते सर्वगमिति ॥ ये वै कुण्डलोकं प्राप्ताः अप्रतीकालंबनाः । ये च साक्षाल्लोकांतरगमनद्वारेण वा सत्यलोकं प्राप्ताः ते सर्वेऽपि सर्वतो देहादेश्चरमदेहात्कर्मबंधात्कामबंधाच्च मुक्तात्मानः । अनेन विशेषणेन देवव्यावृत्तिः । तेषामधुना पि चरमदेहसद्भावात् । धीराः ज्ञानिनः । सर्वगं पृथिव्यादिगुणत्रयांततत्त्वांतर्गतं भगवंतं प्राप्य सर्वपूर्णपृथिव्यादिरूपं भगवंतमेवापियन्ति प्रवि

शन्ति । प्रविश्य च तदंतस्तद्वहिर्वा मोदंत इत्यपि ग्राह्यं । तेन ज्ञानिनां प्रकृतिबंधनिवृत्तेः प्रागपि सुखभोगोस्तीति सूचितं । सालोक्यादि मोक्षानंतरं विशेषाकारेण भोगइति ज्ञातव्यं ॥ ५ ॥ ननु त्रिविधमनुष्योत्तमरूपाः प्रतिमालंबनाः यथायथं महारादिलोकं गच्छन्ति । देहालंबनास्तु सत्यलोकं । तत्र किं ते प्रतिमालंबनादयः स्वगम्यलोकं प्राप्य तत्र कतिपयकाले स्थित्वा ब्रह्मांडाद्वहिर्गच्छन्ति उत महारादिगमनानंतरं काप्यस्थित्वाऽविलंबेनैव गच्छन्ति । किंच गुणत्रयगतभगवत्प्राप्त्यनंतरं ज्ञानिनां किं भवतीति तत्राह ॥ वेदांतेति ॥ अत्र मंत्रे ब्रह्मलोकेषु परामृतात्परिमुच्यन्तीत्यन्वयः प्रतीयते । — अंतिमावरणानंतरं स्थितविरजानदीस्नानेन पुंनामकब्रह्मणा सह प्रकृतिबंधमोक्षस्य प्रमितत्वादित्यतोऽपेक्षिताध्याहारपूर्वकं तद्वाक्यं योजयति ॥ ब्रह्मलोकेष्वित्यादिना मुच्यन्तीत्यंतेन ॥ अत्र ब्रह्मलोकेषु स्थित्वेत्यनेनाद्यप्रश्नस्योत्तरमुक्तं । द्वितीयस्योत्तरलाभप्रकारं वक्ष्यामः । तत्र ब्रह्मलोकेष्वित्यस्य विष्णुलोकेष्वित्यर्थकत्वाद् वैकुण्ठसत्यतपो जनमहर्लोकेष्वित्यर्थः । एतेषां लोकानां विष्णुलोकत्वं च ददौ लोकान्वैष्णवानिति भारततात्पर्यनिर्णयसिद्धं ॥ परांतकालइति ॥ परं ब्रह्मवर्षशतं । तस्याष्टधा विभक्तस्य अंतःकालः सार्धद्वादशवर्षरूपः तत्रेत्यर्थः । परीतिपृथक्पदं परित्यज्येत्यर्थकं । अत्र महर्लोकादिकमित्युपस्कृतं । तथाच परांतकाले महर्लोकादिकं परित्यज्येत्यर्थः । इतः परमुत्तरोत्तरं अव्यक्ततत्त्वगतभगवत्प्राप्त्यर्थं पुंनामकब्रह्मणा सह विरजानदीस्नानेनेति शेषः । अनेन द्वितीयस्योत्तरं लब्धं । मुच्यन्तीति परस्मैपदं लां दसं । मुच्यन्ते । अस्य परामृतादि

उप० । वेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोकेषु परांतकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे ॥ ६ ॥

भा० । ब्रह्मलोकेषु स्थित्वा परांतकाले परिमुच्यन्ति ।

आथर्व०

॥ ५४ ॥

त्यनेनान्वयः । परामृतादित्यस्यनित्यमुक्तलक्ष्म्यभिमन्यमानप्रकृतिबंधादित्यर्थः । न्यायविवरणोक्तेपरानृतादितिशाखांतरस्थपाठे प्रकृतिबंधादित्यर्थःस्फुटएव । तथाहि । प्रकृतिप्राकृतंअनृतंपरिणाममाहुः । प्रकृतिप्राकृतंप्रोक्तमितिस्मृतेः । तत्रप्राकृतवारणायपरे तिविशेषणं । तेनपरानृतादित्यस्यप्रकृतिबंधादित्यर्थकत्वात्तदनुसारेणपरामृतादित्यस्यापिसएवार्थइत्यवगंतव्यं । एतच्चोपलक्षणं । लिंगदेहान्मुच्यंतइत्यपिग्राह्यं । इदंशरीरंनिहत्यअविद्यांगमयित्वाअन्यन्नवतरंकल्याणतरंरूपंतनुतइतिश्रुत्यंतरेप्रकृतिरूपाविद्यायाःलिंगशरीरस्यचसहैवनिवृत्त्यभिधानादितिध्येयं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ येयतयोनिर्जितेंद्रियसमूहाः । येनिर्जितेंद्रियग्रा मायतिनोयतयश्चतेइतिकोशात् । संन्यासयोगात् फलकामनादित्यागःसंन्यासः । भगवदर्पणबुद्ध्यास्ववर्णाश्रमोचितकर्मानुष्ठानं योगः । मध्यमपदलोपीचात्रसमासः । ततश्चसंन्यासपूर्वकाद्योगात् । शुद्धसत्त्वाः शुद्धांतःकरणाः । कर्मणाशुद्धसत्त्वस्येतिस्मृ तेः । अतएववेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्थाः । अंतोनिर्णयः । वेदांतःसर्ववेदार्थनिर्णयः । श्रवणमितियावत् । तज्जन्यंविज्ञानं मननंध्यानंच । तेनसुनिश्चितोपरोक्षीकृतोऽर्थःपरतत्त्वयैस्तेतथा । तेसर्वेअप्रतीकालंबनादयः । ब्रह्मलोकेषुवैकुण्ठादिमहर्लोकांत लोकेषुस्थित्वाकतिपयकालेउषित्वा । परांतकाले परस्यब्राह्मवर्षशतस्यांतकालेअंतिमकाले वर्षशतस्याष्टधाविभागेकृतेयोतिमभागः सार्धद्वादशरूपःतस्मिन्कालइतियावत् । महारादिलोकमितिशेषः । परिपरित्यज्य । इतःपरमव्यक्ततत्त्वपर्यंतंगत्वा । वर्षशत समाप्तौपुंनामकब्रह्मणासहविरजानदीस्नानेनेतिशेषः । परामृतान्नित्यमुक्तलक्ष्म्यभिमन्यमानप्रकृतिबंधात् । स्वमतेविद्याविरोधि त्वेनप्रकृतेरेवाविद्याबंधादितिपरमार्थः । इदमुपलक्षणं । लिंगदेहाच्चेत्यपिग्राह्यं । मुच्यंतिमुच्यंते । अत्यंतमुक्ताःभवंतीति । अत्रा

उमर्जी०

६ । ६

॥ ५४ ॥

यं विवेकः । प्रतिमालंबनाः चरमदेहक्षयानंतरं अर्चिरादिमार्गेण महारादिलोकत्रयंगत्वा तत्र प्रलयपर्यंतं स्थित्वा संकर्षणमुखाग्निना भूष्या
 दिदाहे सति महारादिलोकं परित्यज्य सत्यलोकं गच्छन्ति । तदुक्तं । अथो अनंतस्य मुखानलेन दंदह्यमानं सनिरीक्ष्य विश्वं । निर्यातिसिद्धेश्व
 रजुष्टधिष्ण्यं यद्वै परार्धं तदुपारमेष्ठयमिति । तदनंतरं प्रतिमालंबनाः ब्रह्मोपदेशेन ज्ञानतृप्ताः भवन्ति । ततस्सत्यलोकं प्रागेव प्राप्ताः देहालं
 बनाः इदानीं प्राप्ताः प्रतिमालंबनाश्चेति द्विविधप्रतीकालंबनाः महारादिदाहारं भेजाते सत्यलोकस्थ ब्रह्मणा सह सत्यलोकं परित्यज्य वैकुं
 ठलोकस्थं हरिं यांति । तदुक्तं । ॐ कार्यं त्यजेत्तदध्यक्षेण सहा तः परमभिधानादिति । तदानृसिंहरूपो हरिः ब्रह्मादिदेहान् भित्त्वा तदंगैर
 लंकृतस्स नृनृत्यति । यथोक्तं । तेषामन्यास्तनूर्हरिः । नृसिंहरूपी भगवान् भित्त्वा ताभिरलंकृतः । नृत्यते प्रलये देव इति । ब्रह्मचर्मशिरः
 पट्टीदिकपालोर्ध्वांगभूषणः । द्वादशार्कशिरोदामरुद्रशीर्षैकनूपुरः । नृत्यते प्रलये देव इति च । एवं चतुर्मुखदेहनाशे सति विराड् ब्रह्म
 णा एकी भवति । तदा प्रलयात् प्रागेव वैकुण्ठप्राप्ताः अप्रतीकालंबनाः प्रलये वैकुण्ठप्राप्ताः प्रतीकालंबनाश्च वैकुण्ठं परित्यज्य विराड् ब्रह्मणा सह
 ब्रह्मांडाद्वहिर्निर्गत्य पृथिव्याद्यव्यक्तांततत्त्वगतपरमात्मानं क्रमेण प्रविश्य तमपि अतिक्रामन्ति । तदुक्तं । विधेर्देहापगमने लिंगमात्रशरीर
 काः । पूर्णसाधनसंपन्ना अपरोक्षदृशश्च ये । निर्गत्य चोर्ध्वं वैकुण्ठादतीत्यावरणानि चेति । तदा विराड् ब्रह्मामहत्तत्त्वाभिमानि ब्रह्मणा
 सह एकी भवति । सच पुं नाम कब्रह्मणा । ततः अव्यक्ततत्त्वगतं परमात्मानं मतिक्रान्ताः पूर्वोक्तज्ञानिनः पुं नाम कब्रह्मणा सह विरजानदी
 स्नानेन लिंगदेहात्प्रकृतिबंधाच्चात्यंतं विमुक्ता भवन्ति । यथोक्तं । विरजायां कृतस्नाना ब्रह्मणा सह सर्वशः । त्यक्तलिंगास्ततः सर्वस्वरू
 पेण व्यवस्थिता इति । तथापि प्रकृतेर्बन्धो ब्रह्मणा सह भिद्यत इति च । प्रकृतिबंधश्च लिंगदेहाद्भिन्न एव । प्रकृतिस्वात्मसंश्लिष्टांगुणान्स

त्वादिकानपि । कर्माणिसूक्ष्मदेहं च जायमानाहरेर्दृशिः । दहेदिति स्मृतौ प्रकृतिबंधसूक्ष्मदेहयोः पृथगभिधानादिति ध्येयं । एवं देवव्यतिरिक्तानां सर्वज्ञानिनां येन क्रमेणात्यंतिकप्रकृतिबंधनिवृत्तिलिङ्गदेहभंगश्च भवति । एतत्सर्वमुक्तं । इदानीं देवानां येन क्रमेण प्रकृतिबंधनिवृत्त्यादिकं भवति । तदपि दर्शयितुं वेदां तविज्ञानेत्ययमेव मंत्रो व्याख्यायते । अत्र पूर्वार्धव्याख्यानं प्राग्वत् । उत्तरार्धे पूर्वमंत्रात्सर्वगंप्राप्येत्येतदनुवर्तनीयं ॥ तदयं मंत्रार्थः ॥ ब्रह्मलोकेषु वैकुण्ठादिलोकेषु स्थित्वा वेदां तविज्ञानेत्यादि पूर्वार्धोक्तसंन्यासयोगश्रवणादिकंकुर्वाणाः ये देवाः ते सर्वे परांतकाले ब्राह्मवर्षशतांतिमाष्टमभागे ब्रह्मांडांतः स्वर्गादिलोकदाहारं भेज्जाते ब्रह्मांडाद्वहिर्निर्गत्य सर्वगं पृथिव्याद्यव्यक्तांततत्त्वगतं परमात्मानं क्रमेण प्राप्नुवन्ति । तदुक्तं भूम्यवूगमन्ननामानं प्राणमश्यादिसंस्थितं । मानसं मन आदिस्थं विज्ञानं मनसि स्थितं । आनंदमव्यक्तगतं क्रमशो यांति देवता इति । एवं सर्वगं परमात्मानं प्राप्य परांतकाले वर्षशतसमाप्तिपूर्वकाले अव्यक्तस्थं हरिपंरिपरित्यज्य चरमदेहक्षयार्थं ब्रह्मलोकेषु ब्रह्मणोलोकाः जनाः गरुडशेषमार्गस्थदेवा इति यावत् । तेषु ब्रह्मलोकेषु वरुणसोमादिशेषमार्गस्थदेवेषु अग्निसूर्यादि गरुडमार्गस्थदेवेषु च स्थित्वा प्रविश्य तत्र चरमदेहक्षये जाते परांतकाले परसमाप्तिकाले पुं नामक ब्रह्मणा सह विरजानदीस्नानेन परामृतात्प्रकृतिबंधालिङ्गदेहाच्च परिमुच्यन्ति परिमुच्यन्ते । अत्यंतं विमुक्ताः भवन्तीति । पुं नामक ब्रह्मणा संहेत्याद्यर्थे प्रमाणं प्रागुक्तमेवानुसंधेयं । इदानीं व्युत्पादनार्थं शेषमार्गो गरुडमार्गश्च प्रदर्श्यते । वरुणसोमानिरुद्धकामवारुणीशेषसरस्वती विरिंचेषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरोत्तरस्मिन् प्रवेशे सति देहलयो भवति । स एव शेषमार्गः । तत्राश्विनो रब्दे देवानां च वरुणे देहलयः । तस्य कुबेरस्य च सोमे देहलयः । तस्य विश्वक्सेनादिपार्षदानां चानिरुद्धे देहलयः । अनिरुद्धस्य सनकादीनां च कामे । तस्य वारुण्यां । तस्याः शेषे । तस्य सरस्वत्यां । त

स्याः विरिंचदेहेलय इति ज्ञेयं । अथ गरुडमार्ग उच्यते । अश्विनो रब्दे देवानां च वरुणे देहलयः । तस्य सूर्ये । तस्य बृहस्पतौ । एवं विनायकाख्यदेवानां गणेशे ऋभूणां च पृथिव्यां प्रवेशः । गणेशपृथिव्योश्च बृहस्पतौ प्रवेशः । बृहस्पतिस्वायं भुवमनुनिर्ऋतिमरुद्गणानां चंद्रे प्रवेशः । यमस्य च स्वायं भुवे देहलयः । एवं बृहस्पत्यादिभिः प्रविष्टस्य सुपर्णपत्न्यां प्रवेशः । तस्याः सुपर्णे । तस्य सरस्वत्यां । तस्याः ब्रह्मणि इत्येवं देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय इति । अयं च देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन देहलयः पृथिव्यादिसर्वतत्त्वलयानंतरं भवति । तथा हि । सर्गक्रमतो विपर्ययः । मुक्तौ लये इत्यनुव्याख्याने सर्गक्रमवैपरीत्येन देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय उक्तः । तत्र सूक्ष्मसृष्टौ देवानां सूक्ष्मोपादानकदेहयोगलक्षणोत्पत्तिरेव सर्गः । तत्त्वांतर्देवानां देहोत्पत्तिस्त्वनुसर्गः । तदुक्तं त्वप्रकाशिकायां । आकाशः संभूत इत्यादौ जडानां मुख्योत्पत्तिरुच्यते । देवानां त्वनुसर्ग इति । अतो मुख्या मुख्ययोर्मुख्ये संप्रत्यय इति न्यायेनानुव्याख्यानगतसर्गशब्देन मुख्यस्यैव सर्गस्य ग्रहणं । तेन सर्वतत्त्वलयानंतरं सूक्ष्मसृष्टौ देवानामुत्पत्तिक्रमः तद्वैपरीत्ये नैव देवानां स्वोत्तमप्रवेशेन चरमदेहलय इति सिद्धतीति ॥ ६ ॥ एवं सर्वज्ञानिनां कर्मक्षयादिप्रकृतिबंधध्वंसांतो मोक्षो ज्ञानेन भवतीति तत्र तत्र प्रागुक्तं । इदानीं प्रकृतिबंधध्वंसानंतरं भाविनीं वासुदेवप्रवेशरूपां तदनंतरं भाविनीं सालोक्यादिरूपामपरामपि मुक्तिं दर्शयति ॥ गता इति ॥ अत्र मंत्रे अव्यये प्रविशंतीत्यनेन महाप्रलयेनोत्तमादिदेवतां तानां विष्णोः प्रवेशमुक्त्वा महाप्रलयसमाप्त्यनंतरं तेषामेव सालोक्यसार्ष्टिसारूप्यसामीप्यैकत्वमित्युतेति भागवतोक्तसालोक्यादिपंचविधमुक्तिं दर्शयितुं एकीभवतीत्युक्तं । तेन स्वरूपैक्येनो

आथर्व०

॥ ५६ ॥

च्यते । किंतुपारिभाषिकएवैकीभावइतिप्रमाणेनैवाह ॥ अविरोधइति ॥ अविरोद्धमतिकत्वमित्यर्थः । एकविषयकमतिकत्व
मितिपरमार्थः । तत्रब्राह्मणाराजकुलएकीभवंतीत्यादौयथाश्रुतमेव । मुक्तानांतुद्वेधा । ब्रह्ममत्यनुकूलमतिकत्वंब्रह्मचक्षुरादिप्र
योज्यमतिकत्वंचेति । तत्राद्यंसर्वमुक्तसाधारणं । द्वितीयंतुसायुज्ययोग्यमुक्तमात्रनिष्ठं । अतएवोक्तं । आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यै
वपश्यति । गच्छेच्चहरिपादाभ्यामुक्तस्यैवास्थितिर्भवेदिति । अनेनसायुज्यंनाम तच्चक्षुरादिप्रयोज्यमतिकत्वं तद्धस्तादिप्रयोज्य
क्रियावत्त्वंच । तदेकीभवंतीत्यनेनोच्यतइत्युक्तंभवति । अस्मिन्पक्षेएकशब्दस्यमतौलक्षणा । तद्विषयकत्वंचशक्यसंबंधः । ततो
मतिमत्सुलक्षणेति लक्षितलक्षणैषा । शक्यपरंपरासंबंधोलक्षितलक्षणेति तल्लक्षणलाभात् । ततश्चैकीभवंतीत्यस्यैकविषयकमतिका
भवंतीत्यर्थोलक्ष्यतइतिबोध्यं । चतथाशब्दौपरस्परसमुच्चयार्थौ ॥ सादृश्यमिति ॥ इदंचकीटोभ्रमरेणैकीभूतइत्यादौयथाश्रुत
मेव । मुक्तेषुसमानैश्वर्यरूपासार्ष्टिः । चतुर्भुजत्वादिरूपंसारूप्यंचेतिबोध्यं । इदंचसार्ष्टिसारूप्यंयोग्यानभिप्रेत्योक्तं । अत्रपक्षे
सादृश्यमेकपदवाच्यमेव । एकोन्यार्थेप्रधानेचप्रथमेकेवलेपरे ॥ साधारणेसमानेऽल्पेसंख्यायांचप्रयुज्यतइत्येकशब्दस्यनानार्थ
कत्वोक्तेरितिध्येयं ॥ एकदेशस्थितिरिति ॥ एकस्थानस्थितिकत्वमित्यर्थः । इदंचगावःसायंगोष्ठेएकीभवंतीत्यादौयथा
श्रुतमेव । मुक्तेषुतु भगवान्व्यक्तरूपेणभूम्यादिश्वेतद्वीपांतेयत्रतिष्ठतितल्लोकस्थितिकत्वं । अत्रैवचस्थितिस्तेषामित्याद्युक्तेः ।
प्रमोदंतेनिर्दुःखाश्चधरादिष्वित्युक्तेश्च । सामीप्ययोग्यानांतुभगवत्समीपेतल्लोकस्थितिकत्वं । तत्रापिक्रमयोगेनज्ञानाधिक्यात्समी

भा० । अविरोधश्चादृश्यमेकदेशस्थितिस्तथा । एकीभावस्त्रिधाप्रोक्तोनैकीभावःस्वरूपयोः ।

उमर्जी०

६।७

॥ ५६ ॥

SGDF

पगाइत्युक्तेरिति । अत्रपक्षे एकशब्दस्यतत्स्थेलक्षणा । देशश्चयोग्यतया लभ्यते । ततश्च एकी भवन्तीत्यस्य एकदेशस्थिताः भवन्तीत्यर्थ इति वक्तव्यं । अनेन सालोक्यादिपञ्चविधमुक्तिरेकी भवन्तीत्यस्यार्थ इति लभ्यते । तथा शब्दानंतरमिति शब्दो ध्याहार्यः । एकी भवन्तीत्युक्त्या स्वरूपैक्यमेवैकीभावः किं न स्यादित्यत आह ॥ नैकीभाव इति ॥ स्वरूपयोरैक्यमेकीभावो न भवतीत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ कुतोऽभूतस्येति ॥ किंशब्द आक्षेपे । तेन नास्तीति लभ्यते । एवशब्दस्याध्याहृतेन सिद्धमित्यनेनान्वयः । हिशब्दो हेतौ । यस्मात् स्वरूपैक्यं सिद्धमेव न तु साध्यं अतोऽभूतस्य भवनं नास्तीत्यर्थः । अयमाशयः । एकी भवन्तीत्यत्र चिप्रत्ययोस्ति । सप्रकृत्यर्थस्याभूततद्भावमाचष्टे । अभूततद्भावे कृभ्वस्तियोगे संपद्यकर्तरि चिरिति पाणिनिस्मृतेः । नचात्रैकशब्दवाच्यं स्वरूपैक्यं प्रागभूतं पश्चाद्भवति । जीवब्रह्मैक्यस्यानादिब्रह्मस्वरूपत्वेन प्रागपि विद्यमानत्वात् । तथा च यस्मात् स्वरूपैक्यं प्राक्सिद्धमेव । नत्वभूतं । तस्मात्प्रकृतेऽभूतस्य भवनं नास्ति । अतश्चिप्रत्ययार्थबाधात् स्वरूपयोरैक्यमेकीभावो न भवति । यदर्थमेकीभावो विविच्योक्तस्तदिदानीमाह ॥ अत इति ॥ जीवानां हरिणा सह संश्लेष एकीभावो न तु स्वरूपैक्यं । यथानदीनां अब्धिना सह संश्लेष एव एकस्थानस्थितत्वमेवैकीभावो न तु स्वरूपैक्यं । नित्यभिन्नस्वरूपत्वात् । एवं प्राग्विमतयो ब्राह्मणाराजकुल एकी भवन्तीत्यत्र यथा विरुद्धानां प्राग्विरुद्धमतिकानां नृणामनरांतरैः सह विरोधस्य वर्जनं एकविषयमतिकत्वमितियावत् एकीभावो न तु स्वरूपैक्यं । अन्योन्यभि

भा० । कुतोऽभूतस्य भवनं स्वरूपस्यैक्यमेव हि । अतो न दीनां जीवानां विरुद्धानां नृणामपि । अब्धिना हरिणा चैव तथैव च नरांतरैः । एकीभावस्तु संश्लेषो विरोधस्य च वर्जनं । स्वरूपैक्यं कुतस्तेषां नित्यभिन्नस्वरूपिणां ।

नत्वेनप्रमितत्वात् । तथाजीवानांहरिणासह मलैक्यमेकीभावो नतुस्वरूपैक्यमितियोज्यं । अपिचशब्दाःपरस्परसमुच्चयार्थाः ।
आद्यएवशब्दःसंश्लेषइत्यनेनसंबध्यते । द्वितीयस्तुवर्जनमित्यनेन । तथाशब्दउपमायां । तुशब्दोविशेषार्थः । स्थानविशेषेसंश्ले
षइत्यन्वयः । स्वरूपैक्यंकुतइत्यत्रहेतुगर्भविशेषणमित्यभिन्नस्वरूपिणामिति । तर्ह्येकीभावोक्तिरयुक्तास्यादित्याशंक्यतत्राप्येकीभा
वःपारिभाषिकएव । अन्यथाच्चिप्रत्ययार्थबाधप्रसंगादितिभावेनाह ॥ हरेरपीति ॥ ननुभगवद्रूपाणांप्रागविद्यमानस्वरूपैक्यंप
श्चाद्भवतीत्येवार्थःकिंनस्यादित्यतआह ॥ सिद्धत्वादिति ॥ भगवद्रूपाणांस्वरूपैक्यस्यसिद्धत्वा दनादिसिद्धत्वात् । भवउत्प
त्तिःनोनास्ति । अतश्चिप्रत्ययार्थबाधादुक्तएवार्थोयुक्तइतिभावः । प्रसिद्धार्थतांनिराकर्तुंगताइत्येतद्व्याकुर्वन्नेवान्वयमपिदर्शयति
॥ गताःमुक्ताइति ॥ प्रकृतिबंधान्मुक्ताइत्यर्थः । शृंगग्राहिकयाकलाप्रदर्शनार्थप्राणादीत्युक्तं । कर्माणीतिपृथगभिधानेनपंच
दशेति । जडकलाव्यावृत्त्यर्थकलारूपदेवताइति । सजीवस्यशरीरस्यभागःकला सा रूपमभिमन्यमानं याभिस्ताःकलारूपाः
प्राणःश्रद्धाखंवायुःज्योतिरापःपृथिवींद्रियंमनःअन्नंवीर्यंतपोमंत्राःगोलकाःनामइत्येवंयाःपंचदशकलाःतदभिमानिदेवताइत्यर्थः ।
ततश्चान्यत्रोक्ताः विष्णोःप्राणस्ततःश्रद्धातस्यारुद्रोमनोभिधः । तस्मादिंद्रस्त्विन्द्रियात्मातस्यसोमोन्नदेवता । ततश्चवरुणःसृष्टस्तस्मा
दग्निस्ततोवरः । आकाशदेवताविष्णस्ततोवायोःसुतोमरुत् । तस्मादग्निःपावकाख्यःप्रथमाग्नेःसुतस्ततः । ततःपर्जन्यउद्भूतःस्वाहातो
मंत्रदेवता । उदकात्मकोबुधस्तस्याउषानामात्मिकाततः । ततःशनिःपृथिव्यात्माकर्मात्मापुष्करस्ततइति । देवाश्चसर्वइत्यनेनैवकलादे

भा० । हरेरपिस्वरूपाणामेकीभावोयदोच्यते । संश्लेषएवसिद्धत्वात्स्वरूपैक्यस्यनोभवइतिच । गताःमुक्ताः प्राणादिपंचदशकलारूपादेवताः ।

वतानांलाभात्पृथगुक्तिरयुक्तेत्याशंक्यदेवास्सर्वइत्येतद्विशिनष्टि ॥ अन्येचदेवाःसर्वइति ॥ कलादेवेभ्योन्येसर्वेदेवाश्चेत्यन्वयः ।
कलादेवानांतदन्यदेवानांच प्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइतिविशेषणं । ततःप्रतिदेवतास्वित्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ प्रतिदेवतासु(देवता)प्र
तिबिंबभूतास्विति ॥ देवताःप्रतिगताःप्रतिदेवताः । अत्यादयःक्रांताद्यर्थेद्वितीययेतिसमासः । प्रतिबिंबानामेवचबिंबानिप्रतिगतत्व
मितिप्रतिबिंबभूतास्वितिव्याख्यानंयुक्तं । अत्रोचितंविशेष्यमाह ॥ प्रजास्विति ॥ प्रतितिष्ठंतीतिप्रतिष्ठाः । इगुपधज्ञापीकिरःकइत्य
स्मात्कइत्यनुवृत्तौआतश्चोपसर्गेइतिसूत्रात्कइतिभावेनप्रतिष्ठाशब्दार्थमाह ॥ प्रतिप्रतिस्थिताइति ॥ अत्रप्रतिष्ठाइत्यस्यार्थकथनं
स्थिताइति । प्रतिप्रतीत्यत्रप्रथमस्यप्रत्येकमित्यर्थः । द्वितीयस्यतुनियामकत्वेनेति । नतुद्विर्वचनमेतत् । अनुशासनाभावादितिबोध्यं ।
कर्माणिविज्ञानमयश्चात्मापरेऽव्ययइतिपदानियोजयति ॥ कर्माणिविज्ञानमयोजीवश्चपरमात्मनिप्रविशंतीति ॥ अत्रजीव
श्चेत्यनेनआत्मशब्दोजीवार्थः । चशब्दस्तदन्वितइतिसूचयति । अत्रपरमात्मनिप्रविशंतीत्यनेनपरेव्ययइतिपदद्वयंपरमात्मपरं । प्र
विशंतीतिचाध्याहर्तव्यमितिसूचयति । अत्रपरेऽव्ययइत्युक्तःपरमात्माचतुर्व्यूहगतवासुदेवएव । तस्यैवलिंगदेहप्रकृतिबंधाभ्यामत्यं
तमोक्षानंतरंप्राप्यत्वात् । यथोक्तं । विरजायांकृतस्नानाब्रह्मणासहसर्वशः । त्यक्तलिंगास्ततःसर्वेस्वरूपेणैक्यवतिस्थिताः । ततोदृष्टा
शिंशुमारश्चेतद्वीपंनरीक्ष्यच । विशंतिवासुदेवाख्यंहरेरूपंचतुर्थकंइति । अत्रततोदृष्टाशिंशुमारमित्याद्युक्तं । शिंशुमारदर्शनादिकंवि
रजानदीस्नानानंतरंतत्तीरस्थितानामेव । नतुशिंशुमारादिलोकंगतानां तदाब्रह्मांडस्यतदंतस्थलोकानांचसंकर्षणमुखाग्निनादग्धत्वा

भा० । अन्येचदेवाःसर्वेप्रतिदेवतासुदेवताप्रतिबिंबभूतासुप्रजासुप्रतिप्रतिस्थिताः । कर्माणिविज्ञानमयोजीवश्चपरमात्मनिप्रविशंति ।

आथर्व०

॥ ५८ ॥

दितिध्येयं । प्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइत्यनेनकलादेवानांतद्भिन्नदेवानांचयदुक्तंप्रजासुनियामकत्वेनस्थितत्वं यच्चपरेव्ययेप्रविशंतीत्युक्तं तदुभयंप्रमाणेनैवविवेचयति ॥ प्रतिबिंबोहरेःप्राणइति ॥ मुख्यप्राणइत्यर्थः ॥ अन्याःकलाइति ॥ श्रद्धादिकलादेवताभारत्याद्याइत्यर्थः ॥ क्रमादिति ॥ उत्तरोत्तराःकलादेवताःपूर्वपूर्वकलादेवतानांतारतम्यक्रमेणप्रतिबिंबाइत्यर्थः ॥ कलानामिति ॥ अन्यादेवताःकलादेवतानांप्रतिबिंबाइत्यर्थः । नराःनरादयःदेवतानांप्रतिबिंबाइत्यर्थः ॥ तस्मादिति ॥ यतएवंप्राणादिदेवानांदेवेतरजीवानांचपूर्वपूर्वप्रतिबिंबत्वं । प्रतिबिंबत्वंचतदधीनत्वेसतितत्सदृशत्वं । तस्मादुत्तरोत्तरेषांपूर्वपूर्वाधीनत्वादित्यर्थः । नरेषुचेतिचशब्देनदेवेष्वितिसमुच्चीयते । अखिलाःप्राणादिसर्वेदेवाःसर्वेषुमुक्तेषुनरेषुस्वावरदेवेषुचनियामकाःसंतःतिष्ठंतीत्यनेनप्रतिदेवतासुप्रतिष्ठाइत्येतत्प्रमापितं । एवंपरमात्मनिचतिष्ठंतीत्यनेनपरेव्ययेप्रविशंतीत्येतत्प्रमापितं । नात्रसंदेहइत्यनेनमुक्तेषुदेवानांकथंनियामकत्वंतन्नियम्येंद्रियाभावादितिनिरस्तं । जडेंद्रियाद्यभावेनतन्नियामकत्वाभावेपिस्वरूपेंद्रियादिनियामकत्वोपपत्तेः । तदुक्तमनुव्याख्याने । मुक्तस्वकीयावरयंतृतास्तिमुक्तावपिब्रह्मपुरस्सराणामिति । अन्येतुब्रह्मणोतर्नियामकत्वंतदन्यदेवानांबहिर्नियामकत्वमेव । तदुक्तंछांदोग्यभाष्ये । तुरीयायामवस्थायांप्राणादेवविबोधनं । तथाचसंसृतिस्तत्रप्राणवश्यतयाभवेदिति । अतस्तस्मात्सर्वेषुमुक्तेषुनरेषुचनियामकाइत्युक्तं । प्राणान्यदेवानांमुक्तनियामकत्वंबहिस्स्थित्वाप्रेरकत्वेनैवेत्याहुः । ननुकर्मणामपिकला

भा० । प्रतिबिंबोहरेःप्राणस्तस्यचान्याःकलाःक्रमात् । कलानांदेवताअन्यादेवतानांनराअपि । तस्मात्सर्वेषुमुक्तेषुनरे(ष्वपि)षुचनियामकाः । तिष्ठंतिनात्रसंदेहःपरमात्मनिचाखिलाइतिमुक्तविवेके ।

उमर्जी०

६।७

॥ ५८ ॥

त्वात्कलाइत्यनेनैवतद्ग्रहणसंभवात्पृथगुक्तिर्व्यर्थेत्याशंकांप्रमाणेनैवपरिहरति ॥ कलाभ्यइति ॥ कर्मप्रत्यवरामिति ॥ कर्माभि
 मानिदेवोत्पत्तावरइत्यर्थः । कलाभ्यइत्युपलक्षणं । अन्यदेवेभ्यश्चेत्यपिग्राह्यं ॥ तदिति ॥ कर्मेत्यर्थः । कःकर्माभिमानिदेवइ
 त्यतआह ॥ पुष्करइति ॥ चोवधारणे । पुष्करएवकर्मेत्युच्यतइतियोज्यं ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ गताः प्रकृतिबंधान्मुक्ता
 इति वक्ष्यमाणानांसर्वेषांविशेषणं । प्रतिदेवतासु देवताप्रतिबिंबभूतासुमुक्तप्रजासु । प्रतिष्ठाःप्रतिप्रतिनियामकत्वेनस्थिताःप्रा
 णाद्याःपंचदशकलादेवा स्तदन्यसर्वदेवाश्च । कर्माणिकर्माभिमानिदेवताच । विज्ञानमयआत्माजीवश्चेत्येतेसर्वेपरेव्ययेपरमात्म
 निचतुर्व्यूहगतवासुदेवनामकेप्रविशंति । इतःपरं महाप्रलयसमाप्तिपर्यंतंविष्णौस्थित्वासृष्टौजातायांपरमात्मनोबहिर्निर्गत्यश्वेतद्वी
 पंगत्वातत्रश्वेतद्वीपपतिंदृष्ट्वातदाज्ञयेतिवाक्यमध्याहार्यं । तदुक्तं । सर्वेपितेमुक्तगणाअमंदसांद्रंनिजानंदमशेषतोपि । भुंजंतएवा
 सतईशदेहेलयेथसर्गेबहिरेवयांतीति । श्वेतद्वीपंततोगत्वादृष्ट्वाविष्णुंचचेतनाः । अनुज्ञाताःप्रमोदंतेनिर्दुःखाश्चधरादिष्विति ॥ ए
 कीभवन्तीति ॥ प्रकृताःसर्वेपिमुक्ताःप्राग्विभिन्नमतयोधुनैकविषयकमतिकाःभवन्ति । यथाप्राग्विमतयोब्राह्मणाःराजकुलएकी
 भवन्तितद्वत् । तत्रापिसायुज्यमुक्तियोग्याःभगवच्चक्षुरादिमतिकाःतद्वस्तादिप्रयोज्यक्रियाःभवन्ति । सार्ष्टिसारूप्ययोग्यास्तुसा
 दृश्यंप्राप्नुवन्ति । यथाकीटाःभ्रमरैरेकीभूतास्तद्वत् । सालोक्यसामीप्ययोग्यास्तुक्षीराब्ध्यादिस्थितभगवद्रूपापेक्षयाएकस्थानस्थिति
 काःभवन्ति । अतःएकीभवन्तीतियुज्यते । यथाहिइतस्ततस्स्थिताःगावःसायंगोष्ठएकीभवन्तीत्युक्तिस्तद्वत् । अत्रसालोक्ययोग्यानांकिं

भा० । कलाभ्यःपृथगुक्ततत्पुष्करःकर्मचोच्यतइतिच ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

चिदूरेस्थानैक्यं । सामीप्यभाजांतुभगवत्समीपइतिविवेक्तव्यमिति । अद्वैतवादिनस्तुकलाः मुक्तिकालेविदुषोदेहारंभकाः प्राणाद्याः पंचदशकलाः प्रतिष्ठाः स्वकारणानिप्रतिगताः भविष्यंति । तदभिमानिनः सर्वेदेवाश्चप्रतिदेवतासुस्वमूलरूपेषुगताः भविष्यंतीतिव्याचक्षते । तान्दूषयति ॥ अन्यथेति ॥ परव्याख्यानइत्यर्थः । यच्चप्रतिदेवताशब्दव्याख्यानंतदपिदूषयति ॥ नचेति ॥ देवानांमूलरूपाणिप्रतिदेवताइतिनोच्यंते । अनुशासनाद्यभावात् । अतश्चपरव्याख्यानमयुक्तमित्यर्थः । ननुप्रतिदेवतास्वित्यस्यप्रतिबिंबभूतास्वितिभवद्व्याख्यानमप्ययुक्तं । अपदार्थत्वादवाक्यार्थत्वाच्चेत्यतआह ॥ प्रतिरूपशब्दवद्विप्रतिदेवताशब्दइति ॥ यथारूपप्रतिगतंप्रतिरूपमिति । प्रादिसमासेकृतेदेवतासदृशास्तदधीनाश्चप्रतिदेवताशब्देनोच्यंते । तदधीनत्वेसतितत्सदृशत्वमेवचप्रतिबिंबत्वं । अतःप्रतिदेवताशब्देनवाक्यार्थविधयादेवताप्रतिबिंबावगमसंभवाद्युक्तमस्मद्व्याख्यानमिति । ननुतथापिपंचदशकलाइत्यस्यतदभिमानिदेवाइति गताइत्यस्यचमुक्ताइतिव्याख्यानमयुक्तं । निर्मूलत्वात्प्रतीतार्थेबाधकाभावाच्चेत्यतआह ॥ विज्ञानेत्यादिनादेवताएवोच्यंतइत्यंतेन ॥ गताः कलाइतिमंत्रे कलाभिमानिनोमुक्तादेवाएवोच्यंते । इमाः षोडशकलाः इत्याथर्वणब्राह्मणोपनिषत्समाख्यानात् । इमाः षोडशकलाइतिवाक्येयदिमुक्ताः कलाभिमानिदेवाउच्येरन् । तदातत्समाख्यानादस्त्वस्यामार्थवर्णमंत्रोपनिषदिमुक्तग्रहणं । तदेवकुतइत्यतउक्तं । इमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्येति ॥ यथासोम्येमाः समुद्रायणाइतिनदीदृष्टांतपू

भा० । अन्यथागताभविष्यंतीत्यध्याहारोदोषः । नचमूलरूपाणिप्रतिदेवताइत्युच्यंतेदेवानां । प्रतिरूपशब्दवद्विप्रतिदेवताशब्दः । विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैः प्राणाभूतानिसंप्रतिष्ठंति यत्र । इमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्यास्तंगच्छति यथासोम्येमाः समुद्रायणाइतिनदीदृष्टांतपूर्वकंपुरुषप्राप्तिकथनाच्चमुक्तदेवताएवोच्यंते ।

र्वकंपुरुषप्राप्ति कथनादिति । यथाप्राक्समुद्रमप्राप्तानांनदीनांपश्चात्समुद्रप्राप्तिः तथाप्राक्पुरुषमप्राप्तानांकलानांपश्चात्पुरुषप्राप्तिस्तावदुच्यते । नचजडकलानांतदभिमानिनाममुक्तदेवानांवाग्रहणेतत्संभवति । कलानांनार्शितत्वेनतद्देवानांजडदेहादिविशिष्टत्वेनभगवत्प्रवेशरूपपुरुषप्राप्तेः श्रुत्यादिसिद्धत्वात् । नन्विमाः षोडशकलाइत्यत्रेमाइतिप्रकृतपरामर्शः क्रियते । नचदेवताः प्रकृताः । तत्कथमुक्तंदेवानामत्रग्रहणमित्यतउक्तं ॥ विज्ञानात्मेति ॥ यत्रेत्यस्यानंतरमितिकलादेवतानांप्रकृतत्वादितिशेषः । तेनकथनाच्चेतिसमुच्चयोपपत्तिः । विज्ञानात्माजीवः प्राणाः इंद्रियाणिभूतानिच । उपलक्षणमेतत् । जीवादिषोडशकलाभिमानिदेवैः सहयत्रसंप्रतिष्ठतीतिविज्ञानात्मेतिपूर्वखंडस्थवाक्येनोच्यते । ततश्चदेवानांप्रकृतत्वादिमाइतिपरामर्शोपपत्तिः । नचैवमपिमुक्तदेवाइतिव्याख्यानमयुक्तमितिवाच्यं । अमुक्तदेवानांपुरुषप्राप्त्यनुपपत्त्यालक्षणयामुक्तदेवग्रहणोपपत्तेरिति । पुरुषंप्राप्येत्युक्तः पुरुषो जीवश्चेत्कथंतंप्राप्तानांतुमुक्तत्वमित्यतआह ॥ सइति ॥ प्राणमसृजतेत्युपक्रमवाक्योक्तस्तावद्भगवानेव । मुख्यप्राणादिस्रष्टृत्वलिङ्गात् । अतः उपक्रमानुसारेणपुरुषंप्राप्येत्युपसंहारोक्तः पुरुषोभगवानेवेत्यंगीकार्यं । अन्यथोपक्रमोपसंहारयोर्विरोधप्रसंगात् । यद्यप्युपक्रमादुपसंहारः प्रबलः व्याख्यानरूपत्वात्परत्वाच्च । तथापिदोषक्रमोनिरवकाशः तदोपसंहारादपिप्रबलएवेत्यन्यत्रोक्तं । अतः उपक्रमानुसारेणोपसंहारस्यार्थांतरकथनंयुक्तमेवेतिभावः ॥ ७॥ परेऽव्ययइत्यनेनोक्तंभगवत्प्रवेशरूपमोक्षदृष्टांतकथनपूर्वकंविवृणोतिवेद

आथर्व०

॥ ६० ॥

पुरुषः ॥ यथानद्यइति ॥ अत्रमंत्रेनामरूपेविहायनामरूपाद्विमुक्तइतिचनामरूपत्यागएवोच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतद्वाक्यद्वयंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ अगम्येति ॥ मुक्तिगाःनराःजीवाःअमुक्तैरगम्यनामरूपत्वाद्विहीननामरूपाइत्युच्यंतइतिशेषः । ननुतद्रहितत्वात् । अन्यथाबहुप्रमाणविरोधत्वादितिहिशब्दार्थः । अनेननामरूपाद्विमुक्तइतिवाक्यंविवृतं । अगम्यनामरूपत्वेननामरूपराहित्योक्तौदृष्टांतमाह ॥ अशरीरइति ॥ यथावायुःसामान्यपुरुषागम्यत्वादशरीरउच्यतेतथेत्यर्थः । एवंनामरूपाद्विमुक्तइतिदृष्टांतवाक्यंव्याख्यायेदानींनामरूपेविहायेतिदार्ष्टान्तिकवाक्यमपिव्याख्याति ॥ एवंनद्यइति ॥ समुद्रस्थाःनद्यःसामान्यागम्यरूपतः । भावप्रधानोनिर्देशः । रूपपदंचोपलक्षणं । सामान्यागम्यनामरूपत्वान्नामरूपेविहायास्तंगच्छंतीत्युच्यंतइत्यर्थः । ननुसमुद्रप्राप्तानांनदीनांसामान्यागम्यनामरूपत्वंसिद्धं । अतस्तेननिमित्तेनकथंनामरूपेविहायेत्याद्युक्तमित्याशंकांस्मृत्यैवपरिहरति ॥ स्वकीयमिति ॥ अनेननदीदेवतानांस्वकीयनामरूपज्ञानंनास्ति । प्रधानवायोस्तुतदस्तीत्युच्यते । तेनप्रधानवाय्वाद्यगम्यनामरूपत्वाभावेपिनदीदेवतारूपसामान्यजीवागम्यनामरूपत्वमस्त्येव अतस्तेननिमित्तेननामरूपराहित्योक्तिर्युज्यतइतिभावः । एवंनामरूपराहित्यकथनमंगीकृत्यवाक्यद्वयंव्याख्यातं । इदानींतुतदेवनास्तीतिभावेनविमुक्तइत्येतदनूद्यव्याचष्टे ॥ विमुक्तइत्यमुक्तइ

उप० । यथानद्यःस्यंदमानाःसमुद्रायणाःसमुद्रंप्राप्यास्तंगच्छंतिनामरूपेऽविहाय । तथाविद्वान्नामरूपाद्विमुक्तःपरात्परंपुरुषमुपैतिदिव्यं ॥ ८ ॥

भा० । अगम्यनामरूपत्वादमुक्तैर्मुक्तिगानराः । विहीननामरूपास्तुननुतद्रहितत्वतः । अशरीरोयथावायुःसामान्यागम्यदेहतः । एवंनद्यःसमुद्रस्थाःसामान्यागम्यरूपतः । स्वकीयमुदकंनद्यःसमुद्रेनैवजानते । वायुस्तुतत्पृथग्ज्ञात्वामेधेकृत्वाप्रवर्षतीतिच ॥ विमुक्तइत्यमुक्तइत्यर्थः । विप्रियइतिवत् ।

उमर्जी०

६।८

॥ ६० ॥

त्यर्थइति ॥ विमुक्तइतिपदस्यअमुक्तइत्यर्थः । विनिषेधेपृथग्भावेइतिवचनबलेक्षवीत्युपसर्गस्याभावार्थत्वंप्रयोगंचदर्शयति ॥
 विप्रियइतिवदिति ॥ इदमुपलक्षणं । निपातश्चोपसर्गश्चधातवश्चेतितेत्रयः । अनेकार्थाःस्मृतास्सर्वेपाठस्तेषांनिदर्शनमित्युप
 सर्गाणामनेकार्थत्वाभिधानात् । वीत्युपसर्गस्यानेकार्थत्वंयुक्तमित्यपिग्राह्यं । विमुक्तोविप्रियइत्युभयत्रापिप्रादिग्रहणस्यगत्यर्थत्वे
 नकुगतिप्रादयइतिसूत्रेणसुप्सुपेतिवासमासः । तेननसमासानुपपत्तिशंकेतिध्येयं । एवंनामरूपाद्विमुक्तइत्यत्रनामरूपराहित्यंनो
 च्यते । किंतुतत्साहित्यमेवेत्युक्तं । नन्वेवंसतिपूर्वाधोक्तदृष्टान्तविरोधःस्यात् । तत्रनामरूपेविहायेतितद्भानस्योक्तत्वादित्याशंका
 परिहारायइदानींनामरूपेविहायेत्यत्रापिनामरूपसाहित्यमेवोच्यतइतिभावेनपदघट्ट(पदच्छेद)रूपंव्याख्यानंकरोति ॥ अचि
 हायेतिचेति ॥ ननुनामरूपेइत्यस्यद्विवचनांतत्वादेकारांतत्वाच्चप्रगृह्यत्वंप्राप्नोति । ईदूदेद्विवचनंप्रगृह्यमितिप्रगृह्यसंज्ञाविधा
 नात् । ततश्चपुतप्रगृह्याअचिनित्यमितिसूत्रेणप्रगृह्यस्यप्रकृतिभावेनामरूपेअविहायेतिसंध्यभावएवस्यात् । गंगेअमूइत्यादिवत् ।
 नामरूपेविहायेतिसंधिस्तुकथमितिचेत् । उच्यते । षष्ठीयुक्तःछंदसिवेतिसूत्रेवेतियोगंविभज्यछंदसिसर्वेविधयोवाभवंतीतिव्या
 ख्यातंशाब्दिकैः । तेनसर्वेविधयश्छंदसिविकल्प्यंतइतिपरिभाषायाःसिद्धत्वात् । वेतियोगविभागेनवापरिभाषयावानामरूपेइत्यत्र
 प्रगृह्यत्वंनभवति । ततश्चएङःपदांतादतीतिसूत्रेणपूर्वरूपेसतिदंपतीवेत्यादिवन्नामरूपेविहायेतिसंधिर्युक्तएवेत्येषादिक् । स्यादेत
 देवंपूर्वोत्तरार्धयोर्व्याख्यानं । यदिनामरूपविनाशाभावःप्रमितःस्यात् । तदेवकुतइत्यतआह ॥ अनंतमिति ॥ अनं

आथर्व०
॥ ६१ ॥

उमर्जी०
६।९

तवैनाम अनन्तावै विश्वे देवा इति श्रुतेरित्यर्थः । नाम अनन्तं वै । विनाशशून्यमेव । अनन्ता विनाशशून्या एवेति श्रुतेः नामरूपं चाविनाशीत्यङ्गीकार्यं । अनन्तावै विश्वे देवा इति रूपाविनाशोक्तेरिति भावः । अत्रेश्वरबुद्धयुपाधिक्रमविशिष्टस्य नाम्नः स्वरूपेण वनाशो नास्ति । उपाधिभूतेश्वरबुद्धेर्नाशाभावात् । अस्मदादिबुद्धयुपाधिक्रमविशेषविशिष्टनाम्नस्वरूपेण नाशोपि प्रवाहरूपेण न नाश इत्यभिप्रेत्य अनन्तं वै नामेति श्रुतावुक्तमित्यवगन्तव्यं ॥ ततश्चायं मन्त्रार्थः ॥ यथा समुद्रायणाः समुद्रोऽयनं आश्रयो या सांताः समुद्रायणाः । णत्वं छांदसं । दृष्टानुविधिर्हि संज्ञाच्छंदसोरिष्यत इत्यभियुक्तोक्तेः । स्यंदमानाः स्रवंत्यः । स्यंदू प्रस्रवण इत्युक्तेः । नद्यः समुद्रं प्राप्य । नामरूपेऽविहाय । अस्तं सामान्यजीवादर्शनविषयतां गच्छन्ति । तथा विद्वान्नामरूपा द्विमुक्तः अमुक्तपुरुषागम्यनामरूपयुक्त इति यावत् । यद्वानामरूपा द्विमुक्तः अमुक्तः सन् । परात्परं दिव्यपुरुषं भगवंतमुपैति प्रविशतीति ॥ ८ ॥ वेदपुरुषः स्वोक्तार्थे तात्पर्यद्योतनाय एतदुपनिषदुक्तप्रकारेण भगवज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ स य इति ॥ अत्र परमं ब्रह्म वेदब्रह्मैव भवतीति वाक्यं ऐक्यार्थकत्वं प्रतीतिनिरासाय प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ परं ब्रह्मेति ॥ ऐक्यार्थत्वे परमिति विशेषणमनुपपन्नं । अद्वैतमते मुक्तौ परापरभेदाभावादिति ज्ञापयितुं परमिति विशेषणं । अवधारणात्मकतुशब्दस्य बृंहित एवेत्यन्वयः । तथा च पुरुषः परं ब्रह्म विदित्वा स्वयोग्यतः भावप्रधानो निर्देशः । स्वयोग्यतानुसारेण पूर्ण एव भवति न तु ब्रह्मात्मकः । अन्यथान्यज्ज्ञातं अन्याभावः

उप० । स यो ह वै तत्परमं ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति । नास्या ब्रह्म वित्कुले भवति । तस्मिन् शोके तस्मिन् तस्मिन् पाप्मानं गुहाग्रं धिभ्यो विमुक्तोऽमृतो भवति ॥ ९ ॥
भा० । परं ब्रह्म विदित्वा तु बृंहितः स्यात्स्वयोग्यतः ।

॥ ६१ ॥

स्वस्य प्राप्त इति यावत् । न चेष्टापत्तिः । यद्ब्रह्म ज्ञायते तद्भाव एव मुक्तौ भवतीत्यङ्गीकारे विरोधादित्येवं श्रुतिर्व्याख्यातेति ज्ञेयं । स्वयोग्यत इति किमर्थं वक्तव्यमित्यत आह ॥ नायोग्यमिति ॥ एवं वेदब्रह्मैव भवतीत्यस्यार्थोऽपरत्वे प्रमाणमुक्तं । इदानीमैक्यपरत्वाभावेऽपि प्रमाणं पठति ॥ ब्रह्मत्वमिति ॥ जीवानां ब्रह्मत्वं बृंहितत्वं पूर्णत्वमेव स्यात् । न परमात्मतेत्यर्थः । कुत इत्यत आह ॥ अस्वतंत्रस्येति ॥ ननु ब्रह्म वेदब्रह्मैव भवतीत्यस्य मुक्तब्रह्मभेदपरत्वं न वेदपुरुषाभिप्रेतं । अतो नेदं व्याख्यानं युक्तमित्याशङ्क्य वेदपुरुषेणैव मुक्तब्रह्मभेदस्यासकृदभिहितत्वात्तदभिप्रेतमेतदिति भावेनाह ॥ यत्रामृत इत्यादिना ॥ यत्रामृत इति वाक्ये सूर्यद्वारेण विरजाः ते यत्र अमृतः पुरुषः तं लोकं प्रयांतीति गन्तव्यभावोक्त्या मुक्तब्रह्मणोर्भेदसिद्धिः । यत्र तत्सत्यस्येति वाक्येऽपि सत्यमेवं जयतीति पूर्वभागेन गन्तव्यभावोक्त्या तत्सिद्धिः । अमृतस्येति वाक्ये मुक्ताश्रयत्वोक्त्या । शरवत्तन्मयो भवेदित्यत्र जीवस्य ब्रह्मैकाग्रत्वोक्त्या । ब्रह्मतल्लक्ष्यमित्यत्र जीवब्रह्मणोर्लक्ष्यवेधकत्वलक्ष्यत्वोक्त्या । निरंजन इत्यत्र साम्योक्त्या । मुक्तब्रह्मभेदसिद्धिरिति ज्ञेयं । न केवलमिदं व्याख्यानं वेदपुरुषस्याभिप्रेतं । किंतु सकलवेदार्थनिर्णायकन्यायग्रथनात्मकब्रह्मसूत्रकर्तुर्भगवतो बादरायणस्याप्यभिप्रेतमेव । तेनापि मुक्तब्रह्मभेदस्यासकृदुक्तत्वादिति भावेनाह ॥ मुक्तोऽपसृज्येति ॥ न विष्णोरन्यस्य यस्मिन्द्वौ

भा० । नायोग्यं किंचिदाप्नोति कुत एव हेरिगुणानिति च । ब्रह्मत्वं बृंहितत्वं स्याज्जीवानां परात्मता । अस्वतंत्रस्य जीवस्य कुतो नित्यस्वतंत्रतेति तस्मादे । यत्रामृतः स पुरुषो ह्यव्ययात्मा । यत्र तत्सत्यस्य परमं निधानं । अमृतस्यैष सेतुः । शरवत्तन्मयो भवेत् । ब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । निरंजनः परमं साम्यमुपैति । इत्यादिना मुक्तस्य सर्वत्र भगवत्सकाशादे दस्यैवोक्तत्वाच्च । मुक्तोऽपसृज्यव्यपदेशात् । जगद्भाषारवर्जं । प्रकरणादसंनिहितत्वाच्चेत्यादिना भगवतापि सर्वत्र भेदस्यैव सूचितत्वात् ।

आथर्व०

॥ ६२ ॥

रित्यादिश्रुत्युक्तद्युभ्वाद्यायतनस्यामृतस्यैषसेतुरितिवाक्यशेषेणमुक्तप्राप्यत्वाभिधानात् । तस्यचमुक्तानांपरमागतिरित्यादिना
विष्ण्वेकनिष्ठत्वावगमादित्यर्थः ॥ जगद्वापारवर्जमिति ॥ मुक्तानांनजगत्स्रष्टृत्वादिव्यापारःकिंतुतद्व्यतिरिक्तकामावाप्तिरे
व । ननुसर्वान्कामानाह्वाअमृतःसमभवदित्यादिश्रुतौमुक्तानांसर्वकामावाप्तिरुच्यतइतिचेत् । सत्यं । तत्रापिजगद्वापारवर्ज
मेवसर्वान्कामानाह्वेत्यर्थोपपत्तेरित्यर्थः । कुतःश्रुतेरर्थसंकोचइत्यतआह॥ प्रकरणादसन्निहितत्वाच्चेति ॥ युक्तएवसर्वानितिश्रु
तेःसंकोचः । अत्रजीवस्योच्यमानत्वात् । अस्यजीवप्रकरणत्वेनतदवगमात् । शरीरभेदादुत्क्रम्येतिश्रवणात् । जीवानांचजगद्वापा
रशक्तिविरहितत्वात् । बाधकवशात्सामान्यश्रुतेःसंकोचस्यन्याय्यत्वादितिभावः । तदयंप्रयोगः । नमुक्तोजगद्वापारशक्तिमान् ।
जीवत्वात्सम्मतवदिति । किंचश्रुतिषुमुक्तप्रभेदएवोच्यते । अतस्तद्विरोधाद्ब्रह्मवेदेत्यादिकंनमुक्तब्रह्मैक्यपरमितिभावेनाह ॥
नतइति ॥ परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंतीतिश्रुतेरयमर्थः । कर्तृविशेषानुक्तेर्मुक्ताअमुक्ताश्चेतिशेषः । तन्वास्वरूपे
णवृधानपूर्ण । हेविष्णोत्वंमात्रयामात्रायाःमितेःपरोसीतिशेषः । एवंभूतस्यतेमहित्वंमुक्ताअमुक्ताश्चनान्वश्रुवंतिनप्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥
सोश्रुतइति ॥ योवेदनिहितंगुहायांपरमेव्योमन्सोश्रुतइत्यन्वयः । अत्रसहेत्यनेनमुक्तब्रह्मभेदोज्ञायते ॥ ब्रह्मेशानादिभिरि
ति ॥ ब्रह्मेशानादिभिर्देवैःमुक्तैरमुक्तैश्चयत्कैवल्यंप्राप्नुनैवशक्यते । तत्कैवल्यंसर्वोत्तमत्वंयत्स्वभावःयस्यनैसर्गिकं । हेहरेसकेव
लः नैसर्गिकसर्वोत्तमत्वविशिष्टोभवानेवेत्यर्थः । ननुयत्रेत्यादिवाक्ये मुक्तोपसृप्यसूत्रे नतेमहित्वमित्यादिश्रुतौमुक्तस्यभगवद्भे

भा० । नतेमहित्वमन्वश्रुवंति । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिता । ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्नुनैवशक्यते । तद्यत्स्वभावःकैवल्यंसभवान्केवलोहरइत्यादेश्च ।

उमजी०

६।९

॥ ६२ ॥

S G D F

दएवोच्यते । ब्रह्मचविष्णवादिरूपाद्भगवतोऽन्यदेव । भगवतःसगुणत्वात्सशरीत्वाच्च । ब्रह्मतुर्निर्गुणमशरीरं च । अतोमुक्तब्रह्मभेद
 परत्वेनब्रह्मवेदेत्यादिश्रुतिव्याख्यानेनोक्तदोषइत्यतआह ॥ मुक्तेभ्योपीति ॥ अत्रविष्णोस्सर्वापेक्षयागुणाधिकत्वमुक्त्वातस्यान्य
 थाज्ञानेऽनर्थस्ययथावज्ज्ञानफलस्यचोक्तत्वाद्विष्णोरन्यद्ब्रह्मनास्त्येवेत्यवगम्यते । अतोमुक्तब्रह्मैक्यपरतयोक्तश्रुतिर्नव्याख्या
 तुंशक्यतइतिभावः । यस्यकस्यापिब्रह्मविदःकुलेब्रह्मज्ञानशून्योनजायतइत्यर्थप्रतीतिनिवारयितुंनास्याब्रह्मवित्कुलेभवतीतिवा
 क्याभिप्रायंप्रमाणेनैवाह ॥ देवानामिति ॥ प्रायशइत्यस्यव्यावर्त्यमाह ॥ बलवदिति ॥ अन्येब्रह्मज्ञानशून्याइत्यर्थः ।
 देवानांकुलेब्रह्मज्ञानिनएवजायंतइत्येतत्कुतइत्यतआह ॥ यस्मादिति ॥ शापादिबलवद्धेतुस्तुअन्येब्रह्मज्ञानशून्याअपिजायंत
 इतिश्लोकार्थः । देवानामितिकिमर्थमुक्तमित्यतआह ॥ नसंतताविति ॥ ज्ञानिनामपिनराणांसंततौप्रायशोब्रह्मविदोनस्युः
 नजायेरन् तेकदाचित्ब्रह्मविदोजायंतइतिज्ञापयितुंप्रायशइत्युक्तं । ननुदेवानांसंततौप्रायशोब्रह्मविदोजायंते । नतुज्ञानिनांनराणा
 मित्येतत्कुतइत्यतआह ॥ सुराणामिति ॥ कर्तरिषष्ठी । यस्मात्कृतेयुगेशुराणांनियमः । एवंसुरैर्नियमःकृतःतस्मात्देवा
 नामित्यादिकंयुक्तमिति ॥ तस्मादिति ॥ यस्माद्ब्रह्मविदांकुलेब्रह्मविदोजायंतेतस्मात्ब्रह्मवित्पुत्रपौत्रादिफलजनकत्वात्तयो

भा० । मुक्तेभ्योपिमनुष्येभ्योदेवाएवगुणाधिकाः । तेभ्योवायुस्ततोविष्णुःपरिपूर्णगुणस्सदा । येत्वेतदन्यथाविद्युस्तेहियांत्यधरंतमः । येत्वेतदेवंजानंतितेयांतिपरमंहरिमि
 तिच । देवानांसंततौजाताःप्रायशोज्ञानिनःकृते । बलवद्धेतुतश्चान्येयस्माद्ब्रह्मविदःसुराः । नसंततौब्रह्मविदोनराणांज्ञानिनामपि । प्रायशःस्युःसुराणांचनियमोयंकृतेयुगे ।
 तस्मात्सभगवान्विष्णुर्ज्ञेयःसर्वोत्तमोत्तमः । सदासर्वगुणैःपूर्णोऽनंतःपुरुषोत्तमइतिच ।

आथर्व०
॥ ६३ ॥

भगवत्त्वादिविशेषणविशिष्टः सविष्णुर्ज्ञेयइत्यन्वयः ॥ ततश्चायंमंत्रार्थः ॥ यः एतत्तदेतत्सत्यमित्यादिनोक्तं परमं ब्रह्मवेद
सः ब्रह्मैव स्वयोग्यतानुसारेण बृंहित एव भवति । न तु ब्रह्मात्मकः । अस्य ब्रह्मज्ञानिनः कुले अब्रह्मवित् ब्रह्मज्ञानशून्यो न भवति ।
किंतु देवपक्षे प्रायेण ब्रह्मज्ञानिन एव भवति । मनुष्यपक्षे तु कदाचित् ब्रह्मज्ञानी भवति । शोकंदुःखं तरति । पाप्मानं तरति ।
गुहाग्रंथिभ्यः मूलप्रकृतिसत्त्वादिगुणत्रयबंधलिंगशरीरेभ्यो विमुक्तः अमृतः स्वरूपसुखाविर्भाव रूपमुक्तिविशिष्टश्च भवतीति ॥ ९ ॥
उक्तब्रह्मविद्यायां यः कश्चिदधिकारी । किंतु पुरुषविशेष एवेति वक्तुं प्रतिजानीते ॥ तदेष इति ॥ तत्तत्र । पुरुषविशेष एव ब्रह्मवि
द्याधिकारीत्यर्थः । एषः वक्ष्यमाणः श्लोको मंत्रः प्रमाणं भवतीत्यर्थः । तं मंत्रमुदाहरति ॥ क्रियावंत इति ॥ ये क्रियावंतः कामा
दिवर्जनपूर्वकं ईश्वरार्पणबुद्ध्या स्ववर्णाश्रमोचितकर्मनिष्ठाः श्रोत्रियाः वेदाध्ययनशीलाः ब्रह्मनिष्ठाः भगवद्भक्ताः स्वयंस्वतंत्रं भगवंतमु
द्दिश्य जुह्वतः अग्निहोत्रादिहोमं कुर्वाणाः । क्रियावंत इत्युक्तावपि कुर्यादवन्त्यायेन पृथगुक्तिः । यद्वा जुह्वतः होमं कुर्वतः । क्रियावंतः होमे
तरक्रियावंत इति व्याख्येयं । एकऋषीन् । ऋत्यक इति प्रकृतिभावाद्भस्मसंधिः । प्रधानर्षीन् । ब्रह्मविद्यासंप्रदायप्रवर्तकान् । श्रद्धयंतः
श्रद्धापूर्वकमर्चयंतः । यैश्च विधिवत् शिरोव्रतं तन्नाम कव्रतविशेषः चीर्णकृतं । तेषामेव एतां पूर्वोक्तां ब्रह्मविद्यां तु विशेषेण वदेत अर्थ
प्रकाशनपूर्वकं वदेदित्यर्थः । भासनोपसंभाषेतिसूत्रेण भासनार्थे वदेते रात्मनेपदमिति ज्ञातव्यं ॥ १० ॥ एवं वेदपुरुषः उपसन्नं शिष्यं

उमजी०
६।१०

॥ ६३ ॥

उप० । तदेष श्लोकः । क्रियावंतः श्रोत्रिया ब्रह्मनिष्ठाः स्वयं जुह्वत एकऋषीन् श्रद्धयंतः । तेषामेवैतां ब्रह्मविद्यां वदेत शिरोव्रतं विधिवद्यैस्तु चीर्णं ॥ १० ॥

प्रतिगुरोः ब्रह्मविद्योपदेशप्रकारमुक्त्वा उपसंहृतवान् । इदानीं मंगिराः शौनकं प्रति उक्तमर्थमुपसंहरति ॥ तदेतदिति ॥ ऋषिः अं
गिराः । तत् । पदसमन्वयवाक्यसमन्वयाभ्यां परापरविद्यागम्यं । एतत् जगत्सृष्टत्वादिगुणविशिष्टं सत्यं भगवंतं पुरा शौनकायोवाच ।
एतत् पूर्वोक्तं ब्रह्म अचीर्णव्रतो नाधीते । नाधीतीत्यर्थः ॥ एवं उपनिषदं समाप्य वेदपुरुषो मंगलं निबध्नाति ॥ ॐ नम इति ॥ परम
ऋषिभ्य इत्यत्र ऋत्यक इति प्रकृतिभावाद्गुण इति न गुणः । आदराद्विरुक्तिः ॥ ११ ॥ इति षष्ठः खडः ॥ ६ ॥ एवं समापितभाष्यो
भगवानाचार्यवर्यो ते पि भगवत्प्रीत्याशासनरूपं तन्नतिस्तुतिरूपं च मंगलं निबध्नाति ॥ प्रीयतामिति ॥ अहं परमोदारसद्गुणं ।
एनं उक्तोपनिषत्प्रतिपाद्यं भगवंतं नमामि । स भगवान्मह्यं प्रीयतां । प्रागप्रीतः प्रीयतामिति न प्रार्थ्यते । किंतु नित्यमतिशयेन प्रीत इति
भावेनोक्तं मम सदा प्रेष्टप्रेष्टतम इति । अतिशयेन प्रीतः प्रेष्टः अतिशयेन प्रेष्टः प्रेष्टतमः प्रेष्टात्प्रेष्टतमः निरतिशयप्रिय इत्यर्थ इत्यशे
षमतिमंगलं ॥ तात श्रीर्त्तिर्मलाचार्यगुरुप्रोक्तो यमाशयः । आथर्वणोपनिषदस्तद्भाष्यस्यापि दर्शितः ॥ १॥ इति श्रीमत्तिर्मलाचार्यसूरि
सूनुकृष्णाचार्यसूरिविरचितं श्रीमदाथर्वणोपनिषद्भाष्यविवरणं संपूर्णं ॥ ॥ ६ ॥

अयं ग्रंथः कुंभघोणस्थेन टी. आर्. कृष्णाचार्येण मुंबय्यां निर्णयसागरमुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितः शाकः १८२४ सन १९०३.

उप० । तदेतत्सत्यमृषिरंगिराः पुरोवाच । नैतदचीर्णव्रतोधीते । ॐ नमः परमऋषिभ्यो नमः परमऋषिभ्यः ॥ ११ ॥ आथर्वणोपनिषत्समाप्ता ॥

भा० । प्रीयतां भगवान्मह्यं प्रेष्टप्रेष्टतमः सदा । मम नित्यं नमाम्येनं परमोदारसद्गुणं ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितमाथर्वणोपनिषद्भाष्यं संपूर्णं ॥

SGDF

Digitized by eGangotri Foundation

॥ आथर्वणोमर्जीयटिप्पणीसंपूर्णा ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation